

၃၈-ပြာမင်္ဂလာတရားတော်ကို
ကလေးများ အလွယ်တကူသိရှိ
နားလည်နိုင်ရန်အတွက်
ရှင်းလင်းတင်ပြထားသည့်

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့

ဖြိုးသာရ

စိတ်ကူးပုံနှိပ်ရေးနှင့်
ဖြန့်ဖြူးရေးကုမ္ပဏီ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
မျက်နှာစုံ-ခွင့်ပြုချက်

၂၈ / ၂၀၀၁ (၁)
၅၇၉ / ၂၀၀၁ (၇)

မျက်နှာစုံ-ပီနိုင်း
ပုံနှိပ်သူ

ms o
ဦးထွန်းထွန်းဦး
(၀၆၄၂၆)

အင်ကြင်းဦးပုံနှိပ်တိုက်
၁၅၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးထွန်းလှိုင်
ချစ်စရာစာပေ
အမှတ် ၇၅၊ ဝေပုလ္လ (၂) လမ်း၊
တောင်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်
စက်တင်ဘာလ၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်
၁၀၀၀
၄၀၀ ကျပ်

အုပ်စု
စာနံဖိုး

စိတ်ကူးချိုချို စာအုပ် - ၄၃

မင်္ဂလာ ရှိသော
ကလေးများဆီသို့

ဖြိုးသာရ

စိတ်ကူးချိုချို အနုပညာ

(၈၅)၊ ၁၆၄ - လမ်း၊

တာဝဇွဲ၊ ရန်ကင်း။

ဖုန်း - ၅၅၄၄၁၉၆ / ၀၁၈၀၅

မင်္ဂလသုတ်

ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။ သောတ္တာနံ
နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ မင်္ဂလံ။
ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန သဗ္ဗ ပါပ ဝိနာသနံ။ သဗ္ဗ လောက
ဟိတတ္ထာယ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
ဧဝံမေသုတံ၊ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတ ဝနေ အနာထပံဏှိကဿ အာရာမေ၊ အထခေါ
အညတရာ
ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ ဧကဝလ
ကပုံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ ယေန ဘဂဝါ
တေနုပသင်္ကမိ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ
ဏကမန္တံ အဋ္ဌာသိ ဧကမန္တံဋ္ဌိတာခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ
ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။
ဗဟူဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ အာကင်္ခမာနာ
သောတ္တာနံ ဗြဟ္မဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
အသေဝနာစ ဗာလာနံ ပဏှိတာနဉ္စ သေဝနာ
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
ပတိရူပ ဒေသဝါတော စ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ

အတ္တ သမ္မာ ပဏိဓိ စ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
ဗာဟု သစ္စဉ္စသိပ္ပဉ္စ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော
သုဘာသိတာစ ယာဝါစ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
မာတာပိတု ဥပဋ္ဌနံ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာစ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော
အနဝဇ္ဇနိ ကမ္မာနိ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
အာရတိ ဝိရတိပါပါ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ
ကာလေန ဓမ္မသဝနံ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
စန္ဒိ စ သောဝစဿတာ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ
ကာလေန ဓမ္မ သာကစ္ဆာ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ
နိဗ္ဗာန သန္တိကိရိယာ စ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
ဖုဋ္ဌဿ လောက ဓမ္မေဟိ စိတ္တံ ယဿ နကမ္မတိ
အသောကံ ဝိရဇံ ဓေမံ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
တောဒိသာနိ ကတောန သဗ္ဗတ္ထ မ ပရာဇိတာ
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ တံတေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

Highest Blessings

Trans: By A SHIN ANANDA

(The most rev. Friedrich B. Lustig, Buddhist Archbishop of Latvia & Laureate Poet - U. S. A)

Not to associate with the fools	(1)
but to associate with the wise	(2)
and to worship those who are
worthy of worship	(3)
To live in a beautiful country	(4)
To possess merits from former lives	(5)
To make correct vows	(6)
This is the highest blessing	
To have much knowledge	(7)
And to acquire skill in sciences	(8)
To be well-trained in discipline	(9)
And to live among polite people	(10)
This is the highest blessing	
To serve one's parents	(11)
To support one's wife and children	(12)
To be engaged in peaceful occupations	(13)
Giving donation	(14)
Acting according to the Dhamma	(15)
Giving help to one's relatives	(16)
And performing faultless actions	(17)
This is the highest blessing	
To avoid all kinds of evil	(18)
To refrain from sin	(19)
To abstain from intoxicating drinks	(20)

And to be vigilant in observation of laws	(21)
This is the highest blessing	
Being reverent	(22)
Being modest	(23)
Being contented	(24)
Showing gratitude to those who are grateful	(25)
Listening to the preaching of the Dhamma	
At an appropriate time	(26)
This is the highest blessing	
To practise patience	(27)
To be obedient when urged to be so	(28)
To visit monks with a view of paying them respect	(29)
And to hold discussions of the Dhamma from time to time	(30)
This is the highest blessing	
Ascetic practices	(31)
Chastity	(32)
The understanding of the Noble Truths	(33)
And the realization of Nivara	(34)
This is the highest blessing	
To possess a mind not shaken	
By the vicissitudes of life	(35)
Freedom from anxiety	(36)
Immaculate purity	(37)
And the feeling of perfect security	(38)
This is the highest blessing	
Invincible everywhere are those who have realized such blessing.	
They go to happiness everywhere	
And to them these are the highest blessing.	

သားရေ ...

အသက်ဆယ်နှစ်ကျော်လာပြီဖြစ်တဲ့ မေမေ သားတစ်ယောက် မေမေရင်ခွင်မှာ ထိုင်ပြီး “မေမေ၊ ပုံပြောပါ” လို့ မတောင်းဆိုနိုင်တော့လောက်အောင် ကျောင်းစာထဲမှာ အချိန်ကုန်နေရပြီနော်။ စာကြိုးစား ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိကလေးနဲ့ သားရဲ့ အားထုတ်မှုတွေ အတွက် မေမေ ကျေနပ်နေပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သားရေ၊ ဒီအရွယ်မှာကတည်းက သား သိထားသင့်တဲ့ စကားလက်ဆောင်တွေ မေမေမှာ ပေးဖို့ ရှိနေတယ်။ သား သေသေချာချာ မှတ်သားလို့ရအောင် မေမေစာအုပ်ကလေးတစ်အုပ် ရေးထုတ်ပေးချင်တယ်။ သားနဲ့အတူ သားရဲ့သူငယ်ချင်းတွေလည်း ဖတ်နိုင် မှတ်နိုင်တာပေါ့ကွယ်။

ဒီစာအုပ်ကလေးထဲမှာ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာ တရားတွေကို သားတို့ကလေးတွေ နားလည်အောင် မေမေရှင်းပြထားပေးတယ်နော်။ လိုက်နာကျင့်ကြံရင်း မင်္ဂလာရှိသော သားသမီးလေးတွေ ဖြစ်ကြပါစေ။

ချစ်သော

မေမေ

နိဒါန်း

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်တွေကို မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟာ သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သဋ္ဌေးဆောက်လုပ်လှူဒါန်းတဲ့ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သတင်းသုံးနေစဉ် အမျိုးအမည် မထင်ရှားဘဲ နှစ်လိုဖွယ်အဆင်းရှိတဲ့ နတ်သားတစ်ပါးဟာ သန်းခေါင်ယံ အချိန်အခါမှာ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်ပစွာနဲ့ မြတ်စွာဘုရားထံ ဈဉ်းကပ်ပြီး ရိုသေစွာရှိခိုးရင်း ဂါထာစကားနဲ့ လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။

“များစွာသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုချင် တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ရင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတို့ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် အလို့ငှာ မြတ်သောမင်္ဂလာတရားတော်ကို သတ္တဝါအပေါင်း အား ဟောကြားပေးတော်မူပါလော့” လို့လျှောက်ထား တဲ့အတွက် မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ တရားတော် သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်။

ကလေးတို့အားလုံး သေသေချာချာ မှတ်သား ရင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ကြရအောင် ရည်ရွယ်ပြီး ဒီ စာအုပ်ကလေးကို ပြုစုရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သားတို့ သမီးတို့ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် ကျန်းမာလန်းဖြာ၍ တက်တက်ကြွကြွ လှလှပပ ဘဝကလေးများကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြပါစေ။

မင်္ဂလာပါ ကလေးတို့ရေ။

စာရေးသူ

အန်တီ
ဖြိုးသာရ

မင်္ဂလာရှိသော
ကလေးများဆီသို့
ရည်ညွှန်းပါသည်။

ဖြိုးသာရ

၁။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ

[လူမိုက်ကို မပေါင်းသင်း မဆည်းကပ်ရခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

လောကကြီးမှာ လူမိုက်တွေ အများကြီးရှိတယ် နော်။ လူမိုက်ဆိုတာ ဘယ်လိုလူမျိုးတွေကို ခေါ်သလဲ။ ကလေးတို့ ပထမဆုံး သိထားရလိမ့်မယ်။ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ္မာကို ကလေးတို့ ခွဲခြားနိုင်ရလိမ့်မယ်။

သာမန်အားဖြင့်ဆိုရင်တော့ လူမိုက်ဆိုတာ ရိုင်းစိုင်း ကြမ်းကြုတ်ပြီး ဆိုးသွမ်းတေပေနေသူမျိုးပေါ့။ လူလိမ္မာကတော့ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီး ရိုးသားကြိုးစားတဲ့ သူပဲလေ။ ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့ရေ လူမိုက်တွေဟာ တစ်ခါ တစ်ရံမှာ လူလိမ္မာဟန်ဆောင်ပြီး လောကကြီးထဲမှာ ခပ်တည်တည်နေတတ်ကြတယ်။ ခွဲခြားသိနိုင်ဖို့ မလွယ်လှဘူးကွယ်။

ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့ တိုင်းတာကြည့်နိုင်မယ့် ပေတံကို မြတ်စွာဘုရားက ပေးသနားထားခဲ့ပြီးသားပါ။ “သီလ” ဆိုတဲ့ ပေတံပေါ့ကွယ်။ ကလေးတို့ ငါးပါး သီလကို ရွတ်ဆိုဖူးကြတယ် မဟုတ်လား။ သီလငါးပါးကို မလုံခြုံသူဟာ လူမိုက်ပါပဲ ကလေးတို့ရယ်။

သူတစ်ပါးရဲ့ အသက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းဆိုတာ မိုက်မဲမှုတစ်ခုပါပဲ။ အလွန်ကြီးလှတဲ့ ဆင်တစ်ကောင်မှာ အသက်ရှိသလို အလွန်သေးငယ်လှတဲ့ ပုရွက်ဆိတ် ကလေးမှာလည်း အသက်ရှိတယ်နော်။ ကလေးတို့ ကိုယ်တိုင် သေရမှာကြောက်သလို သူတို့့မများလည်း ကြောက်ရှာမှာပဲ။ အဲဒီလို ကိုယ်ချင်းစာတွေးပြီး ရှောင်ကြဉ်တတ်သူဟာ လူလိမ္မာပေါ့။ လူမိုက်ကလေးတွေ ကတော့ လေးဂ္ဂကိုင်း၊ လေသေနတ်ပစ်နဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့ အသက်ကို အလကားနေရင်း ရန်ရှာတတ်ကြပါတယ်။

ကလေးတို့ ကိုယ်တိုင်ရှောင်ကြဉ်ကြရမယ့်အပြင် အဲဒီလိုလူမိုက်လေးတွေကို မပေါင်းမိဖို့လည်း ဆင်ခြင် ရမယ်နော်။ စိုးတတ်တဲ့ သူငယ်ချင်းနဲ့ ပေါင်းသင်းမိရင် သူ့ဆီက ခိုးဝှက်တတ်တဲ့အကျင့်တွေ ကလေးတို့ဆီမှာ ကူးစက်လာလိမ့်မယ်။ ဥပမာ ... မုန့်ဆိုင်က မုန့်တွေ ခိုးစားတတ်တဲ့ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပေါင်းမိတဲ့အခါ “ရှော၊ မင်းလည်း တစ်ခုစား၊ ငါ့ကို မတိုင်နဲ့နော်” ဆိုပြီး မဲဆွယ်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါ ကလေးပါရောပြီး

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၁

သူမိုးဖြစ်သွားတာပေါ့။ ပိုင်ရှင်မသိအောင် ယူတယ်ဆိုတာ ခိုးတာဖြစ်တယ်။ အင်မတန် ရှက်စရာကောင်းတဲ့ စရိုက် ဆိုးဖြစ်တယ်။ ကြီးတဲ့အထိ အကျင့်ပါသွားခဲ့ရင် စာရိတ္တ ညံ့ဖျင်းတဲ့ အောက်တန်းကျသူဘဝ ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီလိုလူမိုက်ကိုလည်း ရှောင်ရမယ်နော်။

လိမ်ညာခြင်းဆိုတာလည်း မိုက်မဲမှုဖြစ်တယ် ကလေးတို့ရေ။ မိမိကိုယ်ကို မှားမှန်းသိရင် ဝန်ခံရဲရတယ်။ ပြုပြင်ရဲရတယ်။ သတ္တိရှိရတယ်။ လူကြီးမိဘဆရာတို့ရဲ့ ဆုံးမတာကို နာခံတတ်ရတယ်။ လိမ်ညာတတ်တဲ့ လူမိုက် ကလေးတွေကို ပေါင်းသင်းအတူ မယူမိပါစေနဲ့။ လိမ်ညာ တယ်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ကြာကြာမခံဘူး။ အညာပေါ် သွားရင် ရှက်စရာ အလွန်ကောင်းတယ်။ ကိုယ်မှန်တယ် ထင်လို့ လုပ်မိတာ မှားသွားရင် မရှက်ရဘူး။ ဒါဟာ တို့များရဲ့ ဖြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာ တရားတော်တစ်ပါးပဲ။

လူမိုက်ကို ပေါင်းသင်းမိလို့ ဒုက္ခရောက်ရတဲ့ ရာဇဝင်တွေ၊ ပုံပင်တွေ အများကြီးရှိတယ်နော်။ အန်တီ ကတော့ ကလေးတို့နားလည်နိုင်မယ့် စကားလေးတွေနဲ့ ပဲ ရှင်းပြချင်တယ်။ လောကမှာ လူမိုက်တွေ အများကြီး ရှိတယ်။ သီလ သမာဓိပေါ်မှာ အခြေခံပြီး ခွဲခြားပေါင်း သင်းပါ။

အောက်ပါတို့ဟာ မပေါင်းအပ်တဲ့ လူမိုက်တွေ ဖြစ်တယ်။ မှတ်ထားကြပါနော်။

- မကောင်းမှုကို တိုက်တွန်းတတ်သူ၊
- ကောင်းမှုကို တားဆီးတတ်သူ၊
- ဆဲရေးတိုင်းထွာတတ်သူ၊
- ကျေးဇူးမသိတတ်သူ၊
- လိမ်ညာတတ်သူ၊
- ဆုံးမခြင်းကို မနာခံတတ်သူ၊
- အတင်းပြောတတ်သူ၊
- အရက်သောက်တတ်သူ၊
- စာရိတ္တချို့တဲ့သူတွေပါဘဲ။

မိုက်သောသူနဲ့ အနေကြာရင် မိမိပါ လူမိုက်

ဖြစ်မှာမို့ ဝေးဝေးက ရှောင်ရမယ်။

မင်္ဂလာရှိအောင် နေတတ်ကြပါ ကလေးတို့ရေ။

၂။ ပဏ္ဍိတာနန္ဒ သေဝနာ

[ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီခိုစည်းကပ်ရခြင်း]

ကလေးတို့ရေ . . . ။

ဒီ မင်္ဂလာတရားတော်ကတော့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမို့ ကလေးတို့ သဘောပေါက်နားလည်နိုင်ကြမှာပါ။ ကလေးတို့ ကြားဖူးတဲ့ ပုံပြင်လေးတွေ အများကြီး ရှိမှာပေါ့။ ပုံပြင်ထဲမှာ ပညာရှိကိုရွှေယုန်၊ ပညာရှိ ဦးစီးကွက်တို့ဟာ ဇာတ်လိုက်တွေ ဖြစ်တတ်ကြတယ်။

တကယ် လူ့လောကကြီးထဲမှာကတော့ ပညာရှိဆိုတာ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိသူကို ဆိုလိုတာပေါ့။ ဘယ်သူတွေလို့များ ကလေးတို့နားလည်ထားသလဲ။ မြတ်စွာဘုရားက စကြရအောင်နော်။ မြတ်စွာဘုရားဟာ လူသားတွေအတွက် များစွာသော ဒေသနာတွေကို ဟောကြားခဲ့တယ်။ တရားတော်တွေအဖြစ် ရဟန်းသံဃာတွေ

ကတစ်ဆင့် ဆုံးမသွန်သင်ပြကြတယ်။ အဲဒီကမှ မိဘနဲ့ ဆရာတွေက ကလေးတို့တစ်တွေကို ပြန်ပြီးနည်းလမ်းညွှန် ပြကြတာပဲ။

ကလေးတို့ဟာ လောကကြီးထဲကိုအခုမှစတင် ဝင်ရောက်လာတဲ့ လူမမယ်လေးတွေ ဖြစ်တယ်။ ကလေး တို့ မသိတာတွေ အများကြီးပေါ့။ အဲဒီတော့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာတို့ရဲ့ ဆုံးမလမ်းပြမှုတွေ လို လိုက်နာကျင့်ကြံကြဖို့ လိုတယ်နော်။ ကလေးတို့ဆီ မှာ ရှိနေတတ်တဲ့ စူးစမ်းချင်စိတ်၊ လေ့လာချင်စိတ်၊ သိချင်တတ်ချင်စိတ်တွေဟာ ကောင်းမွန်တဲ့ ဆန္ဒတွေဖြစ် ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပညာရှိတို့ရဲ့ သတိပေးစကားအပေါ်မှာ ဆင်ခြင်လိုက်နာကြရမယ် ကလေးတို့ရေ။

ပညာရှိတစ်မျိုး ရှိသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ စာအုပ်စာပေတွေပဲ။ ကလေးတို့ရဲ့ ကျောင်းသင်ခန်းစာ ထဲမှာ အသိပညာတွေ အများကြီးပါရှိတယ်။ ကလေးတို့ လိုက်နာမှတ်သားကြရမယ်။ ကျောင်းက စာအုပ်တွေ အပြင် ပြင်ပက ဗဟုသုတဖြစ်မယ့် ပညာပေးစာအုပ်တွေ ကိုလည်း ဖတ်မှတ်တတ်တဲ့ အကျင့်ကို မွေးမြူရမယ်။ စာအုပ်တွေဟာ ပညာရှိများစွာရဲ့ ဦးနှောက်ကထွက်ပေါ် လာတဲ့အသိ၊ အတွေ့အကြုံက ပေးလာတဲ့ အကြောင်း တရားတွေဖြစ်တယ်။ ကလေးတို့က စဉ်းစားတွေးခေါ် လိုက်နာကြရမယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၅

ကလေးတို့မှာ ရှိနေနိုင်တဲ့ မာနလေးတွေကို တော့ ဆင်ခြင်ဖို့ လိုသေးတယ်နော်။ လူ့အောက်ကြို့လို့ ပီမသေနိုင်ဘူးဆိုတာ ကလေးတို့ နားလည်ကြပါ။ ကိုယ်က မသိလို့မေးကြည့်ရမှာကို ဘယ်တော့မှ မရှက်ပါနဲ့။ မတွန့်ဆုတ်ပါနဲ့။ မိမိထက် ပိုပြီးတော်သူ၊ တတ်သူထံမှာ တပည့်ခံဖို့ ဝန်မလေးပါနဲ့။ လူဆိုတာ ဘယ်သူမှ မွေးကတည်းက တတ်လာ၊ တော်လာကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြိုးစားတည်ဆောက်ကြရတာပဲ။ မသိတာမေး၊ မစင်တာကို ဆေးရမယ်။

တချို့များကတော့ စာသင်တာတောင်မှ စာတော်တဲ့သူအနားမှာ ကပ်ထိုင်ချင်တတ်ကြတယ်။ ဒါဟာ အမှန်တရားပဲ။ ဒါမှလည်း သူ့ဆီက နည်းလမ်းတွေကို အတုယူနိုင်မယ်။

ကလေးတို့ နောက်ထပ်သိထားဖို့ကတော့ ပညာတတ်နဲ့ ပညာရှိဆိုတဲ့ ဝေါဟာရနှစ်ခုပဲ။ ပညာတတ်နဲ့ ပညာရှိဟာ မတူဘူးနော်။ ပညာတတ်သူတိုင်းဟာ ပညာရှိ မဖြစ်ကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပညာရှိသူတိုင်းကတော့ ပညာတတ်ကြတယ်။

တချို့ဟာ ပညာတွေတော့ စုံလင်အောင်တတ်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ အမေမှာ မှာတဲ့အတိုင်းဆိုသလို သူ့ရဲ့ ဉာဏ်ကို အသုံးချပြီး ဘာမှ မကွန့်မြူးတတ်တော့ ပညာတွေတတ်ပေမဲ့ သူတစ်ပါးရဲ့ အစေအပါးဘဝ

မှာဘဲ တစ်သက်လုံးနေသွားကြရတယ်။ ပညာရှိတဲ့ သူတွေ
 ကတော့ တတ်ထားတဲ့ ပညာတွေကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့
 ဆင်ခြင်သုံးသပ် တီထွင်ကြဆပြီး ဘဝတွေကို တည်
 ဆောက်ကြတယ်။ အဲသည်လို လူမျိုးတွေကြောင့်လည်း
 ကမ္ဘာကြီးဟာ တစ်နေ့တစ်ခြား တိုးတက်ပြောင်းလဲလာ
 တာပေါ့။

ပညာရှိတွေရဲ့ စွမ်းရည်တွေသာမရှိရင် တို့များ
 ဟာ ကျောက်ခေတ်မှာဘဲ ရှိနေကြဦးမှာပဲ။ ဒါကြောင့်
 ပညာတတ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြီး အဲဒီကမှတစ်ဆင့်
 ပညာရှိဘဝကိုရောက်အောင် ကြံဆောင်ကြဖို့ လိုပါတယ်။
 ဒီအတွက် ပညာရှိများစွာကို ချဉ်းကပ်လေ့လာ အတုယူ
 ရမယ်။ ပြီးရင် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ အားထုတ်ရမယ်။

အဲဒါဟာ တို့များရဲ့ မြတ်စွာဘုရားဟောကြား
 ခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲ ကလေးတို့ရေ။

၃။ ပူဇော်ပူဇော်ယျာနံ
[ပူဇော်ထိုက်သောသူကို ပူဇော်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

ပူဇော်ထိုက်သူဆိုတာ ဘယ်လိုလူတွေပါလဲ။
သိကြသလား။ ပထမဦးဆုံးပြောရရင် အနန္တော အနန္တ
ငါးပါးဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဂုဏောအနန္တော၊ ဓမ္မဂုဏောအနန္တော၊
သံဃဂုဏောအနန္တော၊ မာတာပီတုဂုဏောအနန္တော၊
အာစရိယဂုဏောအနန္တောရယ်လို့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊
မိဘနဲ့ဆရာတို့ကို ဦးချပူဇော်ကြရမယ်။

မိမိအပေါ် ကျေးဇူးတစ်စုံတစ်ရာ ပြုဖူးသူဟာ ပူဇော်ထိုက်သူပါပဲ ကလေးတို့ရေ။ ကလေးတို့စားရေး သောက်ရေးအတွက် ချက်ပြုတ်ပေးသူကအစ ကလေးတို့ နေထိုင်မကောင်းတဲ့အခါ ပြုစုကုသပေးတဲ့ ဆရာဝန်ကြီး တွေအထိ ပူဇော်ထိုက်သူ ကျေးဇူးရှင်တွေဖြစ်တယ်။

အစကြေးငွေ ပေးရသည်ဖြစ်စေ၊ မပေးရသည် ဖြစ်စေ ကျေးဇူးဆိုတာ ငွေကြေးနဲ့တိုင်းတာလို့ မရဘူး နော်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူတွေမှာ စားဝတ်နေရေး ဆိုတာရှိတယ်။ ထိုက်သင့်သော စီးပွားကိုရှာဖွေနေကြ ရတယ်။ ဒါကြောင့် သင့်တင့်တဲ့ ကျေးဇူးကြေးဆိုတာ ရှိရမယ်။ ကလေးတို့ရော ကြီးပြင်းလာတဲ့အခါ ကလေး တို့ရဲ့ ပညာတွေကို ပြန်လည်ဒါနပြုမှာလား။ ထိုက်တန် အောင် တောင်းယူမှာလား။ အရေးကြီးတာက ငွေပေး ရတာပဲဆိုတဲ့ မာနမျိုးနဲ့ ကျေးဇူးရှိသူကို မပြစ်မှားမိစေ ဖို့သတိနဲ့ ဆင်ခြင်ပါ ကလေးတို့ရေ။

ဘယ်မိဘကမှ သားသမီးဆီက ပြန်ရကောင်း စေလို့ မမျှော်လင့်တတ်ကြဘူး။ ဘယ်ဆရာသမားမဆို တပည့်တွေဆီက တုန့်ပြန်မှုကို ရည်ရွယ်ပြီး မသင်ကြား တတ်ကြပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျေးဇူးသိတတ်စွာ ပူဇော်ကန် တော့ခြင်းကိုတော့ ပီတိနဲ့ ခံယူချင်တတ်ကြစမြဲပါပဲ။ အသပြာထက် သိတတ်မှုကို ပိုပြီးဂုဏ်ယူမက်မောကြပါ တယ်။ ကလေးတို့ အဲဒီဘဝကိုရောက်မှ ပိုပြီး ကိုယ်ချင်း စာတတ်လိမ့်မယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၉

သက်ကြီးဝါကြီးတွေကို ပူဇော်ကန်တော့ခြင်း ဟာလည်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာဖြစ်တယ်။ အသက် အရွယ်အိုမင်းလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကလေးတို့လို လှုပ်ရှားရုန်းကန်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်တွေ မရှိတော့ဘူး။ သူတို့ မှာ အားအင်တွေ ကုန်ခမ်းနေကြပြီ။ အဲဒီလိုအချိန်မှာ သူတို့လိုအပ်တဲ့ ဆေးဝါးအစားအသောက်တွေနဲ့ ပူဇော် ကန်တော့မယ်ဆိုရင် သူတို့အတွက် အကျိုးရှိသလို ကလေးတို့အတွက်လည်း ကုသိုလ်တွေ အများကြီးရမှာပဲ။

ပူဇော်ထိုက်သူ နောက်တစ်မျိုးကတော့ အများ ကောင်းကျိုး သယ်ပိုးထမ်းရွက်ခဲ့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်တွေပါပဲ။ တို့များဟာ လွတ်လပ်ရေးကို အရယူပေး ခဲ့တဲ့ အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဘယ်သောအခါမျှ မမေ့ကြဘူး။ နှစ်စဉ် အာဇာနည်နေ့ ရောက်တိုင်း သတိတရ ပူဇော်ဂါဝရပြုကြရတယ် မဟုတ် လား။ အဲသည်လိုပဲ ပြည်သူကို အလုပ်အကျွေးပြုတဲ့ အနုပညာရှင်ကြီးတွေ အတတ်ပညာရှင်ကြီးတွေကိုလည်း ပူဇော်ဂါဝရပြုလေ့ရှိကြတယ်။ ဒါဟာ မင်္ဂလာတရားတော် ပါပဲ။

ကလေးတို့ကျောင်းတွေမှာ နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲဖြစ် တဲ့ အာစရိယပူဇော်ပွဲဟာလည်း မင်္ဂလာရှိသောပွဲတော် ပါပဲ။ ဆရာတို့အပေါ် ပြုမူပြစ်မှားမိသမျှ ဝန်ချတောင်းပန် ရင်း ပူဇော်ကန်တော့ကြရတာ မဟုတ်လား။ အချို့

ကျောင်းကြီးတွေမှာဆိုရင် ကျောင်းသားဟောင်းကြီးတွေ
က အရွယ်ကြီးရင့်ကုန်ပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာ/ ဆရာမဟောင်းကြီး
တွေကို တစ်နှစ်တစ်ခါ စုစုစည်းစည်း ပူဇော်ကန်တော့
ကြတယ်။

ကလေးတို့ရေ။ ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ခွင့်
ရရှိဖို့ဆိုတာကိုက မလွယ်လှပါဘူး။ ကံတရားက
ဖန်တီးပေးမှ ရတယ်။ တချို့များဆို မိဘကိုပူဇော်ကန်
တော့ချင်တာတောင်မှ ကန်တော့ခံမယ့် မိဘတွေမရှိရှာ
တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် မိဘတွေ သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်မှာ
ပူဇော်ကန်တော့ကြဖို့ မမေ့ကြနဲ့ ကလေးတို့ရေ။

ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းအား
ဖြင့် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာကို ရရှိနိုင်အောင်
အားထုတ်ကြပါ။

၄။ ပဋိရူပ ဒေသဝါသောစ
[သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌နေခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

နောက်ထပ် မင်္ဂလာတစ်ပါးကတော့ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေခြင်းကိုခေါ်တယ်ကွယ်။
ကလေးတို့ နားလည်အောင် အန်တီရှင်းပြမယ်နော်။

ကလေးတို့ “ဒူးနေရာ ဒူး၊ တော်နေရာ တော်”
ဆိုတာ ကြားဖူးသလား။ လူဆိုတာ ကိုယ်နဲ့သင့်တင့်တဲ့
နေရာမှာ နေတတ်ရတာကို ဆိုလိုတာပဲ။ ကလေးတို့
အိမ်မှာ ဘုရားစင်ရှိတယ်နော်။ ဘုရားစင်ဆိုတာအမြင့်မှာ
ရှိရတယ်။ မြတ်စွာဘုရားထက် မြင့်မြတ်တဲ့အရာ လောက
မှာမရှိဘူး။ မိသားစုဓာတ်ပုံတွေကို ဘယ်တော့မှ ဘုရား
စင်ရဲ့ အမြင့်နေရာမှာ မချိတ်ရဘူး။

လူ့လူ့ချင်းမှာလည်း သည်လိုပဲရှိတယ်။ သား
 သမီးတွေဟာ မိဘရဲ့အမြင့်မှာ မထိုင်ရဘူး။ မိဘထက်
 ဦးစွာ မစားသောက်ရဘူး။ ဦးချပြီး စားသုံးကြရတယ်နော်။
 အသက်ငယ်သူဟာ အသက်ကြီးသူရဲ့အထက်မှာ မနေရ
 ဘူး။ အဲဒီလိုနေထိုင်ခြင်းဟာ ကျက်သရေမင်္ဂလာမရှိဘူး။

ကလေးတို့ ရုံး၊ ဌာနတွေကို ရောက်ဖူးကြ
 သလား။ ရာထူးကြီးသူနဲ့ ရာထူးငယ်သူတွေဟာ တန်းတူ
 မထိုင်ကြရဘူး။ မြင့်မြတ်တဲ့ ရဟန်းသံဃာတော်တွေဟာ
 လူတွေရဲ့ အထက်မှာထိုင်ကြရတယ်။ ဒါဟာ အသက်
 အရွယ်နဲ့ မပတ်သက်ဘူး။ ဒီတော့ လူမှာ သူ့နေရာနဲ့သူ
 သူ့ဘဝနဲ့သူ သတ်မှတ်ပေးထားတာတွေရှိတယ်။ ကိုယ့်
 နေရာကိုယ် နေတတ်ရတယ်။ ကိုယ်နဲ့သက်ဆိုင်တဲ့
 အလုပ်ကိုပဲ လုပ်ရတယ်။ သူတစ်ပါးအခွင့်မပြုတဲ့ ကိစ္စ
 အပေါ်မှာ မစပ်စုရဘူး၊ ဝင်မပါရဘူး။ အဲဒါဟာ လူ့ကျင့်
 ဝတ်တစ်မျိုးဖြစ်တယ်။

အိမ်မှာလည်း မိဘချင်း စကားပြောကြတဲ့အခါ
 မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူကြီးတွေ ဆွေးနွေးငြင်းခုန်ကြတဲ့အခါမှာ
 ပဲဖြစ်ဖြစ် ကလေးတို့က ဝင်မပါကြရဘူး။ ဝင်မပြောကြ
 ရဘူးနော်။ အဲဒါကလေးတို့ရဲ့ အလုပ်မှမဟုတ်ဘဲ။ ကလေး
 တို့ဟာ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေသာ ဖြစ်တယ်။
 ကလေးတို့ ကျောင်းမှန်မှန်တက်ရမယ်၊ စာမှန်မှန်ကျက်
 ရမယ်၊ ကစားချိန်မှာ ကစားရမယ်။ အိပ်ချိန်မှာ အိပ်ရ

လိမ့်မယ်။ ကဲ ... ဘယ်လောက် စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင် စရာကောင်းသလဲ။ အဲဒါ ကျက်သရေမင်္ဂလာတစ်မျိုးပေါ့။

ကိုယ်နဲ့ မပတ်သက် မအပ်စပ်တဲ့နေရာတွေကို သွားမယ်၊ လာမယ်ဆိုရင် အန္တရာယ်တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင် ရတတ်တယ်။ “အသွားမတော် တစ်လှမ်း” ဆိုတဲ့အတိုင်း မသင့်တော်တဲ့နေရာကို ခြေတစ်လှမ်းသွားမိရုံနဲ့ ဘေး သင့်တာမျိုးပေါ့ကွယ်။ သတိထားကြရမယ်နော်။

အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကို ကိုယ်နဲ့ အတူတူ မသိပ်ရဘူး။ ကြောင်တွေ ဓွေးတွေမှာရှိတဲ့ ပိုးမွှားတွေဟာ ကလေးတို့အတွက် ဥပါဒ်ဖြစ်စေတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲချစ်ချစ် လူနဲ့တိရစ္ဆာန်ဆိုတာ အဆင့် အတန်းချင်း လုံးဝမတူဘူး။ အတူတူနေခြင်းဟာ ကျက် သရေကို ယုတ်လျော့စေတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့မှတ်ထားရမှာရှိတယ်။ လူ့လူ ချင်းမှာတော့ နှိမ့်ချခွဲခြားမှု မရှိသင့်ဘူးဆိုတဲ့အချက်ပဲ။ ကလေးတို့ အတန်းထဲမှာ ပြည့်စုံနိုင်မှုမရှိတဲ့ သူငယ်ချင်း ကလေးတွေရှိပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ကို နှမ်းပါးလို့ဆိုပြီး နေရာ မပေး မခေါ်မပြောမလုပ်ရဘူးနော်။ ဖေးမကူညီကြရမယ်။ တန်းတူညီတူ ဆက်ဆံရမယ်။

ကလေးတို့ရေ။ ခုလို ငယ်စဉ်ဘဝကတည်းက ကလေးတို့ဟာ ကိုယ်နဲ့သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့နေရာ တစ်ခုကို ရှည်ရွယ်ရွေးချယ်ထားကြပါ။ လူဆိုတာ ကိုယ့်

ရဲ့တန်ဖိုးကို ကိုယ့်ဘာသာ သတ်မှတ်ကြရတာမျိုးပဲ။ ကိုယ်က တော်အောင်ကြိုးစားရင် ကိုယ့်ကို လူတော် အဖြစ် သတ်မှတ်ကြရတာမျိုးပဲ။ ကိုယ်က ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် နှိမ့်ချအားငယ်နေရင် ဘယ်လိုမှ နေရာကောင်းကို ရနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်ချင်မှန်း မသိရင်တော့ ဘာမှ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး ကလေးတို့ ရေ။

လူတိုင်းဟာ ဈာန်သောပြည့်စုံတဲ့နေရာမျိုးမှာ နေချင်ကြမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘဝဆိုတာ ပျော်ရာမှာနေချင် မှ နေရတတ်တယ်။ ကြိုးစားနေတဲ့ အချိန်မှာ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းခံသင့်ရင် ခံရမယ်။ ဒီတော့ ကိုယ်ဘာလုပ်ရမယ် ဆိုတာသာ စဉ်းစားပါ။ ငါကြီးလာရင် ဘာဖြစ်ရမယ် ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မျိုးထားပါ။ ဖြစ်တာ မဖြစ်တာဟာ ကံတရားဖြစ်ပေမဲ့ ကြိုးစားခြင်းဆိုတာ အလကား ဖြစ် မသွားပါဘူး။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယရှိရှိနဲ့သာ ပန်းတိုင်ကို ရောက်အောင် သွားကြပါ။

အဓိကကတော့ ပန်းတိုင်ရှိဖို့ပါပဲ။

၅။ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ
[ရှေးမြို့ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

သည်တစ်ခါ ရှင်းပြမယ့် မင်္ဂလာတစ်ပါးကတော့
ကလေးတို့ရဲ့ ရှေးဘဝကုသိုလ်ကံနဲ့ ပတ်သက်တာမို့
နည်းနည်းလေးတော့ ဂရုစိုက်မှတ်သားကြပါ။

ရှေးဘဝကုသိုလ်ကံဆိုတာ ဘာကိုခေါ်သလဲဆို
ရင် အန်တီတို့ မမြင်ရတဲ့ ဟိုးဘဝဟောင်းက ပြုမူခဲ့ဖူး
တဲ့ ကုသိုလ်တွေကိုခေါ်တယ်။ ကလေးတို့ဟာ အရင့်
အရင်ဘဝတွေမှာ ကောင်းမှုတွေပြုခဲ့ကြလို့သာ အခုဘဝ
မှာ ခြေလက်အင်္ဂါ စုံစုံလင်လင်နဲ့ ပညာသင်ခွင့်ရနေ
ကြတာပဲပေါ့။

တချို့ကလေးတွေ တွေ့ဖူးကြသလား။ မွေးကတည်းက ကိုယ်အင်္ဂါချို့တဲ့ကြတယ်။ စကားမပြောတတ်ကြဘူး။ တချို့ကျတော့လည်း မွေးပြီးကာမှ တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ချို့ယွင်းသွားကြတယ်။ အဲဒါ အကုသိုလ်ကံအကျိုးပေါ့။ ဒါတွေဟာ တို့များဘာမှမတတ်နိုင်တဲ့ အကျိုးတရားတွေပဲ။

ကလေးတို့ချင်းကိုပဲ ကြည့်ကြပါစို့။ တချို့ကလေးတွေရဲ့ မိဘတွေက ပြည့်စုံကြွယ်ဝကြတယ်။ ကလေးတွေ လိုချင်တာ ဝယ်ပေးနိုင်ကြတယ်။ တချို့ကလေးတွေရဲ့ မိဘတွေကတော့ အသင့်အတင့်ပဲ တတ်နိုင်ကြတယ်။ လူတန်းစေ့ရုံလောက်ပဲ ထားနိုင်ကြတယ်။ တချို့များကျတော့ ဆင်းရဲချို့တဲ့လွန်းတဲ့အတွက် အနိုင်နိုင်ရုန်းကန်ရှာဖွေပြီးမှ ကျောင်းကိုပို့နိုင်ကြတယ်။ ဒါတွေဟာ ကလေးတို့ရဲ့ ရှေးဘဝ ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးပဲပေါ့။

ရှေးဘဝက မင်္ဂလာတရားတော်တွေနဲ့အညီ ပြုကျင့်နေထိုင်သူတွေဟာ ဒီဘဝမှာ မင်္ဂလာရှိသောသူတွေ ဖြစ်လာကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီဘဝမှာလည်း မိမိကိုယ်ကို မင်္ဂလာရှိအောင် နေထိုင်ကျင့်ကြံသွားကြမယ် ဆိုရင် နောင်ဘဝအတွက် လုံးဝပူပင်စရာ မရှိတော့ဘူး။

မမြင်နိုင်တဲ့ ဘဝဟောင်းက အကြောင်းတွေအတွက် စိတ်ပျက်အားငယ်နေလို့ အကျိုးမရှိနိုင်ဘူး

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၂၇

ကလေးတို့ရေ။ မိမိရရှိထားတဲ့ ဘဝမှာသာ ကောင်းမွန်
အောင်ကြိုးစားပါ။

လူတွေမှာ တချို့ကယောက်ျားဖြစ်ကြတယ်။
တချို့က မိန်းမဖြစ်ကြတယ်။ ဒါဟာကုသိုလ်ကံပဲ။ ဘယ်
တတ်နိုင်ပါ့မလဲကွယ်။ ယောက်ျားဆိုတာ မြင့်မြတ်တယ်။
ဘုန်းရှိတယ်။ ဘုရားစေတီတွေမှာ မိန်းမတက်ခွင့်မရှိတဲ့
နေရာတွေ ကလေးတို့ တွေ့ဖူးမှာပေါ့။ ယောက်ျားဆိုတာ
ဘုရားဆုပန်ခွင့်ရှိသူတွေပဲလေ။ ဒါတွေဟာ ကံတရားသာ
ဖြစ်တယ်။ လူကပြုပြင်လို့ မရနိုင်ဘူး။ အရေးကြီးတာ
ကတော့ လူရယ်လို့ဖြစ်လာမှ လူတစ်ယောက် လုပ်သင့်
တာကို လုပ်သွားဖို့ပါပဲ။

ကလေးတို့ ပညာသင်နေကြတယ်။ ဘာ
အတွက် သင်ကြတာလဲ။ အဖေတွေ အမေတွေက သင်
ခိုင်းလို့လား၊ ဆရာဆရာမတွေက သင်ပေးနေလို့လား၊
ကိုယ်တိုင်ကပဲ ပညာတတ်ချင်လို့လား၊ သေသေချာချာ
စဉ်းစားကြပါ။ လောကမှာ လုပ်သင့်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရ
တယ်ဆိုပေမယ့် ကိုယ်တိုင်ဆန္ဒရှိဖို့လည်း လိုတယ်ကလေး
တို့ရေ။

ကလေးတို့ကိုယ်တိုင်က ပညာတတ်မှဖြစ်မယ်၊
ပညာသင်မှ လူရာဝင်မယ်၊ ပညာရှိမှ ဂုဏ်ရှိမယ်၊ ပညာ
ရွှေအိုးဟာ လူမခိုးနိုင်ဘူး၊ ပညာမြင့်မှ လူမျိုးမြင့်မယ်
ဆိုတဲ့ အသိတရားတွေ ရှိထားမှဖြစ်မယ်။ ဒါမှလည်း

ပညာ သင်ကြားနေတဲ့ ကလေးတို့ရဲ့ဘဝဟာ မင်္ဂလာရှိ
မှာပဲ။ ပညာသင်ခွင့်ရနေတာကိုကပဲ မင်္ဂလာနော်။

အန်တီက ရှေးဘဝကံအကြောင်းပြောတာနဲ့
ကလေးတို့ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ အတွေးမှားတွေ ဝင်မလာစေနဲ့
ဦးနော်။ ချမ်းသာတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ ရှေးဘဝကံ
လည်း မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားမှု
အပေါ်မှာလည်း မူတည်တတ်ပါတယ်။ ငါတို့ ကံမကောင်း
ပါဘူး၊ ချမ်းသာအောင် ကြိုးစားလည်း ရမှာမဟုတ်ပါ
ဘူးလို့ မတွေးလိုက်ပါနဲ့။ အန်တီပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကံ ဆိုတာ
မမြင်ရပါဘူး။ ပြီးတော့ ကံဆိုတာ အလုပ်လည်းဖြစ်
တယ်။ ဒါကြောင့် ကြိုးစားရမှာက ကလေးတို့တာဝန်
ပဲ။

နားလည်ကြရဲ့လား။

၆။ အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိစ

[ကိုယ်နှင့်စိတ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

အင်မတန် ကျက်သရေရှိလှတဲ့ မင်္ဂလာတရား
တော်တစ်ပါးကတော့ မိမိစိတ်ကို ကောင်းစွာတည်ဆောက်
ရခြင်းပါတဲ့။ ကလေးတို့ နားလည်နိုင်ကြရဲ့လား။ ကလေး
တို့ရဲ့ ကျောင်းမှာ ရုတ်ဆိုနေကျ ဆောင်ပုဒ်ကလေးရှိ
ပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ကြိုးစားမယ်။

မိမိအတန်းကို ကောင်းအောင်ကြိုးစားမယ်။

မိမိကျောင်းကို ကောင်းအောင်ကြိုးစားမယ်။

မိမိတိုင်းပြည်ကို ကောင်းအောင်ကြိုးစားမယ်
ဆိုတာလေးပေါ့။ အဲဒါကြည့်ရင် ပထမဦးဆုံး မိမိကိုယ်
ကို ကောင်းအောင်ကြိုးစားရမယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှား

နေပြီ။ မိမိရဲ့ ကိုယ်၊ စိတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးကို ကောင်းမွန်အောင် ကြိုးစားကျင့်ကြံနိုင်ခြင်းဟာ မြတ်သော မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲ ကလေးတို့ရေ။

လူတစ်ကိုယ်မှာ စိတ်တစ်မျိုးစီရှိကြပါတယ်။ ကလေးတို့ချင်းရော စိတ်သဘောထားတွေ တူညီနေတတ်ကြသလား၊ ဘယ်လိုမှ မတိုက်ဆိုင် မကိုက်ညီနိုင်ကြဘူးနော်။ အေး ...ဒါပေမဲ့ အဲဒီတစ်မျိုးစီရှိနေတဲ့စိတ်တွေကို ကောင်းမွန်အောင် တည်ဆောက်တဲ့နေရာမှာတော့ အခြေခံအချက်အလက် တော်တော်များများနဲ့ ကိုက်ညီရလိမ့်မယ်။

* စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာရမယ်။

အဲဒါအရေးအကြီးဆုံးပေါ့။ ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မပြောင်းလဲတတ်ခြင်းဟာ အရည်အချင်းတစ်ခုပဲ။

* စိတ်ထားမွန်မြတ်ရမယ်။

မွန်မြတ်တဲ့စိတ်ထား ရှိသူဖြစ်အောင် ကလေးတို့ ကြိုးစားရမယ်။ မွန်မြတ်တဲ့စိတ်ဆိုတာ သူတစ်ပါးအပေါ် ဓာနာတတ်ခြင်း၊ ဇွင့်လွှတ်တတ်ခြင်း၊ သည်းခံတတ်ခြင်း၊ မနာလိုစိတ် မရှိခြင်းတွေပဲ။

* စိတ်နေဖြောင့်မတ်ရမယ်။

ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်တဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားရှိဖို့

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၃၁

ဆိုတာကလည်း အရေးပါတဲ့အချက်တစ်ခုပဲ ကလေးတို့ရေ။ မျက်နှာလိုက်ခြင်း၊ အခွင့်အရေးကိုပေးခြင်း၊ ဦးစားပေးခြင်း စတဲ့ တရားမျှတမှုမရှိတဲ့ လမ်းစဉ်တွေကို ရှောင်ကြဉ်တတ်ရလိမ့်မယ်။

* စိတ်သဘောထား နူးညံ့ရမယ်။

သူတစ်ပါးအပေါ်မှာ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့ စိတ်သဘောထားနဲ့ ဆက်ဆံတတ်ခြင်းဟာလည်း ကောင်းမြတ်သော အလေ့အကျင့်တစ်မျိုး ဖြစ်ပြန်တယ်။ ကူညီယိုင်းပင်းတတ်ရမယ်။

အဲဒီလို ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ကို မင်္ဂလာရှိအောင် ကြိုးစားတည်ဆောက်ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ မိမိရဲ့ ကိုယ်စန္ဒာကို ကောင်းမွန်အောင်ထိန်းသိမ်းဖို့ မခဲယဉ်းတော့ပါဘူး ကလေးတို့ရေ။

* တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းရမယ်။

မိမိကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် နေထိုင်တတ်ခြင်းဟာလည်း ကောင်းမွန်သောအလေ့အထဖြစ်တယ်။ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်သလို လူရာလည်း ဝင်တယ်။

* တည်ငြိမ်အေးဆေးရမယ်။

နေရာတိုင်းမှာ အလောတကြီးနဲ့ ပြာယာစတ်တတ်တဲ့ အကျင့်ဟာ အမှားတွေ အများကြီးကို ကျူးလွန်

စေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်နေရာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်
ရောစိတ်ပါ တည်ငြိမ်အောင်ထားပြီး ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်
တတ်ပါစေ။

* ဖျတ်လတ်သွက်လက်ရမယ်။

တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်တယ်
ဆိုပေမယ့် လှုပ်ရှားတဲ့နေရာမှာတော့ ဖျတ်လတ်သွက်
လက်မှုရှိရမယ်။ ဒါမှလည်း သူတစ်ပါးရဲ့နောက်မှာ ကျန်
မနေရစ်ခဲ့မှာပဲ။

* ထူးချွန်ထက်မြက်ရမယ်။

မိမိရဲ့ဘဝကို တိုးတက်မြင့်မားအောင် တည်
ဆောက်မယ့် ကလေးတစ်ယောက်ဟာ ဘဝရဲ့အစမှာ
ကတည်းက ထူးချွန်ထက်မြက်မှုတွေရှိနေဖို့ လိုအပ်တယ်
နော်။

အဲဒီလို မိမိရဲ့ ကိုယ်နဲ့စိတ်ကို ကောင်းမွန်
အောင် ဆောက်တည်နိုင်ခြင်းကို မင်္ဂလာတစ်ပါးရယ်လို့
မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူခဲ့လေရဲ့ ကလေး
တို့ရေ။

၇။ ဗာဟုသစ္စ

[အကြားအမြင်များသောသူဖြစ်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

ဒီမင်္ဂလာတရားတော်ကတော့ ရှင်းရှင်းကလေး ပါပဲကွယ်။ ဗဟုသုတ အကြားအမြင်ပြည့်စုံကြွယ်ဝခြင်း ဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲလို့ ဆိုလိုတာပေါ့နော်။

ဒီတော့ ကလေးတို့အားလုံး မျက်စိတွေကိုဖွင့်၊ နားတွေကိုစွင့်ပြီး လောကကြီးကိုမျက်ခြည်မပြတ်စောင့် ကြည့်ကြရမယ်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ကျောင်းသွား၊ အိမ်ပြန်၊ စာကျက်နေရုံနဲ့တော့ လောကကြီးအကြောင်း ကလေးတို့ ဘာမှ သိမှာမဟုတ်ဘူး။

တို့များနေထိုင်တဲ့ ရပ်ကွက်၊ မြို့ကလေးမှာ ဘာထူးခြားမှုတွေရှိသလဲ။ အရင်သိနေရမယ်။ အဲဒီကမှ တို့များရဲ့ တိုင်းပြည်မှာ ဘာတွေပြောင်းလဲတိုးတက်လာ ပြီလဲ။ ဒါတွေကိုလည်း သိနေရမယ်။ အခုဆိုရင် တို့များ

နိုင်ငံမှာ ဂြိုဟ်တုကနေတိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်တဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားပစ္စည်းတွေ အများကြီးရှိနေပြီ။ ဒီနေ့ကမ္ဘာထူးခြားချက်ကို ဒီနေ့ချက်ချင်းသိနိုင်ပြီ။ ဒါတွေကို ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်ဘူးဆိုပြီး အာရုံလမ်းလွဲမထားရဘူးနော်။ အချိန်ရတဲ့ အခိုက်မှာ လက်လှမ်းမီသလောက် သိနေရမယ်။

မြန်မာပြည်မှာမွေးပြီး ကြီးပြင်းကြရမယ့်ကလေးတို့ဟာ ကိုယ့်နိုင်ငံအကြောင်းကိုလည်း ကောင်းကောင်းသိထားဖို့လိုတယ်။ တန်ခိုးကြီးတဲ့ရားတွေအကြောင်း၊ သာယာလှပတဲ့ ရှုမျှော်စင်တွေအကြောင်း၊ ထင်ရှားတဲ့ အဆောက်အဦတွေအကြောင်း၊ လေးစားအပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအကြောင်းပေါ့။ ဒါတွေဟာ ဗဟုသုတကြွယ်ဝမှုရဲ့ ရလဒ်ဖြစ်တယ်။

နောက်တစ်မျိုးကတော့ လူတွေရဲ့ စရိုက်လက္ခဏာတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိသင့်တာမျိုးဖြစ်တယ်။ များသောအားဖြင့် လူတွေဟာ အတ္တကြီးတယ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ကြတယ်။ မျက်နှာလိုက်တတ်ကြတယ်။ အပျော်အပါးကို မက်မောကြတယ်။ အများကြီးပေါ့ကွယ်။ အဲဒီလိုလူတွေရဲ့ ယေဘုယျသဘောထားတွေကို သိနားလည်ထားမယ်ဆိုရင် လူတွေနဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါ အဓက်အခဲသိပ်မရှိတော့တာတွေ့ရလိမ့်မယ်။ ဒါ သဘာဝပါလားဆိုတဲ့ အသိတရားက ကလေးတို့ကို ယဉ်ပါးလာအောင် သွန်သင်ပြသွားမှာပဲ။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၃၅

တကယ်တော့ အကြားအမြင်ရတယ်ဆိုတာ ပညာရပ်တစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ ကလေးတို့ရယ်။ နားလည် တတ်ခြင်းကို ဆိုလိုတာပါ။ သူတစ်ပါးအပေါ် နားလည် တတ်တဲ့သူတွေဟာ ကိုယ်ချင်းစာပေးတတ်ကြတယ်။ ဝေမျှ ခံစားပေးတတ်ကြတယ်။ အဲဒါကမှ မင်္ဂလာပေါ့ ကလေး တို့ရေ။

တို့များရဲ့ မြတ်စွာဘုရားကတော့ လူသားတွေ ထက် များစွာပိုသာတဲ့ ဉာဏ်ပညာရှိသူဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူသားတွေရဲ့ ဒုက္ခ၊ သောကပရိဒေဝစတဲ့ အခက်အခဲတွေကို သိမြင်နိုင်တော်မူတယ်။ မေတ္တာဓာတ် နဲ့ ငြိမ်းအေးအောင် စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်တယ်။

မေတ္တာဆိုတာ အအေးမြဆုံး အလင်းရောင်ဖြစ် တယ်။ ဒါကြောင့် အရာရာကို မေတ္တာတရားနဲ့ ဆုံးဖြတ် ကြရမယ်။ အဲဒီမေတ္တာတရားကို မွေးမြူထားတတ်ဖို့ ဆိုတာကတော့ အစုနုက အန်တီပြောခဲ့သလို လူတွေရဲ့ သဘာဝကို နားလည်တတ်ဖို့ အဓိကပါပဲ။

ဒါကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့ နေရာသေးသေးကလေးထဲ မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြည့်စုံနေပြီလို့ မထင်လိုက်ကြဖို့ မှာချင်ပါတယ်။ လောကကြီးမှာ ကလေးတို့မသိတာတွေ အများကြီးရှိနေတယ်နော်။ သိနိုင်သလောက်သိအောင် ကြိုးစားရမယ်။

စူးစမ်းလေ့လာခြင်းဆိုတဲ့ အလေ့အကျင့်က

တစ်ဆင့် ဆင်ခြင်တွေးတောခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားနိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ အတတ်ပညာတွေကို သင်ယူကြရမယ်။

လူတွေမှာလည်း သဘာဝပြတင်းပေါက်တွေရှိတယ်။ မျက်လုံးတွေကို အကဲခတ်တတ်ရမယ်။ စကားတွေကို သုံးသပ်တတ်ရမယ်။ အမူအရာတွေကို ဝေဖန်တတ်ရမယ်။ လုပ်တဲ့အလုပ်တွေကို အကဲဖြတ်တတ်ရမယ်။ အဲဒါမှ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ဦးဖြစ်မှာပဲ။ ကလေးတို့ လေ့ကျင့်နိုင်ပါ့မလား။

အခုကတည်းက မိဘရဲ့ အရိပ်အကဲကိုနားလည်အောင်ကြိုးစားပါ။ ဆရာဆရာမတွေရဲ့ လမ်းညွှန်မှုကို မြင်နိုင်အောင် အားထုတ်ပါ။ လမ်းတွေရဲ့ အတိမ်အနက်အကွေ့အကောက်ကိုသိရင် ရွေးချယ်သွားဖို့ မခဲယဉ်းတော့ပါဘူး။ အရေးကြီးတာက များများသိနေနိုင်ဖို့ပဲ။

ဒါကြောင့်လည်း တို့များရဲ့ မြတ်စွာဘုရားက အကြားအမြင်ဗဟုသုတ များပြားခြင်းဟာ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာတစ်ပါးရယ်လို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့တာပေါ့ကလေးတို့ရေ။

၈။ သိပ္ပံ

[အပြစ်ကင်းအောင် တတ်မြောက်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

လောကကြီးမှာ ဘယ်လိုပညာရပ်မျိုးကိုမဆို သင်ကြားတတ်မြောက်ဖို့ဆိုတာ မခဲယဉ်းလှပါဘူးကွယ်။ လူတွေဟာ မွေးလာကတည်းက ငိုတတ်ရုံကလွဲပြီး ဘာများတတ်လာခဲ့ကြလို့လဲ။ တဖြည်းဖြည်း ကြီးပြင်းလာတာနဲ့အမျှ တွေ့၊ မြင်၊ ကြား၊ သိရသမျှတွေအပေါ်မှာ ပညာယူပြီး တတ်မြောက်လာကြရတာပဲ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့သိထားဖို့ လိုတာကတော့ ဘယ်ပညာရပ်ကိုမဆို အပြစ်ကင်းအောင် သင်ယူတတ်မြောက်ထားရမယ်နော်။

ကလေးတို့ စာတွေ့သင်ကြတယ်မဟုတ်လား။
 စာတွေ့တတ်ပြီး အတန်းတွေအောင်လာတဲ့အခါ ကလေး
 တို့ ဘာလုပ်ကြမှာလဲ။ မိမိကိုရော လောကကြီးကိုပါ
 အကျိုးရှိစေနိုင်မယ့်အလုပ်ကို လုပ်ကြရမယ်လေ။ အန်တီ
 ရှင်းပြတာကို သဘောပေါက်အောင် ကြိုးစားကြပါ။

အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ဟာ တိုက်တစ်လုံး
 ကို ဘယ်လိုအချိုးအဆနဲ့ ရောနှောတည်ဆောက်ရင်
 ခိုင်ခန့်မယ်ဆိုတာ သိတယ်နော်။ အဲဒါ သူ့ပညာပဲ။ သူဟာ
 သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း နာမည်ရမယ်၊ အကျိုးခံစားရမယ်၊
 သူ့ကို အပ်နှံသူလည်း ကျေနပ်မယ်၊ သဘောကျမယ်
 ဆိုတဲ့ စေတနာကောင်းနဲ့ တိုက်ကြီးကို တည်ဆောက်
 လိုက်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်နှစ်ဦးနှစ်ဖက် စိတ်ချမ်း
 မြေ့ရမလဲနော်။

အေး - ဒါပေမဲ့ အဲဒီအင်ဂျင်နီယာဟာ ဘယ်
 ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လိုလျှော့သုံးလိုက်ရင် သူ့အတွက်
 ဘယ်လောက် ပိုထွက်လာနိုင်မလဲဆိုတာကိုလည်း သိနေ
 သူဖြစ်တယ်။ သူဟာ တိုက်ကြီးကို ဖြစ်ရုံသာဆောက်ပြီး
 အပိုကုန်ပစ္စည်းတွေကို သူ့အိတ်ထဲထည့်လိုက်မယ်ဆိုရင်
 သူလည်း နာမည်မရ၊ အပ်နှံသူလည်း စိတ်တိုင်းမကျ၊
 သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့ ခို့ခို့ပို့ပို့ရလိုက်ပါရဲ့။ စိတ်ချမ်းချမ်း
 သာသာတော့ မဟုတ်ဘူးလေ။ ရှေ့အလားအလာအား
 ဖြင့်လည်း သူဘယ်ကောင်းတော့မှာလဲ။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဖော်သို့ . . . ၃၉

ကဲ ... အဲဒီလုပ်ရပ်နှစ်ခုမှာ ဘယ်ကိစ္စက မင်္ဂလာရှိမလဲ။ ကလေးတို့ စဉ်းစားကြပါ။ ဒါကြောင့် တတ်မြောက်ထားတဲ့ ပညာကိုအပြစ်ကင်းအောင် အသုံး ချတတ်ခြင်းကမှ မင်္ဂလာရှိတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားခဲ့တာပေါ့ ကလေးတို့ရယ်။

နောက်ထပ် ဥပမာတစ်ခုပြရရင် ဆရာဝန်နှစ် ယောက်ဆိုပါတော့ကွယ်။ တစ်ယောက်ကတော့ လူနာကို မြန်မြန်သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ဆေးကောင်းပေး ပြီး ကုသတယ်၊ တစ်ယောက်တော့ သူ့ဆီကို တစ်ရက် မက ရောက်လာရအောင် ဆေးကိုဆွဲပေးပြီး တဖြည်း ဖြည်းပျောက်အောင် ကုတယ်။ ကုသပုံခြင်းတူပေမယ့် စိတ်စေတနာချင်းက လုံးဝကွဲပြားတာမို့ အပြစ်ရှိတဲ့ ဒုတိယဆရာဝန်ဆီမှာ တစ်စတစ်စလူနာတွေ နည်းပါး လာကုန်တော့တယ်။ အဲဒီလောက်ဆိုရင် ကလေးတို့ သဘောပေါက်မှာပါ။

ဒါကြောင့် ကလေးတို့လည်း ကိုယ်သင်ကြား တတ်မြောက်ထားတဲ့ ပညာကို စေတနာစိတ်သဒ္ဓါထက် သန်စွာနဲ့ အသုံးချကြပါ။ မသမာမှု၊ မရိုးသားမှုတွေကို မကျင့်သုံးကြပါနဲ့။ ပညာကို ပြန်လည်ဖြန့်ဖြူးရာမှာလည်း ဆရာစား မချန်ထားပါနဲ့။

နောက်တစ်ခု မှာချင်တာကတော့ ဘယ်ပညာ မဆို သူ့နေရာနဲ့သူ အရေးပါတာချည်းပဲဆိုတာပါပဲ။ ငါ့

ပညာကမှ အရေးပါတယ်လို့ ဘယ်တော့မှ မယူဆပါနဲ့။
 “ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာ” ဆိုတဲ့ စကားပုံလေးကို ကလေး
 တို့ ကြားဖူးကြမှာပါ။ သာယာချမ်းမြေ့တဲ့ အိမ်ကလေး
 တစ်လုံးဖြစ်ဖို့အတွက် အင်္ဂါရပ်တွေ အများကြီးလိုသလို
 ပါပဲ။ သူ့နေရာနဲ့သူ ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းမှုရှိပါမှ လှပတဲ့
 အိမ်ကလေးဖြစ်လာမှာ မဟုတ်လားကွယ်။

ဒါကြောင့် ဘယ်ပညာရပ်မဆို တန်ဖိုးရှိတယ်။
 မိမိကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်တဲ့ ပညာကို အပြစ်ကင်းကင်း
 နဲ့သာ အသုံးပြုတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါမှလည်း မင်္ဂလာ
 တရားနဲ့ ပြည့်ဝတယ်လို့ မှတ်ပေတော့ ကလေးတို့ရေ။

၉။ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော
[ကျင့်ဝတ်တို့ကို ကောင်းစွာလိုက်နာခြင်း]

ကလေးတို့ရေ။

ဝိနည်းဆိုတာ သိကြသလား။ ဝိနည်းဆိုတာ စည်းကမ်းပါပဲကွယ်။ ရဟန်းသံဃာတော်တွေ စောင့်ထိန်းအပ်တဲ့ စည်းကမ်းတွေကို ဝိနည်းတော်များလို့ခေါ်ပြီး လူ့စည်းကမ်းဆိုတာကတော့ ကျင့်ဝတ်လို့ ခေါ်တာပေါ့။

ကလေးတို့ စည်းကမ်းဆိုတာကိုတော့ သိကြမှာပါ။ စည်းကမ်းဆိုတာ ကန့်သတ်ထားတဲ့ ဘောင်တစ်ခုပါပဲ။ အဲဒီဘောင်အတွင်းမှာ နေထိုင်ခြင်းကို စည်းကမ်းလိုက်နာခြင်းလို့ခေါ်တယ်။ သတ်မှတ်မှုဘောင်ကို ကျော်လွန်ခဲ့ရင်တော့ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ခြင်းပေါ့။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝရပ်တည်မှုအတွက် ဘောင်ခတ်သတ်မှတ်ထားတဲ့ တန်ဖိုးအကြီးမားဆုံးအရာဟာ စည်းကမ်းပါပဲ ကလေးတို့ရေ။

ကလေးတို့ရဲ့ အိမ်မှာ မိဘတွေချမှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းတွေရှိမှာပေါ့နော်။ ကျောင်းမှာရော ဆရာဆရာမတွေက သတ်မှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းတွေလည်းရှိမှာပဲ။ ကလေးတို့ လိုက်နာကျင့်သုံးကြရဲ့လား။ ဒါဟာ ကလေးတို့ရဲ့ ဘဝအစမှာ ကြုံတွေ့ကြရတဲ့ ဝိနည်းတွေဖြစ်တယ်။ ဒီအရွယ်ကတည်းက ထိန်းသိမ်းကြရမယ်နော်။ စည်းကမ်းလိုက်နာတတ်ခြင်းဆိုတာ ဘဝရဲ့ အရည်အချင်းတစ်ရပ်ဖြစ်တယ်။ စည်းကမ်းဟူသည် လူ၏ တန်ဖိုးလို့ဆိုတယ်။

စည်းကမ်းကို အဆင့်မြင့်မြင့် သတ်မှတ်လိုက်တဲ့အခါ ဥပဒေဆိုတာ ဖြစ်လာတယ်။ လမ်းတွေပေါ်မှာ လမ်းဥပဒေရှိတယ်၊ ဈေးတွေမှာ ဈေးဥပဒေရှိတယ်။ ရပ်ကွက်၊ မြို့၊ ရွာတိုင်းမှာ သက်ဆိုင်တဲ့ စည်းကမ်းဥပဒေရှိတယ်။ တိုင်းပြည်မှာလည်း ဥပဒေဟာ အရေး

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဖော်သို့ . . . ၄၃

ကြီးတယ်။ စည်းကမ်းလိုက်နာကျင့် မရှိသူတွေဟာ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ဖို့ ဝန်မလေးတတ်ကြဘူး။ သူတို့ဟာ အပြစ်ဒဏ်ကျခံရတဲ့ အကျဉ်းသားတွေဖြစ်သွားတတ်ကြတယ်။

လူတွေလိုက်နာရမယ့် စည်းကမ်းကို တော့ကျင့်ဝတ်လို့ခေါ်တယ်။ လူ့ကျင့်ဝတ်ကို ဘယ်သူကသတ်မှတ်ပေးမယ် ထင်သလဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကန့်သတ်ပေးရမယ် ကလေးတို့ရေ။ ကျင့်ဝတ်ဆိုတာ သိက္ခာတစ်မျိုးလည်းဖြစ်တာကို သတိပြုရမယ်။

လူတွေမှာ ဆောင်သင့်တဲ့အချက်တွေရှိသလို ရှောင်သင့်တဲ့ အချက်တွေလည်း အများကြီးရှိတယ်။ အဲဒီအချက်တွေကို ခွဲခြားသိနိုင်ဖို့ဆိုတာလည်း အရေးကြီးတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာကိုဆောင်လို့ ဘာကို ရှောင်ရမှန်း မသိရင် ဘာမှ အသုံးကျတဲ့သူ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။

ကလေးတို့ တစ်နေ့မှာ စာကျက်ချိန်ကို ဘယ်လို သတ်မှတ်မှာလဲ။ မိမိလိုက်နာနိုင်တဲ့ မိဘကလည်း သဘောတူနိုင်တဲ့ သင့်တင့်သော ကာလတစ်ခုဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီသတ်မှတ်ချက်ကို ကလေးတို့က မပျက်ကွက်ရဘူး။ ဒီ အလေ့အကျင့်ဟာ ကလေးတို့ လူကြီးဖြစ်သွားတဲ့အထိ စွဲမြဲဆုပ်ကိုင်ထားသင့်တဲ့ စရိုက်တစ်မျိုးဖြစ်တယ်။ အဲဒါကို ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းလို့ခေါ်တယ်။

ချုပ်တည်းနိုင်တဲ့ အတတ်ပညာဆိုတာ ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့ အတော်ကို ခဲယဉ်းတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူတွေဟာ အတ္တကြီးကြလို့ပဲ။ လောဘမသတ်နိုင်ကြလို့ပဲ။ မရောင့်ရဲတတ်ကြလို့ပဲ။ ကလေးတို့အနေနဲ့ ငယ်စဉ်ကတည်းက လှေကျင့်သွားကြပါ။

ကျင့်ဝတ်၊ စည်းကမ်း၊ ကလနားကန့်သတ်မှု၊ သတ်မှတ်ချက်၊ ဘောင်၊ နည်းလမ်း၊ ဥပဒေအားလုံးကို သိရှိနားလည်အောင် အရင်ဆုံးကြိုးစားပါ။ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ ကိုက်ညီအောင် အသုံးပြုလိုက်နာပါ။ ဒါမှလည်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတစ်ပါးကို ရရှိခံစားနိုင်မယ် ကလေးတို့ရေ။

၁၀။ သုဘာသိတာစ ယာဝါစ
[စကားကို ကောင်းစွာဆိုတတ်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

စကား ကို ကောင်းစွာဆိုတတ်ဖို့ လိုအပ်ပြန်
တယ်တဲ့နော်။ ကလေးတို့ သေသေချာချာ မှတ်သားကြ
ပါဦး။

* ချိုသာတဲ့စကားကို ပြောရမယ်။

စကားကိုပြောတဲ့အခါ ချိုချိုသာသာနဲ့
ပြောပါ။ နားဝင်ချိုတဲ့အခါ ကြားရသူက လိုက်နာချင်
စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။

* ယဉ်ကျေးတဲ့စကားလုံးကို သုံးရမယ်။

ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းတဲ့ စကားမျိုးတွေကို ရှောင်ကြဉ်ကြရမယ်။ နေရာဌာန၊ လူပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် စကားလုံးတွေကို ရွေးချယ်သုံးနှုန်းတတ်ရမယ်။

* မှန်ကန်တဲ့ စကားကို ဆိုရမယ်။

လိမ်ညာမုသားပြောခြင်းဟာ မကောင်းမှု တစ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း ကလေးတို့ သဘောပေါက်ကြပြီး ဖြစ်တယ်။ လူလိမ္မာတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ ဖြောင့်မတ် မှန်ကန်တဲ့စကားကို ဆိုတတ်ရမယ်နော်။

* ချီးမွမ်းထောပနာ ပြုတတ်ရမယ်။

လူတွေဟာ သူတို့ကိုချီးမွမ်းရင် နှစ်သက် တတ်ကြစမြဲပဲ ကလေးတို့ရေ။ လူတိုင်းမှာ ကောင်းတဲ့ အချက်ကလေးတွေ ရှိကြတာပဲ။ ဒီတော့ သူတို့ရဲ့ ကောင်းမှုကို ချီးကျူးစကားဆိုခြင်းအားဖြင့် မိမိအပေါ် ချစ်ခင်တွယ်တာမှုကို ရစေနိုင်တယ်။

အဲဒီအချက်တွေအပြင် စကားကို နည်းလမ်း တကျပြောတတ်ဖို့ကိုလည်း ကလေးတို့ လေ့ကျင့်ကြရ မယ်။

“စကား၊ စကား ပြောပါများ၊ စကားထဲက ဇာတိပြ” ဆိုသလို စကားများများ ပြောမိတဲ့အခါ ထိန်း ချုပ်နိုင်ခြင်း ကင်းမဲ့သွားပြီး ခံစားချက်တွေ နှုတ်ကွဲသွား

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၄၇

တတ်တယ်။ မသိသင့်တာတွေ ပြောမိတဲ့သဘောပေါ့ ကွယ်။

ကလေးတို့ရေ။ မိမိရဲ့ အိမ်တွင်းအရေး၊ မိသားစုအရေးဆိုတာတွေဟာ လူတကာကို ပြောပြသင့်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဆင်ခြင်ထိန်းသိမ်းတတ်ကြရမယ်။

“ကြမ်းကျိရင် နှုတ်လို့ရတယ်၊ စကားကျိရင် နှုတ်မရဘူး” ဆိုတာ ကြားဖူးကြတယ် မဟုတ်လား။ လူတစ်ယောက်ကို ကတိစကားတစ်လုံး လွယ်လွယ်နဲ့ မပေးမိစေနဲ့နော်၊ ကတိမတည်တဲ့သူဆိုတာ ကျက်သရေ မင်္ဂလာမရှိသူသာ ဖြစ်တယ်။

“စကားဆို တောင်လိုမမောက်နဲ့” တဲ့နော်။ စကားတစ်စွန်းကို ဘယ်တော့မှ အလွန်အကျွံ မပြောရဘူး၊ ကြွားဝါခြင်းလို့ အထင်သေးစံရတတ်တယ်။ မိမိကိုယ်ကို ကိုယ်ရည်သွေးပြီး မပြောရဘူး။ နိမ့်ချပြောဆိုတတ်ရတယ်။ စကားကို ညင်ညင်သာသာပြောရမယ်၊ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်နဲ့ ဟောင်ဖွာဟောင်ဖွာ မပြောရဘူး။

လျှာဆိုတာ လူရဲ့အစေအပါးသာဖြစ်သင့်တယ်။ ကလေးတို့ဟာ ကလေးတို့ လျှာတွေရဲ့ အရှင်သခင်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မမေ့ကြပါနဲ့။ ဒါကြောင့် ကလေးတို့ ပြောစေချင်တဲ့ စကားကိုသာ လျှာကလွပ် နှုတ်ကပြောရပါ

မယ်။ လျှာက ပြောချင်တဲ့စကားတိုင်း နှုတ်ကလိုက်မပါ ဖြစ်အောင် ကလေးတို့ ဦးနှောက်က ထိန်းချုပ်ပေးကြ ရမှာဖြစ်တယ်။

ငြင်းခုန်ပြောဆိုခြင်းဟာ အမှန်တရားကိုရှာဖို့ ခက်ခဲတတ်ပါတယ်။ တကယ့်အဖြစ်မှန်ကို သိလိုသူဟာ အေးအေးဆေးဆေး ညင်ညင်သာသာနဲ့ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေး ကြရမယ်။

စကားများတဲ့ ကြက်တူရွေးဟာ လှောင်ချိုင့်ထဲ မှာ လှောင်ပိတ်ခံရတတ်တယ်။ စကားမတတ်တဲ့ ငှက် တွေကတော့ လွတ်လပ်စွာ ပျံသန်းနိုင်ကြတယ်တဲ့ ကလေးတို့ရေ။ အန်တီပြောတာ နားလည်ရဲ့လား။

၁၁။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ
[မိဘကို လုပ်ကျွေးပြုစုရခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

ဒီမင်္ဂလာတရားတော်ကိုတော့ အထူးတလည်
ရှင်းပြနေဖို့ မလိုဘူးထင်ပါရဲ့ကွယ်။ မိဘရဲ့ ကျေးဇူး
တရား ဘယ်လောက်ကြီးမားတယ်ဆိုတာ ကလေးတို့
အားလုံးသိနေကြပြီသား ဖြစ်မှာပါ။

အမိက မွေး၊ အဖက ကျွေးလို့ လူဖြစ်လာကြ
 ရတဲ့ကလေးတို့ဟာ မိဘရဲ့ ကျေးဇူးကိုတော့ အထူးနား
 လည်ပြီး ဖြစ်ကြပါလိမ့်မယ်။ များသောအားဖြင့်လည်း
 ကလေးတို့ဟာ ငါတို့ကြီးပြင်းလာတဲ့အခါ မိဘကို ပြန်ပြီး
 တော့ ကျေးဇူးဆပ်ကြမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားကြပါလိမ့်
 မယ်။ ဒါဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာမိသားစုတွေမှာ ရှိနေတတ်တဲ့
 နှစ်လိုဖွယ်ရာ ဓလေ့စရိုက်ကလေးပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့ရေ ...မိဘတိုင်းကို သား
 သမီးတိုင်းက လုပ်ကျွေးပြုစုခွင့် မရတတ်ကြဘူးကွယ်။
 ကလေးတို့ပဲ စဉ်းစားကြည့်ကြပါ။ ကလေးတို့အားလုံးဟာ
 အဘိုးတွေ အတွားတွေနဲ့အတူတူ နေခွင့်ရကြသလား။
 တချို့ကတော့ ရကြမယ်၊ တချို့ကတော့ မရကြဘူး။
 ရှိကြပြန်တော့ရော ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိချင်မှ ရှိမယ်၊ ဟိုဘက်
 ဒီဘက် ပြည့်ဝဖို့ဆိုတာ မလွယ်လှပါဘူး ကလေးတို့ရယ်။
 အဲဒါကြောင့် ကလေးတို့ရဲ့ ဖေဖေနဲ့မေမေတို့ဟာ မိဘ
 ကို လုပ်ကျွေးပြုစုခွင့်ရသူတွေ ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မယ်နော်။

တကယ်တော့ မိဘဆိုတာ လုပ်ကျွေးထိုက်မှ
 လုပ်ကျွေးခွင့်ရတာမျိုးပဲ။ ကိုယ်က ဘယ်လောက်ပဲ ကျွေး
 မွေးပြုစု စောင့်ရှောက်ချင်ပါတယ်ဆိုဆို ကိုယ့်ရဲ့ဘဝ
 အခြေအနေက ပေးလာဦးမှဖြစ်တယ်။ လုပ်ကျွေးခွင့်ရတဲ့
 သားသမီးတွေအတွက်တော့ မင်္ဂလာပေါ့ကွယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မိဘတွေဟာ မိမိရဲ့အနီး

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၅၁

အနားမှာ မရှိနေနိုင်သည်ထားဦး၊ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေဆဲဆိုရင်တော့ တတ်အားသရွေ့ ပေးကမ်းကန်တော့နိုင်ကြသေးတာပေါ့ကွယ်။

လောကကြီးမှာ “စုန်ရေ” ဆိုတာပဲရှိတယ်ကလေးတို့ရေ။ ရေဆိုတာ မြင့်ရာက နိမ့်ရာကို စီးဆင်းရစမြဲပါပဲ။ မိဘဆိုတာကတော့ သားသမီးအပေါ်မှာ ဘယ်အရှယ်မဆို စောင့်ရှောက်လိုတတ်ကြတာချည်းပါ။ ကိုယ့်အရိုးကိုယ် မချီနိုင်တဲ့အရွယ်ရောက်မှသာ လက်လျှော့သွားတတ်ကြပါတယ်။

သားသမီးဆိုတာတွေကသာ အရွယ်ရောက်လို့ အတောင်အလက်စုံလာခဲ့အခါ သိုက်မြိုက ခွာသွားတတ်ကြတဲ့ ငှက်ကလေးတွေလိုပါပဲ။ ပညာစုံလို့ လူလားမြောက်ပြီးတဲ့အခါ (တချို့ကဆိုရင်) ပညာတောင် မစုံသေးစင် ဘဝကြင်ဖော်နဲ့အတူ မိဘရင်ခွင်က ထွက်ခွာတတ်ကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ များစွာသော မိဘတွေဟာ ဘဝသစ်ထူထောင်သွားကြတဲ့ သားသမီးတွေကို ဥပေက္ခာမရှုနိုင်ကြပါဘူး ကလေးတို့ရေ။ ဒါကြောင့်လည်း မြတ်စွာဘုရားသော်တောင်မှ မိခင်ရဲ့ ကျေးဇူးကို နို့တစ်လုံးဖိုးမျှပင်ကျေအောင် မဆပ်နိုင်ခဲ့ဘူးလို့ ဆိုတာပေါ့ကွယ်။

ကလေးတို့လည်း မိဘကျေးဇူးကို ဆပ်နိုင်တဲ့ မင်္ဂလာရှိသော ကလေးတွေဖြစ်ကြဖို့ လိုတယ်နော်။ မိဘ

ကို လုပ်ကျွေးပြုစုလို့ အထူးကုသိုလ်ရပြီး ချမ်းသာသုခ ရသွားကြတဲ့ ရာဇဝင်တွေ၊ ပုံပြင်တွေ ကလေးတို့ အများ ကြီး ကြားဖူးကြမှာပါ။

မိဘကို မရိုမသေ စော်ကားမိတဲ့အတွက် အပါယ်ငရဲမှာ ကျရောက်သွားခဲ့ရကြောင်း ရှေးကအဖြစ် တွေကိုလည်း ဖတ်ဖူး၊ မှတ်ဖူးကြမယ် ထင်ပါတယ်။ မိဘကို မျက်ရည်ကျအောင်လုပ်တဲ့ သားသမီးဆိုတာ ဘယ်သောအခါမှ မကြီးပွားပါဘူး ကလေးတို့ရေ။

၁၂။ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော
[သားမယားတို့ကို ထောက်ပံ့ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

စုန်ရေအကြောင်း ကလေးတို့သဘောပေါက်
ကြတယ်နော်။ မြင့်ရာကနေ နိမ့်ရာကို ရွေ့လျားသွား
တတ်တဲ့ သဘာဝတရားအရ ဒီမင်္ဂလာတရားတော်ကို
လည်း လူတွေ လိုက်နာကျင့်သုံးကြရမယ်။

အန်တီပြောခဲ့သလိုပဲ အချိန်တန်အရွယ်ရောက်
လို့ လူလားမြောက်လာတဲ့ သားသမီးတွေဟာ ပညာစုံ
တာနဲ့ ဘဝသစ်ကို ထူထောင်ကြတော့တယ်။ အဲဒီအခါ
လင်ရယ်၊ မယားရယ်၊ သားရယ်၊ သမီးရယ်ဆိုပြီး သံ
ယောဇဉ်သစ်တွေ တိုးပွားလာရတယ်။

မိဘကျေးဇူးဖြစ်တဲ့ ကြွေးဟောင်းကို ပေးဆပ်
ကြရသလို ကိုယ်တိုင်မိဘနေရာကို ဝင်ရောက်ပြီး ကြွေး
သစ်ချကြရတော့တယ်။ မိမိရဲ့ လင်သား၊ မိမိရဲ့ ဇနီး
မယား၊ မိမိရဲ့ သမီးသားတို့ကို တဖန်ပြန်လည်ထောက်ပံ့
လုပ်ကျွေးပြုစုကြရတယ်။ အဲဒါဟာလည်း မြတ်သော
မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲ ကလေးတို့ရေ။

မိမိကိုယ်တိုင် မိဘဆိုတဲ့နေရာကိုရောက်လာ
တဲ့အခါမှာ လူတွေဟာ မိဘရဲ့ မေတ္တာစေတနာနဲ့
ကျေးဇူးတရားတွေကို ပိုပြီးသိနားလည်ကြမြဲပဲ။ တချို့
ဧမျာမှာတော့ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ရဲ့မိဘတွေ မရှိရှာတော့
ဘူးလေ။ မိဘတို့ လုပ်ကျွေးခွင့် မရနိုင်ရှာတော့ဘူးပေါ့။

အဲဒီအခါ မိဘက မျိုးဆက်အမွေပေးခဲ့တဲ့ မိမိ
တို့ရဲ့ သားသမီးတွေကို လူလားမြောက်အောင် ကျွေးမွေး
သုတ်သင်ကြရတော့တာပေါ့။ လောကကြီးဟာ လည်ပတ်
နေတဲ့ သံသရာခြားရဟတ်ကြီးပါပဲ ကလေးတို့ရယ်။

ကလေးတို့လည်း တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ
လူကြီးဖြစ်လာကြမှာပဲ မဟုတ်လား။ ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ်

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၅၅

ကိုယ့်လက်တွဲဖော်နဲ့အတူ ဘဝတစ်ခုကို ထူထောင်ကြ
ရဦးမှာပဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီအခါကျရင်လည်း ကလေးတို့
ဟာ ကြွေးဟောင်းဆပ်ရင်း ကြွေးသစ်ထပ်ချကြရဦးမှာ
ပဲပေါ့ကွယ်။

တကယ်တော့ မိမိရဲ့ မိသားစုအပေါ် ဝတ္တရား
ကျွေးပြန်စွာ ပြုစုစောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးထိန်းသိမ်းတတ်
ခြင်းဆိုတာ မင်္ဂလာရှိသော လူသားတစ်ယောက်ရဲ့
အကျင့်သိက္ခာတစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ကလေးတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တွေ့ဖူးကြသလား။
လင်ဆိုးမယား တဖားဖား၊ မယားဆိုးလင် တငင်ငင်၊
သားဆိုးမအေ တပေပေဆိုတာမျိုးတွေပေါ့။ တချို့သော
လူတွေဟာ မိမိရဲ့မိသားစုအပေါ် ဥပေက္ခာရှုပြီး မိမိနေ
ချင်သလို နေ၊ စားချင်သလို စား၊ သောက်ချင်သလို
သောက်၊ ပြန်ချင်တဲ့အချိန်မှ ပြန်၊ အိမ်ကိုရောက်တဲ့
အခါ အပြစ်ရှာ ရန်လုပ်တတ်ကြတယ်။ တချို့သားသမီး
တွေဟာလည်း မိဘကို ဂရုမစိုက် မိမိဆန္ဒကိုလိုက်ပြီး
နေထိုင်သွားလာ ဆဲဆိုအော်ဟစ်ရိုင်းစိုင်းစိုက်မဲတတ်ကြ
တယ်။

အဲဒီလို အိမ်ဆိုတာ ဘယ်မှာကျက်သရေ
မင်္ဂလာရှိနိုင်ပါ့မလဲ ကလေးတို့ရယ်။ စည်းလုံးညီညွတ်မှု
မရှိ၊ စည်းကမ်းသေဝပ်မှု မရှိ၊ စည်းမျဉ်းလိုက်နာမှု မရှိ
မှတော့ တယ်လိုလုပ်ပြီး သာယာချမ်းမြေ့နိုင်ပါတော့
မလဲ။

ဒါကြောင့် ကလေးတို့ရဲ့ မိသားစု ကလေးမှာ
မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ စညောင်းစေချင်တယ်ဆိုရင် ခုလို
အချိန်အရွယ်ကတည်းက လိမ္မာပါးနပ်ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့
ရိုသေကိုင်းရှိုင်းတတ်အောင် လှေ့ကျင့်ထားကြရမယ်နော်။
အစ၊ ကောင်းမှ အနှောင်းသေချာတယ်မဟုတ်လား
ကလေးတို့ရေ။

၁၃။ အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ
[အရုပ်အထွေးမရှိသော အလုပ်လုပ်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

ဘယ်အလုပ်ကိုမဆို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းနဲ့ မှန်
မှန်ကန်ကန် ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ကိုင်ကြဖို့ ရည်ရွယ်
ပြီး ဒီမင်္ဂလာတရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြား
ခဲ့တယ်။

အလုပ်တစ်ခုဟာ တိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန်
 မြန်မြန်ဆန်ဆန် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းနဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသား
 ဖြစ်ဖို့လိုအပ်တယ်။ ရှုပ်ထွေးမှု တစ်စုံတစ်ရာရှိနေမယ်
 ဆိုရင် ဘယ်လိုမှ ပီပီပြင်ပြင် မပြီးမြောက်နိုင်ဘူးနော်။
 ဖြစ်နိုင်တာကို ဖြစ်နိုင်သလောက်ပဲ ပြောဆိုရမယ်။ ကိုယ်
 မလုပ်နိုင်ဘဲနဲ့ လုပ်နိုင်သယောင် အာမခံလိုက်တဲ့အခါ
 မဖြစ်လာခဲ့ရင် ရှက်စရာနဲ့ ပြဿနာဖြစ်တတ်တာပေါ့။
 ဒါဟာ လေမကြီးဖို့၊ လေမထွားဖို့၊ သတိပေးထားတဲ့
 တရားတော်ပါပဲ။

လောကကြီးမှာ ပြည့်ဝတဲ့သူတွေဟာ တိကျ
 ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ လိုအပ်မှုတွေရှိခဲ့ရင်လည်း ပွင့်ပွင့်
 လင်းလင်း ထုတ်ဖော်ရဲကြတယ်။ မလျှို့ဝှက်ကြဘူး၊
 မကြွားဝါကြဘူး၊ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် မလုပ်တတ်ကြဘူး။
 မပြည့်ဝတဲ့သူတွေကမှ သူတို့ရဲ့ ကွက်လပ်တွေကို တစ်ပါး
 သူမမြင်သာအောင် လေနဲ့ဖြည့်ကြတာ၊ လျှို့ဝှက်ကြတာ၊
 ဖုံးဖိကြတာ၊ ကာကွယ်ကြတာ၊ လှည့်ဖြားတတ်ကြတာ
 ကလေးတို့ရေ။

အဲဒီလို လူမျိုးတွေရဲ့ အလုပ်ဟာဘယ်မှာ
 မင်္ဂလာကျက်သရေ ရှိနိုင်ပါ့မလဲ။ ကိုယ်မှန်တယ်လို့
 တသမတ်တည်း ယူဆထားတဲ့အလုပ်ကို တွန့်ဆုတ်ခြင်း
 မရှိဘဲနဲ့သာ ဆောင်ရွက်ပါ။ ရိုးသားပါ၊ နိုးကြားပါ၊
 ကြိုးစားပါ၊ တိုးပွားလာမှာ မုချဖြစ်ပါတယ်။ မသမာမှု၊

ဟန်ဆောင်မှု၊ လှည့်ဖြားမှုဆိုတာတွေဟာ အန္တရာယ်ကြီး
မားလှတဲ့ ဘဝရဲ့ ဓလုတ်ကန်သင်းတွေ ဖြစ်တယ်။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဆန္ဒဟာ အမြဲတမ်းပြင်းပျနေ
ရမယ် ကလေးတို့ရေ။ ချမ်းသာချင်ကြသလား၊ ပညာရှင်
ကြီးဖြစ်ချင်ကြသလား၊ ကလေးတို့မှာ ဆန္ဒရှိနေရင် အဲဒီ
ဆန္ဒဟာ အစဉ်ထက်သန်နေရမယ်နော်။ ဝိုးတိုးဝါးတား
မဖြစ်ရဘူး၊ ဘယ်အရာမဆို အမှန်တကယ်လိုချင်တပ်မက်
မှုရှိမှ ရတတ်တာဟာ ထုံးစံပဲ။

ဟုတ်ပြီ။ ဆန္ဒတကယ်ပဲရှိပြီဆိုရင် အောင်မြင်
ရမယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုကိုလည်းဆက်ပြီး မွေးလိုက်ကြ
ပါဦး။ အောင်မြင်ရမယ်၊ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ ရောက်
ရမယ်၊ ဘာတွေ ဘယ်အချိန်ပြီးစီးရမယ်ဆိုတဲ့ စွဲမြဲယုံ
ကြည်စိတ်ကို လက်ကိုင်ပြုပြီး “ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား” ဆိုတဲ့
သံသယစိတ်ကို လုံးဝပယ်ဖျက်ကြရမယ်နော်။

ကြောက်စိတ်ဆိုတာဟာ အလုပ်တစ်ခုအတွက်
အနှောင့်အယှက် အကြီးမားဆုံးရန်သူကြီးပဲ။ ဒါကို အနိုင်
တိုက်ရမယ်၊ အလဲထိုးရမယ်၊ တိုးတက်ကြီးပွားအောင်
မြင်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ကြောက်စိတ်ကင်းရမယ်၊
ရဲရင့်ရမယ်လေ။

တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ မိမိတက်ရမယ့် လှေခါး
ထစ်တွေဟာ သူတစ်ပါးရဲ့ ကျောကုန်းတွေမဖြစ်ပါစေနဲ့၊
ကိုယ့်ကြောင့် သူတစ်ပါးကို မထိခိုက် မနစ်နာပါစေနဲ့။

ပြိုင်ဆိုင်မှုဟာ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အနိုင်
ယူခြင်းဟာ အနိုင်ကျင့်ခြင်း မဖြစ်စေဖို့ လိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဘယ်လိုအလုပ်မျိုးကိုပဲလုပ်လုပ် မိမိ
အတွက်လည်း အကျိုးရှိ၊ အများအတွက်လည်း အကျိုး
သက်ရောက်စေနိုင်တဲ့ အလုပ်မျိုးကို ရွေးချယ်တတ်ရ
လိမ့်မယ်။ ဒါမှ မင်္ဂလာရှိသော အလုပ်ဖြစ်မယ်။

ကလေးတို့ နားလည်ကြရဲ့လား။

၁၄။ ဒါနဉ္စ
[စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းရခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းရခြင်းဆိုတာဟာလည်း
ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်ပြန်တယ်နော်။
ကလေးတို့ မှတ်သားထားကြပါဦး။

မြတ်စွာဘုရားကို ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးကပ်လှူပူဇော်ခြင်းဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့ အထွဋ်အမြတ်ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်တယ်။ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းကြရတယ်နော်။ အဲသည်နောက်မှာတော့ သံဃာတော်တွေကို လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းပေါ့။ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တို့ဟာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်များကို လူတွေကြားနာနိုင်ရအောင် တစ်ဆင့်ပြန်လည် ဖြန့်ဖြူးတဲ့ သာသနာ့ဝန်ထမ်းတွေဖြစ်ကြတာမို့ သူတို့ကို လှူဒါန်းရခြင်းဟာလည်း အကျိုးများစွာကို ခံစားရစေတယ် ကလေးတို့ရေ။

အဲသည်နောက်မှာတော့ လူပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဆိုတာ ပြုလုပ်ကြရတယ်။ ပေးကမ်းခြင်းဟာ သဒ္ဓါတရားက ပေါက်ဖွားလာတာဖြစ်တယ်။ သဒ္ဓါတရားကတော့ ကရုဏာက မြစ်ဖျားခံလာတာပေါ့ကွယ်။ လူလူချင်း သနားညှာတာတတ်ရမယ်နော်။ မရှိတဲ့သူကို ကူညီပေးပေးရမယ်။ ပေးကမ်းမှုဝေရမယ်။

ပြည့်နေတဲ့ အိုးတစ်လုံးထဲကို ရေတွေထပ်ထည့်နေရင် လျှံကျကုန်ပြီး အလဟဿဖြစ်သွားမှာပဲ။ လိုနေတဲ့ ကွက်လပ်ကလေးတွေကို ဖြည့်ပေးခြင်းအားဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေရတယ်။

အလှူပေး သူဌေးဖြစ်ဆိုတဲ့ ပုံပြင်ကလေးတွေ ကလေးတို့ကြားဖူးကြမှာပါနော်။ “မရှိလို့ မလှူ၊ မလှူလို့ မရှိ” ဆိုတာရော နားလည်ကြသလား။ မိမိမှာရှိသမျှ

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၆၃

လေးနဲ့ပဲ ရရှိနိုင်သမျှ ဒါနကုသိုလ်ကို ယူတတ်ကြရမယ် ကလေးတို့ရေ။ ပေးကမ်းခြင်းသည် အောင်မြင်ရာ၏ လို့ဆိုကြတယ် မဟုတ်လား။

ဒီမင်္ဂလာတရားတော်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ မတွန့်တိုရဘူး၊ စေတနာထားရတယ်၊ သဒ္ဓါထက်သန်ရ တယ်ဆိုတဲ့ သဘောပါပဲကွယ်။ မိမိက သူတစ်ပါးအပေါ် မှာ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်ခဲ့သူဖြစ်ရင် မိမိအတွက် လိုအပ် လာတဲ့အခါမှာလည်း ပြန်လည်ကူညီစောင့်ရှောက်သူကို တွေ့ရတတ်တယ်။ ဒါဟာ သံသရာပါပဲ ကလေးတို့ရယ်။

လူတွေဟာ မွေးဖွားလာတဲ့အချိန်မှာ ဘာမှ ပါလာကြတာ မဟုတ်သလို သေဆုံးသွားတဲ့အချိန်မှာ လည်း ဘာကိုမှ ယူမသွားနိုင်ကြဘူးနော်။ ဒီတော့ ပစ္စည်း၊ ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ပညာဆိုတာတွေဟာ လူတွေ အသက် ရှိနေစဉ်မှာသာ တန်ဖိုးရှိတဲ့အရာတွေ ဖြစ်တယ်ကလေး တို့ရေ။

ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့မမြင်သာတဲ့ အချက်ရှိ တယ်။ အန်တီရှေ့မှာတုန်းက ရှင်းပြခဲ့ပြီးပြီ။ မွေးလာတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်မှာ သူ့ရဲ့ အတိတ်ဘဝက ကောင်းမှု ကုသိုလ်တွေဟာ ကံတရားအဖြစ် ပါလာတတ်တယ်ဆို တာလေ။ အဲဒါကို တို့များမမြင်ရလို့ မသိကြတာပဲ။ အဲဒီကလေးရဲ့ ပြည့်စုံမှုကိုသာ လူတွေက မြင်ကြရတယ်။ ဒီကလေးက ကံအကျိုးပေးကောင်းလိုက်တာလို့ ပြောကြ တယ်။

အေး ... အဲဒီလိုပဲ၊ တို့များမမြင်နိုင်တဲ့ အနာ
 ဂါတ်ဘဝမှာ ကံအကျိုးပေးကောင်းအောင်ကတော့ ဒီဘဝ
 ရဲ့ဒါန သီလဆောက်တည်နိုင်မှုအပေါ်မှာ မူတည်တယ်
 ကလေးတို့ရေ။ ဒါကြောင့် တတ်နိုင်သမျှ လှူကြပါ။
 မနုဗျော၊ မစေးကပ်ကြပါနဲ့။

ကလေးတို့အတွက် ရေလှူခြင်းရဲ့အကျိုးဆယ်
 ပါးကို ဥပမာပြောပြမယ်နော်။

- ၁။ လျှင်မြန်ခြင်း။
- ၂။ ကျော်စောခြင်း။
- ၃။ စင်ကြယ်ခြင်း။
- ၄။ မွတ်သိပ်မှုကင်းခြင်း။
- ၅။ အခြွေအရံများခြင်း။
- ၆။ အသက်ရှည်ခြင်း။
- ၇။ အဆင်းလှခြင်း။
- ၈။ ခွန်အားကြီးခြင်း။
- ၉။ ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း။
- ၁၀။ ချမ်းသာခြင်း။

၁၅။ ဓမ္မစရိယာစ

[သုစရိက်တရားကို ကျင့်ရခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

ကောင်းမြတ်သော တရား၊ မှန်ကန်သော
တရား၊ မျှတသော တရားတို့ကို ကျင့်သုံးနိုင်ခြင်းဟာ
လည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးပါးပဲတဲ့ကွယ်။

သူတစ်ပါးအပေါ်မှာ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသုံးပါးတို့ ဖြင့် မပြစ်မှား မကျူးလွန်မိစေဖို့ အင်မတန်အရေးကြီးလှ ပါတယ်။ အဲဒါကို မနာလိုခြင်း၊ သဝန်တို့ခြင်း၊ မစ္စရိယ စိတ်ကင်းခြင်းလို့ ခေါ်တယ်။ သူတစ်ပါး ကောင်းမွန် ချမ်းသာခြင်းအပေါ်မှာ မနာလို မရှုစိမ့်ဖြစ်ပြီး မလိုမုန်း စိတ်ထားခြင်းဟာ အမင်္ဂလာတစ်မျိုးပါပဲ။ အလွန်စက်ဆုပ် စရာကောင်းလှပါတယ်။

ကလေးတို့ရေ။ ကလေးတို့အတန်းထဲမှာ ပညာ တော်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရှိကြတယ်နော်။ သူတို့ဘာဖြစ် လို့ တော်ကြတာလဲ၊ ကလေးတို့ အတုယူကြရမယ်။ သူတို့ စာကျက်တဲ့အချိန်မှာ ကလေးတို့ ဘာလုပ်နေကြ သလဲ၊ ကစားနေမိကြသလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ပြီး ပြုပြင်ပါ။ တော်သူကို အားကျပါ။

လောကကြီးမှာ လောကဝတ်ဆိုတာရှိတယ် ကလေးတို့ရေ။ မင်းမှာလည်း မင်းကျင့်တရားဆိုတာ ရှိ သလို လူမှာလည်း လူ့ကျင့်ဝတ်ရှိတယ်။ လူသားတို့ စောင့်ထိန်းအပ်သော ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို မဖောက်ဖျက် ရဘူးနော်။

ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး။ ဘယ်သူမှ မမြင်ရပါ ဘူးဆိုပြီး ဘယ်အလုပ်ကိုမှ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် မလုပ်ပါ နဲ့။ အဲဒီအလုပ်ကို ကလေးတို့ ကိုယ်တိုင်လုပ်တာမို့ ကိုယ် တိုင်က သိနေတာပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှက်တတ်ရမယ်

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၆၇

နော်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးရမယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လေးစားတတ်ရမယ်။ ဒါမှလည်း အများက ကိုယ့်ကို အထင်ကြီးလေးစားမှာ ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ကမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အလကားကောင်လို့ ထင်နေရင် ဘယ်သူကရော ကိုယ့်ကို တန်ဖိုးထားမှာလဲ။ ဒီအချက်ကို ကလေးတို့ သေသေချာချာ မှတ်ထားရမယ်နော်။

မြောင့်မတ်ခြင်း၊ မှန်ကန်ခြင်း၊ မျှတခြင်းဆိုတာ ဟာလည်း ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ကျင့်တရားတွေဖြစ် တယ်။ ဘက်မလိုက်ရဘူး၊ မျက်နှာမလိုက်ရဘူး၊ တရား သဖြင့် ဆုံးဖြတ်တတ်ရတယ်။

ဥပမာ ကလေးတို့ရဲ့ မောင်ညီမလေးတစ် ယောက်ယောက်ဟာ တခြားကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ မုန့် ကို လုစားပြီဆိုပါစို့။ ကလေးတို့က ဆုံးမတတ်ရမယ်။ ကိုယ့်မောင်နှမ မိသားစုဘက်ကလိုက်ပြီး တစ်ဘက်သား မှန်နေမှန်း သိလျက်နဲ့ ဇွတ်ဝင်မပါရဘူးနော်။ မှားနေသူကို အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ရှင်းပြတတ်ရတယ်။ အဲဒီ အလေ့အကျင့်ကို ကလေးတို့ကြီးပြင်းသည်အထိ သယ်ယူ သွားကြရမယ်။ ဒါမှလည်း လောကမှာ ကလေးတို့ဟာ တည်ကြည်ရင့်ကျက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်လာလိမ့်မယ်။

သူတစ်ပါးအပေါ် ချောက်တွန်းခြင်း၊ မကောင်း ကြံခြင်း စ တာတွေဟာ အင်မတန် ရွံ့မုန်းဖွယ်ကောင်း တဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေဖြစ်တယ်။ ကလေးတို့မှာ လုံးဝ

မမွေးမြူမိပါစေနဲ့။ လူတစ်ယောက် လဲကျသွားတဲ့အခါ ဟာသလုပ်ပြီး ရယ်မောမယ့်အစား အပြေးအလွှား ဆွဲကူ ထူမပေးခြင်းဟာ မွန်မြတ်သော အကျင့်သီလတစ်မျိုး ပါပဲ။

ဒါကြောင့် တို့များရဲ့မြတ်စွာဘုရားက ကောင်း မြတ်သော အကျင့်စရိုက်တို့ကို ကျင့်သုံးခြင်းဟာ မင်္ဂလာ တစ်ပါးရယ်လို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေတာပေါ့ ကလေး တို့ရယ်။ မင်္ဂလာရှိအောင် နေတတ်ကြရမယ်နော်။

၁၆။ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော
[ဆွေမျိုးတို့ကို ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

သစ်တစ်ပင်ကောင်းရင် ငှက်တစ်သောင်းတောင်
နားစိုနိုင်သတဲ့။ ကြားဖူးကြရဲ့လားကွယ်။ မိမိရဲ့ ဆွေမျိုး
သားချင်းတွေအပေါ် စောင်မကြည့်ရှုထောက်ပံ့ခြင်းဆိုတာ
ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲ။

ကလေးတို့ အလှူမင်္ဂလာဖိတ်စာတွေကို ကြည့်
ဖူးကြတယ်နော်။ အဲဒီမှာ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေရဲ့ အမည်
နာမတွေကို အမှူးပြုထားတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ အဲဒါ
ဘာဖြစ်လို့လဲ ကလေးတို့တွေကြည့်မိသလား။ ဆွေမျိုး
ညာတကာတို့ကို အမှီသဟဲပြုပြီး မင်္ဂလာအမှုကို ပြုကြ
ရတာကြောင့်ပါ။

ကြက်မှာအရိုး၊ လူမှာအမျိုးတဲ့ ကလေးတို့ရေ။
လူရယ်လို့ဖြစ်လာရင် ဆွေမျိုး၊ မိတ်သင်္ဂဟဆိုတာရှိရ
တယ်နော်။ လူမှာ မျိုးရိုးကောင်းမွန်ဖို့ အင်မတန်အရေး
ကြီးတယ်။ ကိုယ့်အမျိုးထဲမှာ အားကိုးအားထားပြုရမယ့်
လေးစားကြည်ညိုရမယ့် စံနမူနာယူနိုင်ရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး
ပါလာခဲ့မယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်ဂုဏ်ယူချင်စရာ ကောင်း
သလဲ။

ကလေးတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ကိုယ့်ဆွေမျိုးသား
ချင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို မြင့်မားတိုးတက်စေနိုင်ဖို့ ကြိုးစား
ရမယ်နော်။ အဲသည်လို အမျိုးဂုဏ်ကို မြှင့်တင်နိုင်ခြင်း
ဟာလည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲပေါ့။

ဒါတင်မကသေးဘူး ကလေးတို့ရေ။ ဆွေမျိုး
သားချင်းတွေကိုလည်း ကူညီစောင့်ရှောက်တတ်ရမယ်။
များသောအားဖြင့် လူတွေဟာ အားကိုးရှာတတ်ကြစမြေ
မဟုတ်လား။ ဘုရားတောင်မှ အမှီရှိမှ ပွင့်ရတယ်လို့
ဆိုကြတယ်။ ဒါကြောင့် လူတွေဟာလည်း မိမိတို့ လိုရာ

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၇၁

ဆန္ဒ အောင်မြင်ပြည့်ဝဖို့အတွက် မှီတွယ်ရာကို ရှာလေ့ ရှိကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ်ကမာန်မာန်ကြီး တစ်ခွဲ သားနဲ့ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်သလို မငြင်းပယ်ရဘူးနော်။ တတ် နိုင်တဲ့ဘက်က နှုတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်အား ဖြင့်လည်းကောင်း အကြံပေးခြင်း၊ ထောက်ပံ့ခြင်းတို့ကို ပြုရတယ်။

ဆွေမျိုးဆိုတာ မခေါ်ချင်လို့ပဲရမယ်၊ မတော် ချင်လို့ မရဘူးကလေးတို့ရေ။ ပြီးတော့ ဆွေမျိုးသားချင်း ဆိုတာ သွေးနီကြဲတဲ့သူတွေ ဖြစ်တယ်။ ဘေးစကား ပြောတာထက် သွေးစကားပြောတာကို ပိုပြီးယုံကြရမယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်တာတွေ ရှိနေပါ စေ ဆွေမျိုးဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်လာရင်တော့ ဘယ်သူမှ မခံရပ်နိုင်ကြဘူး။ ကိုယ့်အမျိုးဘက်က ကာကွယ်တိုက် ခိုက်ကြရတာပဲ။ ဒါဟာ သဘာဝတရားဖြစ်တယ်။

လူတွေရဲ့ ယုံကြည်မှုဆိုတာဟာလည်း မျိုးရိုး နဲ့ သက်ဆိုင်တယ်ကွယ်။ တို့အမျိုးထဲမှာ အကျင့်စာရိတ္တ ဖောက်ပြန်သူမရှိဘူးဆိုတာ ဂုဏ်ယူစရာဖြစ်တယ်။ တခြား လူတွေရဲ့ လေးစားယုံကြည်ခြင်းကို ရယူနိုင်တယ်။

သူတို့မျိုးရိုးက ဒီလောက်ချမ်းသာတာ၊ ဒီ လောက် ပညာတတ်တာ၊ ဒီလောက် ရာထူးကြီးတာ မစောင့်ရှောက်ဘူးလားဆိုတဲ့ အပြစ်တင်စကားမျိုး မကြား

ရပါစေနဲ့။ ကိုယ့်ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှာ ချို့တဲ့သူ၊ အားနည်းသူ ပါလာခဲ့ရင် ဖေးမကူညီဖို့ ဝန်မလေးရဘူးနော်။

မြတ်စွာဘုရားက မင်္ဂလာရှိသောတရားတော်အဖြစ် ဟောကြားခဲ့တာဖြစ်တယ်။ တော်သူကို ချီးမြှောက်ပါ၊ အားပေးပါ၊ လိုအပ်သူကို ဖေးကူလက်တွဲပါ။ အားနည်းသူကို ဆွဲယူတွန်းတင်ပါ။ ကိုယ့်အမျိုးရဲ့ဂုဏ် ကျက်သရေကို တင့်တယ်ထည်ဝါအောင် ကြိုးစားကြပါ။

မိမိကလည်း သစ်ရိပ်ကောင်းမှာ ခိုနားနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သစ်ရိပ်ကောင်းရအောင် ဖန်တီးအားထုတ်ပါ။ အန်တီပြောတာ နားလည်ကြတယ်နော်။

၁၇။ အနိဝဇ္ဇာနိ ကမ္မနိ
[အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ... ။

အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် မိမိ
အကျိုးကိုပါ အောင်မြင်စေနိုင်ကြောင်း ကလေးတို့ ကြား
ဖူးနေကြပြီ။ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ အန်တီထင်ပါတယ်။ ဒီ
အကြောင်းအရာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ပုံပြင်လေးတွေ နိပါတ်
တော်တွေကိုလည်း ကလေးတို့သိထားသင့်သလောက် သိ
နေကြမှာပါ။

တကယ်တော့ အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်
 ခြင်းဟာ ပရဟိတလုပ်ငန်းဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတွေ
 တိုင်းပြည်တွေမှာ အဲဒီလိုလုပ်ငန်းတွေကို ကျယ်ကျယ်
 ပြန့်ပြန့်လုပ်ကိုင်နေကြတာ ကလေးတို့ တွေ့နေမှာပါ။
 ဥပမာ ... ကြက်ခြေနီလုပ်ငန်း၊ မီးသတ်လုပ်ငန်း၊ ကျန်း
 မာရေးကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုလုပ်ငန်း၊ လူမှုဝန်ထမ်း
 ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်း ... အများကြီးပါပဲကွယ်။

ကလေးတို့ရေ။ အကျိုးလိုလို့ ညောင်ရေလောင်း
 တယ်ဆိုတာ ကြားဖူးကြသလား။ ကိုယ်လိုချင်တာရဖို့
 အတွက် သူတစ်ပါးအပေါ်မှာ ကူညီတာမျိုးပေါ့။ ကူညီ
 တယ်ဆိုတာ ကောင်းမြတ်သော လုပ်ငန်းဖြစ်ပေမယ့်
 အဲဒီလို ကိုယ့်အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး တမင်လုပ်ပေးတာ
 မျိုးကျတော့ အပြစ်ကင်းသော ထောက်ပံ့မှုလို့ မခေါ်နိုင်
 သူ။

မိမိအတွက် အကျိုးရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်
 ဖြစ်စေ သူတစ်ပါးရဲ့ အခက်အခဲကို ကူညီဖြေရှင်းပေး
 ခြင်းသည်သာ မွန်မြတ်သော မင်္ဂလာဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာ
 ပေါ်မှာရှိခဲ့ကြဖူးတဲ့ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
 ဟာ သူတို့ရဲ့ကိုယ်ကျိုးကိုပင် စွန့်လွှတ်ပြီး အများကောင်း
 ကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသူတွေဖြစ်တယ်။ ဘယ်
 လောက် အတုယူအားကျဖွယ် ကောင်းလိုက်ပါသလဲ
 ကလေးတို့ရယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၇၅

အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေဟာ လူပင်
သေသော်လည်း နာမည်ကတော့ ရှင်သန်ထင်ကျန်ရစ်
ခဲ့တယ်။ ဥပမာ ... ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ လူသားတွေအလင်း
ရောင်ရစေဖို့ စတင်တီထွင်ခဲ့တဲ့ လျှပ်စစ်စွမ်းအားရှင်
“အယ်ဒီဆင်” ကို ဒီနေ့အထိ လူသားတွေ မေ့မထား
နိုင်ကြဘူး။

အန်တီက ကမ္ဘာနဲ့ယှဉ်ပြီး ပြောပြနေလို့
ကလေးတို့ လက်လှမ်းမမီဖြစ်နေသလား။ ကလေးတို့
ဆောင်ရွက်လို့ရနိုင်တဲ့ ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေ အများကြီး
ရှိပါတယ်။ လူသွားလမ်းပေါ်မှာ ရောက်ရှိနေတဲ့ ဓလုတ်
ကန်သင်းတွေကို ရှင်းလင်းပါ။ ရွှံ့ဗွတ်အိုင်တွေကို မြေ
ဖို့ပါ။

သက်ကြီးရွယ်အိုတွေကို ဖေးမကူညီပါ။ မိမိ
ထက်ငယ်ရွယ်သော ကလေးများကို အန္တရာယ်မဖြစ်
အောင် စောင့်ရှောက်ပါ။ အများသောက်ရန် ရေကုသိုလ်
လုပ်ပါ။ လမ်းပြင်ခြင်း၊ တံတားဆောက်ခြင်းလုပ်ငန်းတွေ
မှာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပါ။

အဲသည်လို ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက အများ
အကျိုးအတွက် သယ်ပိုးဆောင်ရွက်တတ်သူအဖြစ် လှေ
ကျင့်ယူခဲ့မယ်ဆိုရင် ကလေးတို့အရွယ်ရောက်ပြီး လူလား
မြောက်လာတဲ့အခါ ကလေးတို့ဟာ စံပြုထိုက်သော
လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။

ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဟာ မိမိကိုယ်ကျိုးချမ်းသာထက် လူနာများအတွက် ရှင်သန်လှုပ်ရှားနေသူ ဖြစ်ရမယ်။ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဟာ မိမိကိုယ်ကျိုးစီးပွားထက် လူအများကို လမ်းညွှန်ပြသသူဖြစ်ရမယ်။ သမားရိုးကျ သာမန်ဘဝနဲ့ လောကကြီးမှာ ရပ်တည်ရှင်သန်နေထိုင်သွားတဲ့သူတွေဆိုတာ လူဖြစ်လာပြီး လူကောင်းကောင်း မဖြစ်လိုက်ရသူတွေပဲ။

လူရယ်လို့ဖြစ်လာမှတော့ လူပတ်ဝန်းကျင်အတွက် အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာဖြစ်ထွန်းနိုင်အောင် ကြိုးစားရလိမ့်မယ်။ ဒါမှလည်း မင်္ဂလာရှိသော လူသားတစ်ယောက်ဖြစ်မှာ အမှန်ပဲ ကလေးတို့ရေ။

၁၈။ အာရတီ ပါပါ

[မကောင်းမှုမှ စိတ်ဖြင့် ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

စိတ်ဆိုတာ လူတစ်ယောက်အတွက် အရေးအကြီးဆုံးသော မိတ်ဆွေဖြစ်သလို ရန်သူလည်းဖြစ်တယ်ကွယ်။ လူတစ်ယောက်ကောင်းဖို့ ဆိုးဖို့ဆိုတာ သူ့ရဲ့ စိတ်နဲ့သာ သက်ဆိုင်တယ်။ တို့တစ်တွေကို အဓိကလွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်နေသူဟာ စိတ်ပါပဲ။

ကိုယ့်စိတ်ကိုနိုင်အောင် ထိန်းဖို့အရေးကြီးတယ်
 ကလေးတို့ရေ။ မကောင်းမှုကို မကောင်းမှန်း၊ ပထမဦးဆုံး
 သိတဲ့သူဟာ စိတ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီစိတ်က မကောင်းမှုကို
 သိပြီး မလုပ်ထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်နိုင်ရင် ကိုယ်နဲ့
 နှုတ်က ပါလာစရာ မရှိတော့ဘူးပေါ့။ ဒါကြောင့် စိတ်သာ
 ရှင်စောဘုရားဟောလို့ ဆိုကြတာပဲ။

စိတ်ဆိုတာ လူကမြင်နိုင်တဲ့အရာ မဟုတ်ဘူး။
 စိတ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းရခက်တယ်။ စိတ်ဆိုတာ အပြောင်း
 အလဲမြန်တယ်။ စိတ်ဆိုတာ အတိုအရှည်ရှိတယ်။ စိတ်ရဲ့
 စေစားရာကို လူတွေလိုက်ပါသွားတတ်ကြတယ်။

ဒါကြောင့် အရေးကြီးလှတဲ့စိတ်ကို ကောင်းမွန်
 တည်တန့်အောင် ပထမဆုံးကြိုးစားကြရမယ်။ သန့်ရှင်း
 စင်ကြယ်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမယ်။ နားလည်
 ကြရဲ့လား။

ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ကို ဖြူစင်သန့်ရှင်းအောင် လေ့ကျင့်
 တဲ့နေရာမှာ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေဟာလည်း အရေးပါ
 လှသေးတယ်။ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်၊ မာနစိတ် စတာ
 တွေဟာ ပတ်ဝန်းကျင်က တွန်းအားပေးတဲ့ စိတ်မိုက်စိတ်
 ရိုင်းတွေပဲ။ ဒါတွေကို သည်းခံစိတ်၊ ခွင့်လွှတ်စိတ်၊
 ရောင့်ရဲစိတ်တွေနဲ့ ထိန်းချုပ်ရမယ်။ စိတ်ကို စိတ်နဲ့သာ
 ဆေးကြောပစ်ရမယ် ကလေးတို့ရေ။

စိတ်ကိုဘယ်တော့မှ အလိုမလိုက်ကြရဘူးနော်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၇၉

စာကျက်ရမယ့်အချိန်မှာ စာကျက်ပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ဈေးဆော်မှုကြောင့် အပျော်အပါးဆီကို အာရုံမရောက်သွားပါစေနဲ့။ အဲဒါ ကလေးဘဝအရွယ်ကတည်းက လေ့ကျင့်ယူရမယ့် အလွယ်ကူဆုံး လမ်းစဉ်ပါပဲ။

မခံချင်စိတ် ဖြစ်လာပြီဆိုပါတော့။ ကလေးတို့ရဲ့ စိတ်ကို ရန်ပြုချင်စိတ်အဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်မလား။ ကြိုးစားပြုချင်စိတ်အဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်မလား။ မကောင်းမှုက ဘယ်စိတ်ဖြစ်မလဲ၊ မကောင်းတဲ့ စိတ်ကိုပယ်ပြီး ကောင်းတဲ့စိတ်နဲ့ ကယ်တင်ကြရမယ်။ မိမိစိတ်ကို အနိုင်ယူနိုင်သူဟာ လူတော်ဖြစ်တယ်။ မင်္ဂလာရှိသောသူ ဖြစ်တယ် ကလေးတို့ရေ။

မကောင်းမှုကို စိတ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရာမှာ မကောင်းမှုဆိုတာ ဘာတွေလဲဆိုတဲ့အချက်ကို အရင်ဆုံး သိရမယ်နော်။ အဲဒီပညာကို ဘယ်သူကမှ တကူးတက ကလေးတို့ကို သင်ပြပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကလေးတို့ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားချင့်ချိန် ဆုံးဖြတ်ကြရမယ်။ ဘုရားဟောတွေကို သိနားလည်ရမယ်။ မိဘဆရာတို့ရဲ့ ဆုံးမစကားတွေကို လိုက်နာမှတ်သားရမယ်။

ဘာလုပ်ရင် ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်။ ဘာကောင်းတယ် ဘာမကောင်းဘူးဆိုတာလည်း သဘောပေါက်ရမယ်။ ဒါတွေကို စိတ်အာရုံထဲမှာ စုစုစည်းစည်း သိမ်းဆည်းထားရမယ်။ ဒါမှလည်း ရှောင်ကြဉ်ထိန်းသိမ်းနိုင်မယ်။

မကောင်းမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့စိတ်တွေက ရှိ
 သေးတယ်။ လောဘစိတ်၊ သဝန်တို့စိတ်၊ တစ်ကိုယ်
 ကောင်းစိတ်၊ နာကြည်းစိတ်တွေဖြစ်တယ်။ ကလေးတို့
 ဝေးဝေးရှောင်ကြဉ်ကြရမယ်နော်။ မကောင်းမှုကို တားဆီး
 နိုင်တဲ့စိတ်တွေကတော့ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်၊ ကူညီချင်စိတ်၊
 မျှတစိတ်နဲ့ ကြင်နာစိတ်တွေဖြစ်တယ်။ ကလေးတို့
 ကောင်းစွာ မွေးမြူကြရမယ်။ ဒါမှလည်း မင်္ဂလာတရား
 နဲ့ ညီညွတ်ကြလိမ့်မယ်ကွယ်။

၁၉။ ဝိရတီ ပါပါ

[မကောင်းမှုမှ အထူးသဖြင့် ကိုယ်နှင့်နှုတ်တို့၊
ရှောင်ကြဉ်ခြင်း]

ကလေးတို့၊ ရေ ...။

မကောင်းမှုကို စိတ်အားဖြင့် ရှောင်ကြဉ်နိုင်ခဲ့
ကြပြီးရင်တော့ ကိုယ်နှင့်နှုတ်မှ ရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြဖို့ သိပ်
ပြီး မခဲယဉ်းတော့ပါဘူးကွယ်။

တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ သိပ်ပြီး
 စံစားရတဲ့အခါ စိတ်ထဲမှာ ဒေါသတွေမုန်တိုင်းထန်နေ
 တတ်တယ်။ ဘယ်လိုမှ ဖြေသိမ့်လို့မရအောင် ဖြစ်နေတတ်
 တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစိတ်ရဲ့ စံစားမှုတွေကို နှုတ်က
 ပွင့်အံ့မလာဖို့နဲ့ ကိုယ်က မကျူးလွန်မိဖို့ အထူးဆင်ခြင်
 ရမယ်နော်။

မကောင်းမှုဆိုတာ ဒုစရိုက်မှု၊ မတရားမှု၊
 လောင်းကစားမှု၊ သိက္ခာပျက်မှု၊ ခော်ကားမှု၊ မိုက်ရှိုင်း
 မှု စသဖြင့် လောကကြီးမှာ အများကြီးရှိနေတယ် ကလေး
 တို့ရေ။ မကောင်းမှုဆိုတာ ကျူးလွန်ဖို့ အင်မတန်လွယ်
 တဲ့ ဆွဲဆောင်မှုတွေဖြစ်တယ်။ ကူးစက်လည်း လွယ်လှ
 တယ်။ တစ်ခါတစ်လေမှာ စိတ်က မထိန်းချုပ်လိုက်နိုင်
 ခင် ကိုယ်နဲ့နှုတ်က ပါသွားတတ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကလေးတို့ အလွန်သတိထား ရှောင်
 ကြဉ်ကြရမယ်။ နောက်တစ်ခုကတော့ မသိစိတ်ရဲ့
 အကြောင်းတရားပဲ။ လူမှာ သိစိတ်နဲ့ မသိစိတ်ဆိုတာ
 ရှိတယ်။ မသိစိတ်ဟာ လျှို့ဝှက်နက်နဲတယ်။ နက်ရှိုင်း
 ကျယ်ဝန်းတယ်။ အပေါ်ယံမှာဖြစ်နေရတတ်တဲ့ အကဲခတ်
 လို့ ရနိုင်တတ်တဲ့ သိစိတ်အပိုင်းထက် အများကြီး စွမ်း
 အင်ကြီးမားတယ်။ မသိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်လို့ မရနိုင်ဘူး။
 ဒါကြောင့်လည်း မသိစိတ်နဲ့ ကျူးလွန်မိတတ်တဲ့ အပြစ်
 တွေ အများကြီးရှိလာနိုင်တယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဖော်သို့ . . . ၈၃

အဲဒီအခါ ကလေးတို့ ဘယ်လိုပြုပြင်ယူကြလဲ။ ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့ ကယ်တင်ကြရမယ်နော်။ တောင်းပန်ခြင်းနဲ့ ဝပ်တွားကြရမယ်။ လူဆိုတာ မမှားဖူးတဲ့သူ မရှိဘူးမဟုတ်လား ကလေးတို့ရယ်။ မိမိ မသိစိတ်ကြောင့် ပြုမိမှာခွဲရင် ဝန်ချဖို့ ဝန်ချဖို့ ဘယ်သောအခါမှ ဝန်မလေးကြပါနဲ့။

ကလေးတို့ လုပ်လိုက်တာမှားသွားပြီ။ ကလေးတို့ ပြောလိုက်တာ မှားသွားပြီဆိုရင် ဆူမှာစိုးလို့၊ ရိုက်မှာစိုးလို့၊ အပြစ်တင်ခံရမှာစိုးလို့ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ ရေငုံနှုတ်ပိတ်မနေကြရဘူးနော်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံကြရမယ်။ အမှားကိုသိခြင်းဟာ အမှန်ကိုရောက်နိုင်ဖို့ လမ်းစဖြစ်တယ်။ ဘယ်သောအခါမှ ချော်လဲရောထိုင် မလုပ်ကြပါနဲ့။ ပြန်ထပါ။ လမ်းသစ်ရှာပါ။ ပြုပြင်ပါ။ တစ်ခါမှား နှစ်ခါမှား သုံးခါအထိ မှားပြီးရင် ထပ်မှားဖို့ဆိုတာ အလွန်အလွန် မိုက်မဲသူတွေမှသာ ဖြစ်နိုင်တော့မယ်။

ကလေးတို့ဟာ ပညာသင်နေကြတဲ့ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားကလေးတွေ ဖြစ်တယ်။ ကလေးတို့ကို သွန်သင်ဆုံးမ နည်းလမ်းပြမယ့် မိဘဆရာတွေရှိတယ်။ လမ်းညွှန်နည်းပေးမယ့် စာအုပ်စာပေ မိတ်ဆွေတွေရှိတယ်။ ကလေးတို့ကို အန်တီကတော့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ကလေးတို့ဟာ မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဖြစ်လာကြမှာပါနော်။

ကလေးတို့ကို မှာချင်တာလေးတစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ လောကကြီးကို မျက်ခြည်မဖြတ်ကြဖို့ပါ။ ကောင်းတဲ့အလုပ် လုပ်သူတွေ ကောင်းတာဖြစ်တယ်၊ မကောင်းတဲ့ အလုပ်လုပ်သူတွေဟာ တဓဏသာ သာယာမှုရှိပြီး မကောင်းတာဖြစ်သွားကြတယ်။ အဲဒီအဖြစ်တွေကို မြင်သာအောင် လေ့လာကြည့်ကြပါ။ ကလေးတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံနဲ့ မကောင်းမှုကို မကျူးလွန်မိအောင် ထိန်းသိမ်းကြပါနော်။

၂၀။ မဇ္ဇပါနာစ သံယမော
[အရက်သေစာ မသောက်စားခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

ဒီတစ်ခါပြောပြမယ့် အကြောင်းအရာကတော့ လောကမှာ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးသော အကုသိုလ် အကြောင်းပါပဲကွယ်။ ကလေးတို့ ငါးပါးသီလကို ရွတ်ဆို ကြဖူးတယ် မဟုတ်လား။ သူ့ရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာန ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိဆိုတာပေါ့နော်။ မူးယစ်

ခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်းများ၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်သောက်သုံးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏... ဤသို့ စိတ်ထားမြင့်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်ကောင်းကို မတိမ်းမစောင်း ထိန်းကျောင်းဆောက်တည်ပါ၏။

ဒီခေတ်အခါမှာတော့ သေရည်သေရက်နဲ့အတူ မူးယစ်ဆေးဝါးဆိုတာကိုပါ ယှဉ်တွဲမှတ်ယူကြရမယ်။ ကံငါးပါးမှာ ဒီကံဟာ အဆိုးဝါးဆုံးဖြစ်တယ် ကလေးတို့ရေ။ အရက်သေစာသောက်စားသူတွေဟာ ပျော်ပါးလို့လို့ ဇော်ကားလို့လို့ဆိုတဲ့ အချက်နှစ်ခုပေါ်မှာ မူတည်ပြီး မှီဝဲကြတာဖြစ်တယ်။ အရက်တွေ ဝမ်းထဲရောက်သွားတဲ့ အခါ အရက်ခိုးတွေဟာ တစ်ကိုယ်လုံးကို ပျံ့နှံ့သွားတယ်။

ပြစ်မှားသင့်သူ၊ မသင့်သူ၊ ကြံစည်သင့်သူ၊ မသင့်သူ မခွဲခြားနိုင်တော့ဘူး။ ပြောသင့်၊ မပြောသင့်၊ လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့်၊ မချင့်ချိန်နိုင်တော့ဘူး။ သူ့ရဲ့ အသိဉာဏ်ဟာ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူ့စိတ်ကင်းမဲ့အောင် ပြောင်းလဲပေးတဲ့ ကိရိယာဟာ အရက်နဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါးပဲ။ ဒုစရိုက်တရားအားလုံးရဲ့ တံခါးဝဖြစ်တယ် ကလေးတို့ရေ။

သူတို့ဟာ သတ်ဖြတ်ဖို့ရာလည်း ဝန်မလေးတော့ဘူး။ သူ့ဥစ္စာကို လုယက်ဖျက်ဆီးဖို့လည်း မတွန့်ဆုတ်တော့ဘူး။ သူ့သားသမီးကို ဇော်ကားဖျက်ဆီးဖို့လည်း မခက်ခဲတော့ဘူး။ လိမ်ညာစကား၊ ကုန်းချော

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၈၇

စကား၊ ဆဲရေးစကား၊ မမှန်စကား၊ ပြောကြားဖို့ရာလည်း နှုတ်ရဲတတ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် အရက်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အရင်ဖျက်ဆီးပစ်ပြီး သူ့ကိုပါ ဖျက်ဆီးရာမှာ အလွန်ထိရောက်တဲ့ လက်နက်တစ်မျိုးပါပဲ။

အားနာခြင်း၊ ညှာတာထောက်ထားခြင်း၊ ကိုယ်ချင်းစာခြင်းဆိုတဲ့ လူ့စိတ်တွေ ပျောက်ကွယ်သွားစေပြီး မာန်ဖီတတ်တဲ့ တိရစ္ဆာန်ကောင်ဘဝထဲ ရောက်သွားစေတာဟာ အဲဒီအရက်ပါပဲကွယ်။ နောက်ပြီးတော့ သိက္ခာတရားကိုလည်း ထိန်းသိမ်းမထားနိုင်တော့ဘူးလေ။ ဒီတော့ အရက်သေစာ သောက်စားသူဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မင်္ဂလာမရှိနိုင်ဘူးနော်။

အထူးသဖြင့် အန်တီမှာချင်တာကတော့ သားငယ်များကိုပါပဲ။ ဒီခေတ်ကြီးထဲမှာ အရက်မသောက်တတ်ရင်ပဲ ယောက်ျားမဟုတ်တော့သလို ပြောဆိုတတ်ကြတဲ့အထိ အရက်ရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုအားက မသေးလှဘူးနော်။ သားငယ်တို့ အတော့်ကို ထိန်းသိမ်းရှောင်ကြဉ်ကြရလိမ့်မယ်။

လောကကြီးမှာ အကျိုးရှိမယ့်အလုပ်၊ မိမိအတွက်ရော မိမိပတ်ဝန်းကျင်အတွက်ပါ အကျိုးသက်ရောက်နိုင်မယ့် အလုပ်တွေကို ရွေးချယ်တတ်ရမယ်ကလေးတို့ရေ။ အချိန်ဟာ နာရီလက်တံနဲ့အမျှ ရွေ့လျားနေတယ်။ ရှိတဲ့ အချိန်ကလေးကို အလဟဿ သောက်

စားခြင်းဟာ အကျိုးရှိမရှိ ကလေးတို့ဦးနှောက်နဲ့ပဲ စဉ်းစားကြည့်နော်။

မိမိဘဝကို ထိုးတက်မြင့်မားအောင် တည်ဆောက်ပြီး ဈမ်းသာသူ့စကို ခံစားချင်ကြတယ်ဆိုရင်တော့ အရက်သေစာ ရှောင်ကြဉ်နိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရားတော်နဲ့အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်ပါလို့ မှာပါရစေ ကလေးတို့ရေ။

၂၁။ အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု
[ကုသိုလ်တရားကို မမေ့လျော့ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

အန်တီက မကောင်းမှုတွေ အကုသိုလ်တွေ၊
ဒုစရိုက်တရားတွေအကြောင်း ပြောနေလို့ ကလေးတို့
ငြီးငွေ့နေကြပြီလား။ ကဲ ... သည်တစ်ခါတော့ ကုသိုလ်

တရားအကြောင်း ပြောပြတော့မယ်နော်။ ကလေးတို့၊ မမေ့မလျော့ပြုမူ ကျင့်ကြံကြရမယ့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ အကြောင်းပေါ့ကွယ်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုရယ်လို့ ယှဉ်တွဲထားတာကို ကြည့်ရင် ကောင်းမှုပြုသူဟာ ကုသိုလ်ရတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ ကလေးတို့ရေ။ ကောင်းမှုဆိုတာ ဘာတွေလဲ ... ကြည့်ကြရအောင်။

သူတစ်ပါးကို သနားညှာတာကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ဒုက္ခရောက်သူကို ဖေးမကယ်တင်ခြင်း၊ မရှိချို့တဲ့သူကို ပေးကမ်းဝေမှုခြင်း၊ အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဘုရား တရား သံဃာ မိဘ ဆရာတို့ကို ရိုသေဝပ်တွား ပူဇော်ကန်တော့ခြင်း စသဖြင့် သာဓုခေါ် ဖွယ်ရာ အမှုကိစ္စမှန်သမျှတို့ဟာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေပေါ့။

ဘုရားတည်ခြင်း၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်း၊ တံတိုင်းဆောက်ခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန်တူးဖော်ခြင်း၊ လမ်းတံတားဖောက်ခြင်း၊ အလှူအတန်းပြုခြင်း စတာတွေဟာလည်း ကုသိုလ်တရားတွေပဲပေါ့။ ရေစက်ချ အမျှဝေရမယ့် ကောင်းမှုတွေ ဖြစ်တယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၉၁

အဲဒီလို ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကို ပြုခွင့်ရကြ သူတွေဟာ မင်္ဂလာရှိသောသူတွေ ဖြစ်တယ်။ နတ်လူ သာဓုခေါ်ကြရတယ်။ သူတို့ဟာ ယခုဘဝ နောက်ဘဝ မှာလည်း ကံအကျိုးပေးကောင်းသူတွေ ဖြစ်ကြလိမ့်မယ်။

သူတစ်ပါးအသက်ကို ကယ်တင်ခြင်းဟာလည်း ကုသိုလ်ကံအကြောင်းတရားဖြစ်တယ်။ ကလေးတို့ ငါး ကလေးတွေ၊ ငှက်ကလေးတွေကို လွှတ်ဖူးကြသလား။ အင်မတန် ကုသိုလ်ရတဲ့အလုပ် ဖြစ်တယ်နော်။ ကြောင် ကလေးတွေ၊ ခွေးကလေးတွေကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက် ခြင်းဟာလည်း မင်္ဂလာရှိသော အလုပ်ဖြစ်တယ်။

အဲဒီလိုပဲ ဆင်းရဲချို့တဲ့သူကို မိမိတတ်နိုင် သလောက် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဟာလည်း ကောင်းမှု ပြုခြင်းဖြစ်တယ်။ တချို့မိသားစုတွေဟာ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားကြရတယ်။ သားသမီးတွေရဲ့ ပညာရေးကို လှည့်မကြည့်နိုင်တဲ့ မိဘတွေအများကြီးရှိတယ်။ အဲဒီ ကလေးတွေကို ပညာဒါန ထောက်ပံ့ကူညီခြင်းဟာလည်း အလွန်မွန်မြတ်တဲ့အလုပ် ဖြစ်တယ်။

လုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင်ခြင်းမရှိတဲ့ သက်ကြီး ရွယ်အိုတွေကို ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဟာလည်း ကောင်း မြတ်သောမင်္ဂလာဖြစ်ပြန်တယ်။ လှူတယ်ဆိုတာ တန်ဖိုး

သင့်လို့ မရဘူးကလေးတို့ရေ။ ကလေးတို့ တတ်နိုင်
 သလောက် အလှူဒါနကို ပြုလုပ်ကြပါ။ များများလှူမှ
 များများကုသိုလ် ရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိရဲ့စိတ်ရင်း
 စေတနာပေါ်မှာ မူတည်ပြီး အကျိုးတရားကို ရစေပါတယ်။

ကုသိုလ်များများ ရရှိဖို့အတွက်ကတော့ အ
 ကုသိုလ်တွေကို များများရှောင်ရှားကြဖို့ပါပဲ။

၂၂။ ဂါရဝေါစ

[ရီသေအပ်သော သူတို့ကို ရီသေရခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

ဂါရဝတရားထားသင့်တဲ့အကြောင်း ကလေးတို့
ရဲ့ မိဘတွေက ဆုံးမဖူးကြမှာပေါ့နော်။ ရီသေထိုက်သူကို
ရီသေခြင်းဟာ ဂါရဝေါစဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲကွယ်။

ကြီးသူကို ရိုသေ၊ ရွယ်တူကို လေးစား၊ ငယ်သူကို သနားပါဆိုတဲ့ ဆုံးမစကားကို ကလေးတို့ကြားဖူးကြလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ မိမိထက် တစ်နေ့တစ်ရက် တစ်စက္ကန့်ကြီးသူဟာ မိမိကရိုသေထိုက်သူဖြစ်တယ်။ ကြီးသူရဲ့ သွန်သင်မှုကို ရိုသေစွာလိုက်နာကြရမယ်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးတို့ကိုတော့ ရိုသေကောင်းရှိုင်းရမယ်ဆိုတာ ကလေးတို့ သိနားလည်ထားကြပြီးသားပါ နော်။ ဘုရား တရား သံဃာ မိဘ ဆရာတွေရဲ့ ဆုံးမစကားများကို ရိုသေလေးစား နားထောင်ကြရမယ်။ ဒီအချက်ကတော့ လုံးဝငြင်းပယ်စရာ မလိုဘူးပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့ရေ ရိုသေခြင်းနဲ့ လေးစားခြင်းမှာ အတိုင်းအတာဆိုတာရှိတယ်ကွယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ မိမိထက် အရွယ်ကြီးသူတော့ မှန်ပါရဲ့။ သူဟာ အရက်သေစာသောက်စားသူဖြစ်မယ်။ ခိုးဆိုးမိုက် ရိုင်းနေသူဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကလေးတို့ ရိုသေလေးစားနိုင်ကြပါ့မလား။

လူဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားရမယ်။ အများက ရိုသေလေးစားအောင် နေတတ်ရတယ်နော်။ ရိုသေထိုက်သူဖြစ်မှသာ ရိုသေကြမှာပေါ့ကွယ်။ ဒါကြောင့် အရေးကြီးဆုံးက မိမိကိုယ်ကို မိမိတည်ဆောက်တတ်ဖို့ပဲ။ မိမိကိုယ်တိုင်က မိမိကို တန်ဖိုးထားတတ်ဖို့ပဲ။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၉၅

ဘဝမှာ အောင်မြင်မြင့်မားချင်ရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သို့လော သို့လောနဲ့ မရေမရာအနေအထားမျိုးမှာ ဘယ်တော့မှ မထားရဘူးနော်။ ချီတုံချီတုံတွန့်ဆုတ်လုပ်နေရင် ဘယ်တော့မှ မကြီးပွား မတိုးတက်နိုင်ဘူး။ လူတွေ ကလည်း ရှိသေလေးစားမှာ မဟုတ်ဘူး။

ရိုးသားမှုဆိုတာ ကောင်း

မွန်တဲ့ အလေ့အကျင့်တစ်ခုဖြစ်ပေမဲ့ ရိုးသားခြင်းဆိုတဲ့ နယ်ကလေးအတွင်းမှာပဲ ရှင်သန်နေမယ်ဆိုရင်တော့ လူဖြစ်ရကျိုး ဘယ်နပ်ပါ့မလဲ။

ဘယ်လုပ်ငန်းမှာမဆို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အောင်မြင်ခဲ့သူတွေ မှန်သမျှဟာ မိမိရဲ့အလုပ်အပေါ်မှာ ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းသူတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ ကျွမ်းကျင်တယ်ဆိုတာ မရိုးသားတာမဟုတ်ဘူးနော်။ သမားရိုးကျတွေကို ထပ်ဆင့်ပွားယူကြတာပဲ။ သူများလုပ်သလိုသာ လိုက်လုပ်နေရင် သူများနောက်လိုက်ပဲဖြစ်မှာပေါ့ ကလေးတို့ရယ်။

ဒါကြောင့် တီထွင်ကြံဆ ကြိုးစားကြရမယ်။ အေး ...ဒါပေမဲ့ တီကျရမယ်၊ မျှတရမယ်၊ မှန်ကန်ရမယ်၊ ပြတ်သားရမယ်။ ဒါဟာ ရှိသေလေးစားထိုက်သော အရည်အချင်းတွေ ဖြစ်တယ်။

မိမိထက် ဉာဏ်အမျှော်အမြင်ကြီးသူတွေကို ရိုသေလေးစားပါ။ မိမိထက် ရာထူးဂုဏ်သရေမြင့်သူတွေကို ရိုသေကိုင်းရှိုင်းပါ။ မိမိထက် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက် ခိုင်မာသူတွေကို ရိုသေဓမ္မယပါ။ ရိုသေအပ်သော သူတို့ကို ရိုသေရခြင်းဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သူတစ်ပါးက ရိုသေမြတ်နိုးလေးစားချစ်ခင်သော ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရအောင် ကြိုးစားခြင်းဖြင့် မင်္ဂလာရှိပါစေ။

၂၃။ နိပါတောစ
[မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းဟာလည်း မင်္ဂလာ
တစ်ပါးလို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားခဲ့တယ်။
အဓိပ္ပာယ်ကတော့ မိမိကိုယ်မိမိ မမောက်မာနဲ့၊ မဝါ
ကြွားနဲ့ဆိုတဲ့ သဘောပါပဲကွယ်။

အထူးသဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့သူတွေ၊
အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့သူတွေဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့

ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားတတ်ကြတယ်။ မာနကြီးတတ်ကြတယ်။ မိမိထက် နိမ့်ကျသူတွေ အပေါ်မှာ ရင့်ရင့်သီးသီး ဆက်ဆံ တတ်ကြတယ်။

အဖက်မတန်သလို နှိမ့်ချကြတယ်။ နေရာ မပေးတတ်ကြဘူး။ အရေးမစိုက်တတ်ကြဘူး။ မခေါ်ချင် မပြောချင်သလို ခေါ်ရပြောရမှာကိုပဲ မိမိတို့ သိက္ခာကျ သွားရတော့မလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘဝင်မြင့်လွန်းတတ် ကြတယ်ကွယ်။

အဲဒီလို လူမျိုးတွေဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ဂုဏ် ရှိန်ဂုဏ်ဝါ မြင့်မားကြပါစေ။ မင်္ဂလာရှိသူတွေ မဟုတ် ဘူး။ ကျက်သရေရှိသူတွေ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့လူမျိုးတွေ ဟာ ဘဝရဲ့ အလှည့်အပြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် လက်ရှိ နေရာက လျှောကျသွားတဲ့အခါ အများကကြည့်ဖယ်ခြင်း ကို ခံရမယ့်သူတွေသာ ဖြစ်တယ်။

ကလေးတို့ရေ။ လူရယ်လို့ဖြစ်လာရင် ကံကြမ္မာ ဆိုတဲ့ ရေစီးကြောင်းပေါ်မှာ စီးမျောသွားကြရမှာချည်းပဲ နော်။ ရေစီးတစ်ခါ ရေသာတစ်လှည့်၊ သစ်ငုတ်မြင့်တုံ မြက်မြင့်တုံဆိုတဲ့ စကားပုံတွေကို ကလေးတို့ကြားဖူး ကြတယ် မဟုတ်လား။ ဆင်းရဲတစ်ခါ ချမ်းသာတစ်လှည့် ပါပဲ။ ဒါကြောင့် မိမိအမြင့်ကို ရောက်ရှိတဲ့အချိန်မှာ ဂုဏ်ယူပါ၊ ဂုဏ်မမောက်ပါနဲ့။

မိမိထက်သာသူ တတ်သူ၊ ကျော်သူမော်သူတွေ

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၉၉

လောကမှာ အများကြီးရှိနေသေးတယ်ဆိုတဲ့ ဆင်ခြင်အသိနဲ့ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချထားပါ။ မာန်မဝင့်ပါနဲ့၊ ဟိတ်ဟန် မလုပ်ပါနဲ့။

ငါသိတယ်၊ ငါတတ်တယ်၊ ငါနားလည်တယ် ဆိုတာတွေဟာ 'ငါ' ဆိုတဲ့ အတ္တမာနတွေဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ ငါမသိတာတွေ လောကမှာ အများကြီး ရှိတဲ့အကြောင်း ငါမသိတာပဲ။

ဘဝဆိုတာ လှေကားထစ်တွေနဲ့ တူတယ် ကလေးတို့ရေ။ ဘယ်တော့မှ အမြင့်ဆုံးကို ရောက်တယ် ဆိုတာ မရှိဘူး။ တက်ပြီးရင်း တက်နေရတယ်။ အေးဒါပေမယ့် ပြန်ပြီးပြုတ်မကျအောင်တော့ ရောက်တဲ့နေရာကို ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်ရမယ်။ မိမိတက်လာရတဲ့လှေကားထစ်တွေကို ဘယ်တော့မှ မေ့မပစ်ရဘူး။ မကြာခဏ ငုံ့ကြည့်ရတယ်။ ဒါမှလည်း ငါဘယ်လောက် အားစိုက်ထုတ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ပြန်မြင်နိုင်လိမ့်မယ်။ အဲဒီနေရာကို ပြန်ရောက်မသွားအောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်လိမ့်မယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အမြင့်ရောက်တာနဲ့ ခေါင်းမောရင်တော့ လက်လွှတ်လိုက်ရင်တော့ ဝုန်းခနဲပြုတ်ကျမှာ သေချာတယ် ကလေးတို့ရေ။ ဒါကြောင့်လည်း မြတ်စွာဘုရားက နိဝါတောစဆိုတဲ့ ဒီမင်္ဂလာတရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့တာပေါ့။

မိမိကိုယ်ကို အများကြီးလိုနေသေးကြောင်း
 အစဉ်သဘောပေါက်ထားပါ။ ဆက်၍ဆက်၍ ပြည့်အောင်
 ဖြည့်ပါ။ အရာစပ်သိမ်း ပြည့်စုံချမ်းသာခြင်းဆိုတာ နိဗ္ဗာန်
 မှာသာရှိနိုင်ပါတယ် ကလေးတို့ရယ်။

အန်တီပြောတာ နားလည်ကြတယ်နော်။

၂၄။ သန္တုဋ္ဌိစ
[ရရှိသမျှနှင့် ရောင့်ရဲတတ်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

ရတာလေးနဲ့ ဝအောင်စား၊ ရှိတာလေးနဲ့ လှအောင် ဝတ်၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲတတ်ခြင်းသည် မင်္ဂလာလို့ ဆိုထားပြန်တယ်ကွယ်။ အဲဒါကတော့ လောဘသတ်ဖို့ သတိပေးတဲ့ ပညတ်ချက်တွေပါပဲ။

အန်တီက ရှေ့မှာပြောခဲ့တယ်။ မိမိတဝကို မြင့်မားတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရမယ်လို့ နော်။ ဒါပေမဲ့ ဒီမင်္ဂလာတရားတော်ကတော့ ရရှိသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲ ရမယ်တဲ့ ဘယ်လိုများပါလိမ့်လို့ ကလေးတို့ တွေးနေမိ ကြပါသလား။

ရှင်းရှင်းလေးပါပဲ ကလေးတို့ရယ်။ ရရှိသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲရမယ်ဆိုတာ မိမိတို့ စွမ်းအားရှိသလောက် ကြိုးစားရမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ အမြင့်ကြီးကို ရောက်ချင် တဲ့အတွက် ခုန်ကျော်မတက်ရဘူး၊ ပြေးလွှားမသွားရဘူး၊ မသမာမှုတွေကို အသုံးမပြုရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။

လောဘကြီးလွန်းတဲ့အခါ မောဟကြီးထွားလာ ပြီး ဒေါသပိုကြီးမားလာတတ်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ မှားယွင်း တဲ့ အပြစ်တွေကို ကျူးလွန်လာမိတတ်တယ် ကလေး တို့ရေ။ တိုးတက်ကြီးပွားချင်တယ်ဆိုတာ မှန်ကန်သော ဆန္ဒဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မိမိမှာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အတိုင်း အတာတစ်ခုတော့ ရှိရလိမ့်မယ်။

အဲဒီလို မရောင့်ရဲနိုင်ရင်တော့ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ သောကဝေဒနာကို ခံစားရမှာ မှုချဖြစ်တယ်။ ကလေးတို့ ရဲ့ မိဘတွေဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဘဝချင်း မတူညီကြ ဘူး။ ကံတရားချင်းလည်း ခြားနားကြတယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၀၃

ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး လိုတာရရှိနိုင်တဲ့ ကလေးရဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးကို ကလေးက အားကျလို့ပဲရနိုင်မယ်။ တုပလို့ မရနိုင်ဘူး။ သူ့လိုဖြစ်ချင်လို့ ဇွတ်အတင်း မိဘအပေါ်ပူဆာရင် လုပ်မပေးနိုင်တဲ့ မိဘတွေ့စမျှာ စိတ်ဆင်းရဲကြရမယ်။ သားသမီးအလိုကို မျက်စိစုံမှိတ်လိုက်တတ်ကြတဲ့ မိဘတွေကျပြန်တော့ အမှားတွေပြုမိတတ်ကြတယ်။ ပူဆာလို့ မရနိုင်တဲ့ကလေးကိုယ်တိုင်ကလည်း ဝမ်းနည်းအားငယ် စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်ရတယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်ခြင်းဟာ မိမိရဲ့ဘဝအခြေအနေကို မိမိနားမလည်တာပဲ။ မိမိရဲ့ မိဘအပေါ်မှာ မညွှာတာတတ်တာပဲ။ ဒါကြောင့် အဲဒီလို ပူဆာခြင်းဟာ ကျက်သရေမင်္ဂလာမရှိဘူး ကလေးတို့ရေ။ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အတိုင်းအတာဘောင်တစ်ခုအတွင်းမှာ ရှင်သန်အောင် နေထိုင်တတ်ခြင်းကသာ မင်္ဂလာရှိမှာ ဖြစ်တယ်။

အလိုကြီးလို့ အရနည်းရတဲ့ ပုံပြင်လေးကို ကလေးတို့ ဖတ်ဖူးမှတ်ဖူးကြတယ် မဟုတ်လား။ လောဘရမ္မက်ဆိုတာ မီးနဲ့တူတယ်၊ လောင်မြိုက်တတ်တယ်၊ ငြိမ်းသတ်ဖို့ ခဲယဉ်းတယ်။ ဒါကြောင့် ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက ဆန္ဒကို ချိုးနှိမ်ကျင့် မွေးမြူရမယ်။

မိမိရရှိထားတဲ့ ဘဝကို ကျေနပ်တတ်ရမယ်။

မိမိတည်ဆောက်ထားတဲ့ ဘဝကို မိမိကိုယ်တိုင်က
 တွယ်တာမြတ်နိုးရမယ်၊ နှစ်သက်တန်ဖိုးထားရမယ်။
 ဒါမှလည်း စိတ်ချမ်းသာမှုကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမှာပဲ။

လူရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် လိုအပ်ချက်ဆိုတာတော့
 အမြဲရှိနေမှာပဲ။ လူတစ်ဦးရဲ့ ဘဝဟာ ဘယ်သောအခါ
 မှ ပြည့်စုံကုံလုံတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်
 မှုသာမရှိရင်တော့ အမြဲတမ်း စိတ်ဆင်းရဲနေရမှာပဲ။

၂၅။ ကတညုတာ
[သူတစ်ပါးကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

သူတစ်ပါးရဲ့ ကျေးဇူးကို သိတတ်ရမယ်ဆိုတာ ကတော့ ကလေးတို့အားလုံး နားလည်ကျင့်ကြံနိုင်တဲ့ မင်္ဂလာတစ်ပါး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ အန်တီယုံကြည်မိပါတယ်ကွယ်။

ရှေ့မှာတုန်းက အန်တီရှင်းပြခဲ့တာ ရှိတယ်နော်။ မိမိအပေါ်မှာ ကျေးဇူးတစ်ခုခု ပြုဖူးသူဟာ ပူဇော်ထိုက်သူ ဆိုတာလေ။ ပူဇော်ကန်တော့ခြင်းဆိုတာလည်း ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်း တစ်မျိုးပါပဲကွယ်။

ဘုရား တရား သံဃာ မိဘ ဆရာတို့ရဲ့ ကျေးဇူးတွေကို သိတတ်ရမယ်နော်။ ဘုရား တရား သံဃာတို့ရဲ့ ကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်းဆိုတာ မြတ်စွာ ဘုရားရဲ့ တရားတော်တွေကို လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်း ဖြစ်တယ်။

မိဘကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ကလေးတို့ကို ရှင်းပြပြီးပြီနော်။ ဆရာကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်းဆိုတာကိုလည်း ကလေးတို့ သဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

မိမိမွေးဖွားစဉ်မှ စပြီး အသက်ရှင်သန်စဉ်ကာလ တစ်လျှောက်လုံးမှာ မိမိဘဝအတွက် အကျိုးပြုသူအားလုံးဟာ မိမိရဲ့ကျေးဇူးရှင်တွေပါပဲ။ တစ်လုပ်စားဖူး သူ့ကျေးဇူး အထူးသိတတ်ပါဆိုတဲ့အတိုင်း ထမင်းတစ်လုပ်၊ ရေတစ်မူတ် တိုက်ကျွေးဖူးလျှင်ပဲ ကျေးဇူးရှင်လို့ခေါ်တယ်ကလေးတို့ရေ။ ကျေးဇူးသိတတ်ခြင်းဆိုတာ အလွန်အရေးပါတဲ့ လူ့ကျင့်ဝတ်တစ်မျိုးဖြစ်တယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၀၇

မိမိမရှိဆင်းရဲစဉ်က ပေးကမ်းစွန့်ကြဲဖူးသူ၊ မိမိ ဒုက္ခရောက်စဉ် စောင့်ရှောက်ကူညီဖူးသူ၊ မိမိလိုအပ်နေစဉ် ဖြည့်တင်းအားပေးဖူးသူ၊ မိမိကို အမြင့်သို့ရောက်အောင် တိုက်တွန်းဖူးသူ၊ မိမိအား ကောင်းသောအကြံဉာဏ်ပေးဖူးသူ အားလုံးဟာ မိမိရဲ့ ကျေးဇူးရှင်တွေပဲ ဖြစ်တယ်။ မိမိရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝပြီး မိမိဘဝတိုးတက်အောင်မြင်လာတဲ့အခါ အဲဒီကျေးဇူးတရားတွေကို အစဉ်အောက်မေ့သတိရပါ။

ကျေးဇူးရှင်ကို အခါအားလျော်စွာ တတ်အားသရွေ့ ပြန်လည်ကန်တော့ကြပါ။

တချို့လူတွေဟာ ဘုရားပြီးရင် ငြမ်းဖျက်ဆိုတာလို မိမိတို့ပြည်စုံ ချမ်းသာသွားတဲ့အခါမှာ အားနည်းစဉ်က ကူညီခဲ့ဖူးသူတွေကို မေ့လျော့သွားတတ်ကြတယ်။ တချို့များဆိုရင် “အလကားပါကွာ၊ သူတို့လုပ်ပေးလို့ ဖြစ်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားလို့ပါ” ဆိုတာမျိုးနဲ့ စော်ကားတတ်ကြတယ်။

အဲဒီလိုလူမျိုးတွေဟာ ဘယ်မှာ ကျက်သရေ မင်္ဂလာရှိနိုင်ပါ့မလဲ။ ကျေးဇူးမသိတတ်တဲ့ လူမိုက်တွေပဲ ဖြစ်သွားကြတော့မှာပေါ့ ကလေးတို့ရယ်။ ကျေးဇူးဆိုတာ ရှာကြံတင်တတ်ကြရတယ်။

လူရယ်လို့ဖြစ်လာရင် ကျေးဇူးတရားနဲ့ မကင်း
နိုင်ကြပါဘူးကွယ်။ ကျေးဇူးတင်ခြင်းကို မျှော်လင့်ပြီး
ကူညီခဲ့တာ မဟုတ်ပေမယ့် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကိုတော့
ဘယ်သူမဆို ပီတိနဲ့ ကျေနပ်တတ်ကြပါတယ်။ ကျေးဇူး
ဆပ်ခြင်းဆိုတာဟာလည်း ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာ
တစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။

ကျေးဇူးသိတတ်သူတွေရဲ့ ဘဝဟာ ဘယ်သော
အခါမှ အောက်တန်းမကျပါဘူး ကလေးတို့ရယ်။ သဘော
ပေါက်တယ်နော်။

၂၆။ ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ
[သင့်လျော်သောအခါ တရားနာခြင်း]

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ တရား ဒေသနာတော်တွေဟာ လူသားတွေအတွက် လိမ္မာရေး ခြားရှိဖို့ ဆိုဆုံးမတဲ့စကားတွေပါပဲ။ အဲဒီတရားတွေကို အခါအားလျော်စွာ နာကြားရခြင်းသည်လည်း ကောင်းခြင်း မင်္ဂလာတစ်ပါး ဖြစ်တယ်ကွယ်။

ကလေးတို့ကို ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကတည်းက မိဘဘိုးဘွားတွေက ဘုရားစာတွေ သင်ကြားပေးလေ့ ရှိကြတယ် မဟုတ်လား။ ကလေးငယ်တစ်ယောက်ဟာ “ဦးတော်” ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ လက်အုပ်ချီခြင်းအတတ် ကို သိတတ်စအရွယ်ကတည်းက သင်ကြားခဲ့ရလေ့ရှိ တယ်။

တဖြည်းဖြည်း စကားတတ်လာတဲ့အခါမှာတော့ “ဩကာသ” “သံဗုဒ္ဓေ” စတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာ တွေကို ရွတ်ဖတ်နိုင်လာကြတယ်။ ကျောင်းကိုရောက်တဲ့ အခါမှာတော့ ကျောင်းကသင်ကြားပေးတဲ့ ဗုဒ္ဓတရားတော် တွေကို နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ကြရတယ်။ အခုအချိန်မှာဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာသင်တန်းတွေရယ်လို့ ကျောင်းပိတ်ချိန်တွေ မှာ ဖွင့်လှစ်ပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာကို နားလည်သိတတ်အောင် သင်ကြားပို့ချပေးနေတာ တွေ ရတယ်။

တရားဓမ္မကို သိနားလည်တဲ့ ကလေးတို့ဟာ မကောင်းမှု၊ ကောင်းမှုကို ခွဲခြားတတ်ကြတယ်။ အမှား အမှန်ကို ချင့်ချိန်နိုင်ကြတယ်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကြ တယ်။ လိမ္မာပါးနပ်ကြတယ်။ မင်္ဂလာရှိတဲ့ ကလေးတွေ ဖြစ်ကြတာပေါ့ကွယ်။

တရားနာတယ်ဆိုတာ ကလေးအလုပ်မဟုတ် ဘူးလို့ မယူဆရဘူးနော်။ တရားနာတယ်ဆိုတာ သံဃာ တော်တွေ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်တဲ့ ပါဠိတရားတော်တွေကို

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၁၁

နာကြားရတာကိုချည်း ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူး။ ဗုဒ္ဓက ဟောကြားခဲ့တဲ့ တရားတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပုံပြင်ကလေးတွေ နားထောင်ခြင်း၊ ငါးရာငါးဆယ် နိပါတ်တော်ထဲက ဇာတ်လမ်းကလေးတွေကို ဖတ်မှတ်ရခြင်း စတဲ့ ဆည်းပူးမှုတွေပါ အကြံပေးဝင်တယ်။

အဲဒီလို ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် နာကြားရခြင်းအတွက် အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလဆိုတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကို ရရှိစေတတ်တယ် ကလေးတို့ရေ။ အာယုဆိုတာ တရားတော်ကြောင့် စိတ်ရွှင်လန်းပြီး သက်တမ်းရှည်ရှည်နေရခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဝဏ္ဏဆိုတာ တရားတော်ကြောင့် ဒေါသကင်းတဲ့အတွက် အဆင်းလှပလာခြင်းဖြစ်တယ်။ သုခဆိုတာ တရားတော်ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာလာပြီး ကိုယ်လည်း ကျန်းမာလာခြင်းဖြစ်တယ်။ ဗလဆိုတာ တရားတော်ကို နာကြားရလို့ ကုသိုလ်ရဲ့ ကံအား ဉာဏ်အားတွေ တိုးပွားလာခြင်းဖြစ်တယ်။

ကလေးတို့ရေ။ ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ကလေးတို့အတွက် နေ့စဉ်ပြုကျင့်သင့်တဲ့ ဘာသာရေးအလုပ်တွေရှိတယ်။ ကလေးတို့အတွက် အန်တီလက်ဆောင်အဖြစ် ပြောပြပေးမယ်နော်။

နံနက်လင်းလို့ အိပ်ရာကနိုးထလာတဲ့အခါ ပြုနေကျ မျက်နှာသစ်၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ခြင်းအမှုကို ဦးစွာဆောင်ရွက်ကြရမယ်။ အဲဒီနောက် ဘုရားရှင်ရဲ့ ပုံတော်

(သို့မဟုတ်) ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ ဂါရဝပြုရမယ်။ သရဏဂုံ တည်ရမယ်။ သီလခံယူရမယ်။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဆိုတာ သရဏဂုံ သုံးပါးဖြစ်တယ်နော်။ ငါးပါးသီလဆိုတာလည်း ကလေး တို့ သိထားကြပြီးပြီနော်။ အဲဒီလိုဆောက်တည်ပြီး နေ့ တစ်နေ့ကို စ၊ရမယ်။

တစ်နေ့တာ ကာလအတွင်းမှာလည်း စိတ် စေတနာဖြူဖြူစင်စင်နဲ့ တတ်နိုင်သမျှ ဒါနကောင်းမှုကို ပြုရမယ်။ သီလကျင့်ဝတ်ကို စောင့်စည်းရမယ်။

ညရောက်လို့ အိပ်ရာဝင်တော့မယ်ဆိုတဲ့အခါ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများရမယ်။ သတ္တဝါအပေါင်းကို မေတ္တာပို့ရမယ်။ လူကြီးမိဘကို ဦးချုပ်တွားရမယ်။ ဘုရား တရား သံဃာတို့ရဲ့ ဂုဏ်တော်များကို တ၊သရွတ်ဆို ရမယ်။ အဲဒါမှ မင်္ဂလာကျက်သရေရှိသော ကလေးတစ် ယောက် ဖြစ်နိုင်မယ်။

ကြိုးစားကြည့်ကြပါ ကလေးတို့ရေ။

၂၇။ ခန္တီစ
[အရာရာ သီးခံခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

သီးခံခြင်းသည် အရာရာကိုအောင်မြင်ရာ၏ လို့
မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြား ဆုံးမခဲ့ပြန်တယ်ကွယ်။
“နိုင်လိုသူကို အစွမ်းပေးရင် နှလုံးအေးတယ်” လို့ ပြော
ကြတာကလေးတို့ ကြားဖူးကြမှာပါ။

လောကကြီးမှာ လူရယ်လို့ဖြစ်လာရင် ဒေါသ၊
လောဘ၊ မာန စတာတွေကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ဖို့ အင်မတန်

ခဲယဉ်းလှတယ်၊ သည်းခံတတ်သူဆိုတာ အလွန်ရှားပါး တဲ့ အရေအတွက်ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့ရေ။ ကလေးတို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်ကြပါ။ တိုးတက်ကြီးပွားအောင် မြင်သူတွေ တော်တော်များများဟာ သီးခံခြင်းတရားကို လက်ကိုင်ထားကြတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ မိမိရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် “မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်း” ဆိုသလို အတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်လျောသီးခံကြတယ်။ မိမိ မနှစ်သက်တာတောင်မှ မာမာတင်းတင်းမပြောကြဘဲ ချိုချိုသာသာ ဆက်ဆံကြတယ်။ လိုက်လျောညီထွေ ပြုမူခြင်းတစ်မျိုးလို့လည်း ဆိုနိုင်တာပေါ့။ ကလေးတို့ အတုယူသင့်လှတယ်နော်။

ကလေးတို့ရော ရန်ဖြစ်ဖူးကြသလား။ အိမ်မှာ၊ ကျောင်းမှာ၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာ အချင်းချင်း စကားများဖူး ကြသလား၊ ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ လူလိမ္မာတွေရဲ့ အလုပ် မဟုတ်ဘူးနော်။ အဲဒါ သီးမခံတတ်ခြင်းရဲ့ လက္ခဏာ တစ်မျိုးပဲ။ ကလေးတို့ ဆင်ခြင်ကြရလိမ့်မယ်။

ကလေးတို့ စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်တာရှိရင် လူကြီးမိဘ ဆရာဆရာမတွေကို ဖွင့်ပြောပါ။ ဒါလည်း အမြဲတမ်း သွားတိုင်နေဖို့ မလိုဘူး။ သီးခံနိုင်တဲ့ အတိုင်း အတာအထိ သီးခံတတ်ရမယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၁၅

လူတစ်ယောက်ဟာ လူတစ်ယောက်အပေါ်မှာ အလကားနေရင်း မကျေမနပ် ဒေါသထွက်၊ ရန်လိုမနေ တတ်ပါဘူး ကလေးတို့ရယ်။ ဘာကြောင့်ဆိုတဲ့ အဖြေ ကိုသိအောင် အရင်ကြိုးစားကြည့်ပါဦး။ အချင်းချင်း ပြေလည်အောင် ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းကြတာ အကောင်းဆုံး ပါပဲ။

ဒေါသကို ဒေါသနဲ့သွားမယှဉ်ပါနဲ့။ မာနကို မာနနဲ့ သွားမပြိုင်ပါနဲ့။ သီးခံခြင်းထက် လွန်ကဲလာ တဲ့အခါ ဥပေက္ခာတရားကို ကျင့်သုံးလိုက်ပါ။ သူဘာ ပြောပြော ကိုယ်က လစ်လျူရှုလိုက်တဲ့အခါ သူ့အလိုလို နောက်ဆုတ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ကလေးတို့ရေ။ အမြင့်ကိုရောက်နေတဲ့ သစ်ရွက် တွေဟာ ပိုပြီးလေအတိုက် ခံရတတ်တယ်။ လေတိုက် တိုင်းသာ သစ်ရွက်တွေ ကြွေနေမယ်ဆိုရင်လည်း ဘယ်မှာ သစ်ပင်လှပနိုင်ပါတော့မလဲ။ အန်တီပြောတာ သဘောပေါက်ကြရဲ့လား။

လောကကြီးမှာ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားဆိုတာ အရေးကြီးတဲ့ အရည်အချင်းတစ်ရပ်ဖြစ်တယ်။ လူတွေ ဆိုတာတော့ ဝေဖန်နေကြမှာပဲ။ ကလေးတို့ မြည်းတစ် ကောင်နဲ့ သားအဖနှစ်ယောက် ပုံပြင်ကို ကြားဖူးကြမှာ ပေါ့။ မသိရင် မိဘတွေကို မေးကြည့်နော်။ လူတွေဟာ ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် အပြစ်တင်တတ်ကြတယ်။ အဲဒါတွေကို

ကရုစိုက်အလေးမူနေမယ်ဆိုရင် ဘာမှလုပ်လို့ရမှာ မဟုတ်
တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုယ်မှန်တယ်ထင်တာ ပြတ်ပြတ်
သားသားလုပ်ပါ။ တယ်သူဘာပြောပြော သည်းခံလိုက်
ပါ။

ချီးမွမ်း ခုနစ်ရက်၊ ကဲ့ရဲ့ ခုနစ်ရက်လို့ ပြော
ကြတယ်။ အချိန်တန်တော့လည်း ပြီးသွားတာပါပဲ။ အရေး
ကြီးတာက ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုယ် ခိုင်မာဖို့ပဲ။

မိုးရွာထဲမှာ ရပ်နေရင် မိုးစိုမှာပဲ၊ မိုးရွာနေတုန်း
ပြေးသွားရင်တော့ မိုးလေပိုအပက်ခံရမှာပဲ၊ မြန်မြန်ရောက်
ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ပြေးရမှာပေါ့ ကလေးတို့ရယ်၊
နားလည်တယ်နော်။

၂၈။ သောဝစသတာ
[ဆိုဆုံးမလွယ်သူဖြစ်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

ဆိုဆုံးမ လွယ်သူဟာလည်း မင်္ဂလာရှိသောသူ
ဖြစ်တယ်နော်။ ကလေးတို့ရော ဆုံးမစကားကို နာခံတတ်
သူဖြစ်ရဲ့လား။

တချို့ကလေးတွေဟာ မိဘဆရာသမားတွေရဲ့
ပြောဆိုဆုံးမမှုတွေကို ပြန်ရယ်ပြုတတ်ကြတယ်။ ကလေး

တို့တွေ့ဖူးကြမယ် ထင်ပါတယ်။ ဆရာ ဆရာမရဲ့ ပြောဆို ဆုံးမစကားတွေကို လှောင်ပြောင်တတ်ကြတဲ့ ကလေး ဆိုးတွေပေါ့။ တချို့များဆို ဘယ်လောက်တောင် မိုက်ရိုင်း သလဲဆိုတော့ “ဝါး” ကနဲ သမ်းပြတာမျိုးအထိ စော်ကား တတ်ကြတယ်။

မိဘက ဆိုဆုံးမရင်လည်း “ဟုတ်ကဲ့” ဆိုပြီး လုပ်ချင်ရာ လုပ်ကြတယ်။ ပြန်မပြော နားမထောင်ဆိုတဲ့ ကလေးမျိုးတွေပေါ့။ တချို့ကျတော့ “အဖေ မသိပါဘူး၊ အမေ မသိပါဘူး” စသဖြင့် သူတို့ကပဲ လူတတ်ကြီးတွေ လုပ်ကြတယ်။ အဲဒီလို ကလေးတွေဟာ ဘယ့်နှယ်လုပ် ပြီး မင်္ဂလာရှိနိုင်ကြပါ့မလဲ။

ပြောပြတဲ့သူဆိုတာ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူ ဖြစ်တယ်။ မိမိရှေ့က ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသမျှတွေကို ကြိုတင် စန့်မှန်းဆင်ခြင်နိုင်အောင် ရှင်းပြသူဖြစ်တယ်။ ဒါကို အလေးမမူ ဂရုမထားဘဲ လုပ်ချင်ရာလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ အမှားတွေ ရမှာ မှချပေါ့ ကလေးတို့ရယ်။

ဆိုဆုံးမ လွယ်သူဆိုတာ အရာရာကို နားလည် တတ်သူဖြစ်ရမယ်။ အရာရာကို စာနာတတ်သူဖြစ်ရမယ်။ သဘာဝတရားကို သဘောပေါက်နိုင်သူ ဖြစ်ရမယ်။ အကောင်းအဆိုးကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်သူ ဖြစ်ရမယ်။ အထူးသဖြင့် စာပေပညာ လေ့လာနိုင်စွမ်းသူ ဖြစ်ရမယ်။

နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံးဆိုတဲ့အတိုင်း စာပေ

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၁၉

တွေ့ဟာ လူသားတွေအတွက် မိတ်ဆွေဖြစ်တယ်။
ကောင်းရာကို လမ်းညွှန်သူများဖြစ်တယ်။

- ဗဟုသုတကို ရစေတယ်။
- အသိတရားကို ရစေတယ်။
- စိတ်ကို တည်ငြိမ်စေတယ်။
- သဘာဝကို သိမြင်စေတယ်။

စာများများဖတ်လေ့ရှိသူတွေဟာ ဆိုဆုံးမခြင်း
ကို အလွယ်တကူ နားဝင်တတ်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဆိုတော့ သူတို့မှာ ချင့်ချိန်စဉ်းစားနိုင်တဲ့ အလေ့အကျင့်
တွေ ရထားကြလို့ပဲ။ ဒါကြောင့် ကလေးတို့ကို အန်တီ
အထူးမှာချင်တာကတော့ စာများများ ဖတ်ကျင့်မွေးကြ
ပါ။

ကလေးတို့ ကျောင်းသင်ခန်းစာတွေမှာလည်း
ဆိုဆုံးမတဲ့ သာဓကတွေ အများကြီး ပါနေပါတယ်။
ဒါတွေကို နှုတ်က အာဂုံအလွတ်မဆိုဘဲ နားလည်အောင်
ကြိုးစားကျက်မှတ်ကြရမယ်။

အဲဒီလို ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆုံးမဩဝါဒ
စကားတွေ၊ စာတွေကို လိုက်နာကျင့်သုံးတတ်သူဖြစ်ရင်
အရွယ်ရောက်လို့ လူလားမြောက်လာတဲ့အခါမှာ သတ်
မှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်း၊ ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှာ
ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ လှုပ်ရှားရှင်သန်နိုင်သူ ဖြစ်လာမှာ
မုချပါပဲ။

မိမိအထက် လူကြီးစကားကို နာခံတတ်ခြင်း၊
 မိမိရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားအပေါ်မှာ ကျေပွန်တတ်ခြင်း၊
 အမိန့်ကို လိုက်နာတတ်ခြင်း၊ ဥပဒေကို ထိန်းသိမ်းတတ်
 ခြင်း စတဲ့ အရည်အချင်းတွေနဲ့အတူ မင်္ဂလာကျက်သရေ
 နှင့် ပြည့်စုံသော ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်လာရပါလိမ့်
 မယ်။

၂၉။ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ
[ရဟန်းမြတ်တို့ကို ပူးမြင်ရခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

ရဟန်းသံဃာတော်မြတ်များဟာ မြတ်စွာဘုရား
ရဲ့ သားတော်များဖြစ်ကြတယ်နော်။ ရတနာသုံးပါးကို
ကလေးတို့ နားလည်ထားကြရမယ်။ ဘုရားဆိုတာ
လူသားများ လမ်းမှန်ပြရန် ပွင့်တော်မူလာခြင်းဖြစ်တယ်။
တရားဆိုတာ လူသားများ လမ်းမှန်ကျင့်တတ်ရန် ဖော်
ဆောင်ထားခြင်းဖြစ်တယ်။ သံဃာဆိုတာ လူသားအကျိုး
သယ်ပိုးရန်အတွက် စောင့်ရှောက်ရခြင်းဖြစ်တယ်။

အဲဒီအကြောင်းရင်းခံကို ရည်မှန်းပြီး ရတနာ သုံးပါးတို့ရဲ့ ကိုယ်စားကိုယ်ပွားတော်များ ဖြစ်ကြတဲ့ ဘုရား ပုံတော်ရှေ့၊ ဘုရားဆင်းတုတော်ရှေ့၊ ဘုရားစေတီရှေ့ (ဒါမှမဟုတ်) ရဟန်းမြတ်တို့ရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ မိမိတို့ မာန်ကိုချပြီး ဖူးမြော်ကန်တော့ကြရမယ်။ အဲဒီလို ဖူးမြင် ရခြင်းကို မင်္ဂလာတစ်ပါးရယ်လို့ မှတ်သားထားကြရမယ် နော်။

တချို့ကလေးတွေဟာ ရဟန်းသံဃာတော်တွေ ကို ရိုသေကိုင်းရှိုင်းရမှန်း နားမလည်တတ်ကြဘူး။ အဲဒီ အလုပ်ဟာလည်း သူတို့နဲ့ မသက်ဆိုင်တဲ့ လူကြီးမိဘ တွေရဲ့အလုပ်ပဲလို့ သဘောထားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ များ သောအားဖြင့်ကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မိသားစုဝင်ဖြစ်ရင် ရဟန်းသံဃာတော်ကို ကြည်ညိုဝပ်တွားတတ်ကြတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် စည်ပင်ထွန်း ကားတဲ့ နိုင်ငံဖြစ်လို့ပါပဲ။

တချို့များဆိုရင် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားလှတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများကို တကူးတက သွားရောက် ဖူးမြော်လေ့ရှိကြတယ်။ ကလေးတို့ရော ရောက်ဖူးကြ သလား။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ နေရာအနှံ့မှာရှိကြတဲ့ ရဟန်း တော်မြတ်ကြီးတွေကို ဆည်းကပ်ပူဇော်ခွင့်ရခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာနဲ့ ပြည့်စုံခြင်းတစ်မျိုးပါပဲ။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၂၃

မြင့်မြတ်သော ရဟန်းတော်များကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
ဖူးမြော်ကန်တော့ခွင့် ရကြသူတွေဟာ ကံအကျိုးပေး
ကောင်းလှတာပေါ့ ကလေးတို့ရယ်။ ကလေးတို့လည်း
ရည်ရွယ်ရည်မှန်း ပူဇော်ကြရမယ်နော်။

ကလေးတို့ နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေကြရတဲ့ သံဃာ
တော်တွေနဲ့ အန်တီပြောတဲ့ ရဟန်းတော်မြတ်တွေဆိုတာ
ဘယ်လိုကွာခြားသလဲ သိကြသလား၊ သေသေချာချာ
မှတ်ထားကြနော်။ ရဟန်းတော်မြတ်ကြီးတွေဟာ သရဏဂုံ
သုံးပါးကို ဆောက်တည်ပြီး သီလမြဲကြသူတွေအဖြစ်
နှစ်ကာလရှည်ကြာအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသူတွေ ဖြစ်တယ်။
သူတို့ရဲ့ အသားအရေဟာ ရွှေကဲ့သို့ ဝင်းဝါနေတယ်။

ကလေးတို့ရေ။ ဒေါသဖြစ်နေသူရဲ့ မျက်နှာဟာ
ညိုမည်းနေတယ်။ လောဘရှိနေသူရဲ့ မျက်နှာဟာနီရဲ့
နေတယ်။ မောဟဖြစ်နေသူရဲ့ မျက်နှာဟာ ပြာမွဲနေတယ်။
ဒေါသ၊ လောဘ၊ မောဟကင်းစင်နေပြီးဖြစ်တဲ့ ရဟန်း
တော်မြတ်ရဲ့ မျက်နှာကတော့ ရွှေစင်လိုဝင်းပနေတာပေါ့
ကွယ်။

သဒ္ဓါကြည်လင်နေမှုကြောင့် စိတ်ရဲ့တည်ရာ
နှလုံးသွေးကစပြီး တစ်ကိုယ်လုံး သွေးသားတွေ ကြည်
လင်နေတာကြောင့် ပြင်ပခန္ဓာဟာလည်း တောက်ပပြီး
မြင်သူတို့ရဲ့ နှစ်သက်ကြည်ညိုမှုကို ရရှိစေတယ်။

အဲသည်လို ရဟန်းတော်မြတ်ရဲ့ အသရေတော်ကို ဖူးမြင်ရသူတွေအဖို့မှာ စိတ်နှလုံးကြည်နူးသိမ်မွေ့ပြီး ဈာန်သောသုခကို ရရှိစေနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ရဟန်းမြတ်တို့ကို ဖူးမြင်ခွင့်ရရှိခြင်းဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါးလို့ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားခဲ့တာပေါ့ကလေးတို့ရယ်။ ကလေးတို့လည်း ဖူးမြင်ခွင့်ရရှိနိုင်ကြပါစေ။

၃၀။ ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ
[သင့်လျော်သောအခါ တရားစကား ဆွေးနွေး
မေးမြန်းခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

သင့်လျော်သောအခါ တရားစကား ဆွေးနွေး
မေးမြန်းခြင်းဆိုတာဟာလည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်တယ်
လို့ ဆိုပြန်တယ်ကွယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဘုရားရဲ့
ဒေသနာတော်တွေကို စွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ရုံမျှမက တရား
တော်တွေကို သိနားလည်အောင် ဆွေးနွေးမေးမြန်းဖို့
လိုအပ်တယ်ဆိုတာပါပဲ။

အဲဒီအလုပ်ကို များသောအားဖြင့် လူကြီးသူမတွေ အချင်းချင်း ပြုလုပ်တတ်ကြတယ်။ ဘုရား၊ ကျောင်းကန်၊ ဇရပ်တွေမှာ ဆွေးနွေးတတ်ကြတယ်။ ကလေးတို့ရဲ့ အလုပ် မဟုတ်ဘူးလို့ မထင်ကြနဲ့နော်။ ကလေးတို့က ပိုပြီး သိသင့်သိထိုက်တယ်။ ရှိခိုးဆိုလို့ ခိုးလိုက်ရတယ် ဘာမှန်းမသိရင် ဘယ်လိုအကျိုးရှိနိုင်ပါ့မလဲကွယ်။

ကဲ ... သည်တစ်ခါတော့ ကလေးတို့ ရွတ်ဆိုနေကျဖြစ်တဲ့ “ဩကာသ” ကန်တော့ခန်းမှာပါတဲ့ တရားတွေအကြောင်း အန်တီက ဆွေးနွေးပြမယ်။ မသိနားမလည်ရင် ကလေးတို့ မိဘတွေကို ပြန်မေးကြနော်။

ကလေးတို့ ကန်တော့တဲ့အချိန်မှာ ရွတ်ဆိုကြတဲ့ အပါယ်လေးပါးဆိုတာ ဘာတွေလဲ၊ သိကြသလား။ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်တို့ ဖြစ်တယ်။ ချမ်းသာမှုလုံးဝမရှိတဲ့ ဒေသတွေဖြစ်လို့ ကင်းလွတ်ရပါစေလို့ ဆုတောင်းရတာနော်။

ကပ်သုံးပါးဆိုတာကတော့ ကမ္ဘာနဲ့ချီပြီး စစ်ပွဲတွေဖြစ်နေရတဲ့ သတ္တန္တရကပ်၊ ရောဂါဒဏ်ရာ အနာတရဖြစ်စေတဲ့ ရောဂန္တရကပ်နဲ့ အစာရေစာ ငတ်ပြတ်စေတဲ့ ဒုဗ္ဗိက္ခန္တရကပ်တွေဖြစ်ပြီး ကျော်လွှားလွတ်မြောက်ရပါစေလို့ ဆုတောင်းရတာပဲ။

ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးဆိုတာ အပြစ်ရှိသော အရပ်ရှစ်

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၂၇

မျိုးကိုဆိုလိုတယ်။ အခွင့်အရေးတွေ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံး
ရတတ်လို့ ကင်းဝေးပါစေလို့ ဆုတောင်းရတာပေါ့။

- ၁။ ငရဲဘဝ၊
- ၂။ တိရစ္ဆာန်ဘဝ၊
- ၃။ ပြိတ္တာဘဝ၊
- ၄။ အသူရကာယ်ဘဝ၊
- ၅။ သက်တမ်းလည်းရှည် ရုပ်နာမ်အစုံလည်း
မရှိဖြစ်တဲ့ အရူပ (နာမ်သက်သက်ရှိဘဝ)၊
- ၆။ အယူလွဲမှားသော ဘာသာခြားဘဝ၊
- ၇။ ဘုရားတရား နားမလည် သဘောမပေါက်
သေးသောဘဝနဲ့
- ၈။ ဘုရားမပွင့်သောအချိန် လူဖြစ်ရသော
ဘဝ တွေဖြစ်တယ်။

ရန်သူမျိုးငါးပါးဆိုတာကတော့ ကလေးတို့သိ
ပြီးဖြစ်တဲ့ မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ မင်းဘေး၊ စိုးသူဘေး၊
မချစ်မနှစ်သက်သောသူတို့၏ အနှောင့်အယှက်ဘေးတွေ
ဖြစ်လို့ ကင်းဝေးစေဖို့ ဆုတောင်းရတယ်။

ဝိပတ္တိတရားလေးပါးဖြစ်တဲ့ အကျင့်ပျက်နေသူ၊
အယူဘာသာ ပျက်နေသူ၊ ကတိပျက်နေသူ၊ ဥပမိရုပ်
ပျက်နေသူအဖြစ်မှ ကင်းဝေးဖို့လည်း ဆုတောင်းရတယ်။

ဗျာသနတရားငါးပါးဆိုတာကတော့ ဆွေမျိုး

ပျက်စီးခြင်း၊ စီးပွားပျက်စီးခြင်း၊ ရောဂါဖိစီးခြင်း၊ သီလ
ပျက်စီးခြင်းနဲ့ အယူဘာသာပျက်စီးခြင်းတွေဖြစ်ပြီး မိမိ
ကိုယ်တိုင် မကြုံတွေ့ရဖို့ ဆုတောင်းရတာဖြစ်တယ်။

အဲဒီလို ကင်းဝေးပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရရှိ
စေနိုင်ကြောင်း ဆုတောင်းကြရတယ်နော်။ ကဲ ... ကလေး
တို့ နားမလည်တာရှိရင် လူကြီးသူမတွေကို မေးကြပါ။
ဘုရားဟောနဲ့ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်းကြရတာဟာ မင်္ဂလာ
ရှိတယ်နော်။ မရှက်မကြောက်ကြရဘူး။ မိမိကိုးကွယ်တဲ့
ဘာသာတရားကို သဘောပေါက်နားလည်ထားကြရမယ်။
ဟုတ်ပြီလား။

၃၁။ တပေါစ

[မြိုးမြီးရွှေတာခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

မြိုးမြီးရွှေတာခြင်းသည် မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်သည်
လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားခဲ့ပြန်တယ်။ “ရွှေတာ
စုဆောင်း သူဌေးလောင်း” ဆိုတဲ့ စကားပုံကလေးကို
လည်း ကလေးတို့ကြားဖူးကြမယ် ထင်ပါတယ်။

ချွေတာခြင်းဆိုတာ တင်းတိမ်ရှောင်ရုံနိုင်ခြင်း တစ်မျိုးပါပဲ။ အင်မတန် မင်္ဂလာရှိတဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကလေးတို့မှာ ရှိသမျှ မုန့်ဖိုးတွေကို အကုန်လုံး သုံးပစ် တတ်ကြသလား။ ဒါမှမဟုတ် လိုသလောက်ထုတ်သုံးပြီး သိမ်းဆည်းထားတတ်ကြသလား။ ဒီနေ့ကုန်သွားရင် နောက်တစ်နေ့မှာ မိဘက ထပ်ပေးမှာပဲဆိုတဲ့ အသိမျိုး ရှိကြသလား။ အကုန်မသုံးဘဲ စုထားရင် ငါလိုချင်တာ မိဘကို မပူဆာဘဲ ဝယ်လို့ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိမျိုးရှိကြ သလား။

ကလေးတို့ဟာ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုစီမှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့သူတွေဆိုတော့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး စရိုက်ချင်း မတူနိုင်ဘူးပေါ့နော်။ ဒီတော့ အန်တီပြောမယ့် အကြောင်း အရာအပေါ်မှာ တူညီတဲ့လက်ခံမှုမျိုး ထားနိုင်ချင်မှ ထား နိုင်ကြလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့ရေ သေသေချာချာ တွေးကြည့်ရင် အဖြေက တစ်ခုပဲရှိပါတယ်။

မလိုအပ်ဘဲနဲ့ သုံးစွဲခြင်းကို ဖြုန်းတယ်လို့ခေါ် တယ်။ အမှန်တကယ် လိုအပ်လို့သုံးစွဲခြင်းကိုတော့ သုံး တယ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီတော့ သုံးရမည်၊ မဖြုန်းရဘူး ပေါ့။ တကယ်လိုနေပါလျက်နဲ့ မသုံးဘဲ ခြစ်ကုပ်သိမ်း ဆည်းထားခြင်းဟာ ချွေတာလွန်းခြင်းဖြစ်တာမို့ အန်တီ ကတော့ အားမပေးပါဘူး။ မင်္ဂလာရှိတယ်လို့လည်း မဆို နိုင်ပါဘူး။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၃၁

စားသင့်သလောက် စားရမယ်။ ဝတ်သင့်သလောက် ဝတ်ရမယ်။ ကုန်သင့်သလောက် ကုန်ရမှာပဲ။ အဲဒီ “သင့်တင့်သော အတိုင်းအတာ” ပေါ်မှာ အခြေခံပြီး ခြိုးခြံခြင်းအမှုကို ပြုတတ်ရတယ်။

စားတော့ စားချင်ပါရဲ့၊ ဝတ်တော့ ဝတ်ချင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ မဝတ်လိုက် မစားလိုက်ရလို့ ငတ်မွတ်စုတ်ပြတ်နေမှာ။ မဟုတ်ရင်တော့ ဆင်ခြင်ရမှာပေါ့။ အဲဒီလို ခြိုးခြံလိုက်ခြင်းအတွက် နောက်တစ်နေရာမှာ အကျိုးရှိစွာ သုံးစွဲနိုင်မယ်ဆိုရင် မင်္ဂလာရှိတာပေါ့နော်။

လူဆိုတာ သူတစ်ပါးကို အားကျတတ်ကြသူ ချည်းပါပဲ။ မိမိထက် ပြည့်စုံသူတွေကို အားကျတတ်ကြတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအတွက် စိတ်ဆင်းရဲနေလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။ သူများသုံးသလို လိုက်သုံးချင်ရင် သူများရှာသလို ရှာနိုင်ရမယ်။ အဲဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်တော့ သူများဥစ္စာပစ္စည်းကို အလွဲသုံးစားလုပ်မိပြီး ဒုက္ခ၊ သောကရောက်ရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် မိမိရဲ့ စံနှုန်းဆိုတာ သတ်မှတ်ထားရမယ်။ တစ်ဘက်မှာ လိုချင်ရင် တစ်ဘက်မှာ ဆင်ခြင်ရမယ်။ လောကကြီးမှာ အရာရာတိုင်း ပြီးပြည့်စုံတယ်ဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး ကလေးတို့ရေ။

ကလေးတို့လေ့လာကြည့်ကြပါ။ တိုးတက်ကြီးပွား အောင်မြင်ချမ်းသာတဲ့လူတွေဟာ ငွေကို ရေလိုမသုံးကြဘူး။ သုံးသင့်သလောက်ကိုသာ သုံးပြီး ဈေးတာ

မြိုးမြဲစုဆောင်းတတ်ကြတယ်။ လူဆိုတာ အမြဲတမ်းသည်
 အတိုင်းမနေဘူး။ အိုမင်းလာတဲ့အခါ မရှာဖွေနိုင်တော့
 တဲ့အခါ မြိုးမြဲရွှေတာခြင်းရဲ့ ကျေးဇူးကို ခံစားရဖို့ လို
 တယ်။ သေရင် မပါဘူးဆိုတဲ့ ခပ်ပေါ့ပေါ့လူတွေ အပြော
 ကို နားမဝင်ပါနဲ့။ မျိုးဆက်အမွေဆိုတာရှိတယ်။ ဒါန
 ကုသိုလ်ဆိုတာရှိတယ်။ နားလည်နိုင်ကြရဲ့လား။

၃၂။ ဗြဟ္မ စရိယဉ္စ
[မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

ကောင်းမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြံကြဖို့ မြတ်စွာဘုရားက တိုက်တွန်းဟောကြားခဲ့တယ်။ မြတ်သောအကျင့်ဆိုတာ ဘာတွေလဲ၊ ကလေးတို့သိပြီးကြပြီလား။ မြတ်စွာဘုရား ဟောပြောခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာတရားတော်တွေအတိုင်း ကျင့်ကြံနိုင်ခြင်း၊ သီလကို စောင့်ထိန်းနိုင်ခြင်း၊ သမာဓိရှိခြင်း၊ ဒါနကို ဆောက်တည်နိုင်ခြင်း၊ ဘာဝနာတရားကို ပွားများနိုင်ခြင်းတို့ဟာ မြတ်သော အကျင့်များပါပဲကွယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မိဘတိုင်းဟာ သားယောက်ျား
 လေးမွေးဖွားတဲ့အခါမှာ သာသနာ့ဘောင်ကို သွတ်သွင်း
 ဖို့ တာဝန်ကြီးတစ်ရပ်အဖြစ် ခံယူလိုက်တတ်ကြတယ်။
 မိမိတို့ရဲ့ သားငယ်ကို ရှင်သာမဏေဘဝကို ချီးမြှောက်ဖို့
 ရည်မှန်းအားထုတ်ကြတယ်။ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့
 ထံ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြံတတ်ရန် အပ်နှံကြဖို့
 ကြိုးစားတတ်ကြတယ်။ ဒါဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲ
 ကလေးတို့ရယ်။

မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ စေတနာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊
 ဥပေက္ခာ၊ အကြင်နာ စသည်တို့ဟာ မြတ်သောအကျင့်
 ရဲ့ အပွင့်အဖူးတွေဖြစ်တယ်။

မေတ္တာ

လူတိုင်းအပေါ်မှာ မေတ္တာထားရမယ်။ မေတ္တာ
 ပို့သရမယ်။ မေတ္တာတရား ပွားများနိုင်သူတွေဟာ ဧွင့်
 လွတ်နိုင်တယ်။ စာနာနိုင်တယ်။

သစ္စာ

အရာအားလုံးအပေါ်မှာ သစ္စာရှိရမယ်။ ကတိ
 တည်ရမယ်။ သမာဓိရှိရမယ်။ မှန်ကန်တိကျရမယ်။ မျှတမှု
 ရှိရမယ်။

စေတနာ

လူတိုင်းအပေါ်မှာ စေတနာထားရမယ်။ ဘာကို

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၃၅

ပဲလုပ်လုပ် စေတနာအရင်းခံရမယ်၊ စေတနာရှိရှိ ကူညီ
ရမယ်။ သဒ္ဓါတရားရှိရမယ်။ ကိုယ်ကျိုးစီးပွား တစ်ခုတည်း
မကြည့်ရဘူး။ မိမိရဲ့ စေတနာဟာ မှန်ကန်ဖြူစင်ရမယ်။

ကရုဏာ

လူတိုင်းအပေါ်မှာ ကရုဏာထားရမယ်။ သနား
ငဲ့ညှာရမယ်။ အနိုင်မကျင့်ရဘူး၊ အနိုင်မယူရဘူး၊ အနိုင်
မပိုင်းရဘူး၊ ညှာတာထောက်ထားရမယ်၊ ကိုယ်ချင်းစာနာ
တတ်ရမယ်။

မုဒိတာ

လူတွေရဲ့အပေါ်မှာ မနာလိုခြင်း၊ သဝန်တိုခြင်း၊
ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း၊ လက်ညှိုးထိုးခြင်း မပြုရဘူး။ သူ
တစ်ပါးရဲ့ အောင်မြင်မှုကို ဂုဏ်ယူရမယ်၊ ဂုဏ်ပြုရမယ်၊
လက်ခုပ်တီးတတ်ရမယ်၊ အားပေးရမယ်၊ ချီးမြှင့်ရမယ်၊
ပီတိဖြစ်တတ်ရမယ်။

ဥပေက္ခာ

လူတွေရဲ့အပေါ်မှာ ဥပေက္ခာ ရှုနိုင်ရမယ်။
သည်းခံနိုင်ရမယ်၊ ခွင့်လွှတ်နိုင်ရမယ်၊ ရန်ကိုရန်ချင်း
မတုံ့နှင်းရဘူး။

အကြင်နာ

လူတိုင်းအပေါ် ကြင်နာတတ်ရမယ်၊ ယုယမှု
ပေးတတ်ရမယ်၊ သံယောဇဉ်ထားတတ်ရမယ်၊ မြတ်နိုး

ချစ်ခင်တတ်ရမယ်၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမယ်၊ မိမိတို့
အားကိုးတွယ်တာသူရဲ့ရှေ့မှာ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်
ပေးရမယ်။ ဦးဆောင်လမ်းပြရမယ်။

အဲဒီအကျင့်တွေကို ကျင့်သုံးနိုင်သောသူဟာ
တကယ့်ကို မင်္ဂလာရှိသောသူပါပဲ။

၃၃။ အရိယသစ္စာနု ဒဿနံ
[အရိယသစ္စာကို သိမြင်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

အရိယသစ္စာဆိုတာ သစ္စာလေးပါးတရားတော်
ကို ဆိုလိုပါတယ်။ အဲဒီသစ္စာတွေကတော့ ဒုက္ခသစ္စာ၊
သမုဒယသစ္စာ၊ နိယောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာက ... ဆင်းရဲခြင်း အမှန်
 တရားကို ပိုင်းခြားသိမြင်ခြင်းဖြစ်တယ်။ ပဋိသန္ဓေနေရ
 ခြင်း၊ အိုရခြင်း၊ နာရခြင်း၊ သေရခြင်း၊ မချစ်မနှစ်သက်
 သောသူနှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်း၊ ချစ်သောသူနှင့် ကွေကွင်း
 ရခြင်း၊ တောင့်တတိုင်း မရရှိခြင်း စသည်တို့ဟာ ဒုက္ခ
 ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်တယ်။ နားလည်အောင် မှတ်ကြနော်။

သမုဒယသစ္စာဆိုတာက ... ဆင်းရဲခြင်း
 အကြောင်းတရားကို ပယ်ဖျက်သိမြင်ခြင်းဖြစ်တယ်။ သမု
 ဒယဆိုတာ တဏှာပေါ့ကွယ်။ တပ်မက်ခြင်း၊ စွဲလန်း
 ခြင်း၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ခုံမင်ခြင်း စသည်တို့ကို ပယ်ဖျက်
 နိုင်တဲ့သစ္စာတရားဟာ သမုဒယသစ္စာပဲဖြစ်တယ်။

နိရောဓသစ္စာဆိုတာက ... ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်း
 ဝေးသည့်တရားကို မျက်မှောက်ပြု၍ သိခြင်းဖြစ်တယ်။
 ဒုက္ခတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ သမုဒယတို့ ကပ်ငြိခြင်းကင်းရာ
 ဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ကြောင်း သိမြင်နိုင်တဲ့ သစ္စာတရားကို
 နိရောဓသစ္စာလို့ ခေါ်တာပေါ့။

မဂ္ဂသစ္စာဆိုတာကတော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်တို့ကို ပွားများသိမြင်ခြင်းဖြစ်တယ်။

သေသေချာချာ ပြန်မှတ်နော်။

- ဒုက္ခသစ္စာ = ဒုက္ခကို ပိုင်းခြားသိခြင်း။
- သမုဒယသစ္စာ = တပ်မက်မှုကို ပယ်ဖြတ်
နိုင်ခြင်း။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၃၉

နိရောဓသေဇ္ဇာ = နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု
ခြင်း။

မဂ္ဂသဇ္ဇာ = နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
ပွားများနိုင်ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ကလေးတို့ရေ။

မဂ္ဂင်ရှုစံပါးရှိတယ်။ မှတ်ရတာ မခဲယဉ်းလှတာ

မို့ သေသေချာချာ မှတ်သားစေချင်တယ်။

ကောင်းစွာမြင်ခြင်း၊

ကောင်းစွာကြံခြင်း၊

ကောင်းစွာဆိုခြင်း၊

ကောင်းစွာပြုခြင်း၊

ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း၊

ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း၊

ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း၊

ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း၊

အဲဒီမဂ္ဂင်ရှုစံပါးတရားဟာ ဒုက္ခရဲ့ ချုပ်ငြိမ်း
ရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်ပြီး
အရိယာတို့ သိအပ်တဲ့သဇ္ဇာဖြစ်တယ်။

အဲဒီလို အရိယသဇ္ဇာလို့ခေါ်တဲ့ သဇ္ဇာလေးပါး
တရားကို သိမြင်ခြင်းဟာလည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်တယ်။
ကလေးတို့ မင်္ဂလာရှိသော ကလေးတွေဖြစ်နိုင်ကြပြီနော်။

သေသေချာချာ ပြန်တွေးကြည့်ရင် ကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်ဖို့ မြတ်စွာဘုရားက လမ်းညွှန်ခဲ့တာပါပဲ ကလေးတို့ရယ်။ လောကကြီးမှာ ဘယ်အရာကမှ မတည်မြဲဘူးနော်။ ဒုက္ခကိုမကြောက်ကြနဲ့။ သောကကို မကြောက်ကြနဲ့။

အရေးကြီးတာက မိမိကိုယ်တိုင် ကောင်းမွန်ဖို့ပဲ။ မိမိဘဝကို ကောင်းမွန်အောင် ထုဆစ်တတ်ဖို့ပဲ။

၃၄။ နိဗ္ဗာန် သစ္စာကိရိယာစ
[နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အန်တီရှင်းပြလာလိုက်တာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ အသိအထိ ရောက်လာခဲ့ပြီနော်။ ခုနက ဆိုခဲ့ပြီးပြီ။ ဒုက္ခတို့ရဲ့ ဗျုပ်ငြိမ်းရာဆိုတာ နိဗ္ဗာန်တဲ့နော်။ ကလေးတို့ ဘုရားရှိခိုးတဲ့အခါ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြု ရပါလို၏လို့ ဆုတောင်းကြရတယ်။ အဲဒါဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သိကြပြီ မဟုတ်လား။

ဒါပေမဲ့ ကလေးတို့ရေ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ရှိနိုင်ဖို့ ဆိုတာ အင်မတန်ခဲယဉ်းလွန်းလှပါတယ်။ လူတွေမဆို ထားနဲ့ အကျင့်သိက္ခာမြင့်မြတ်လှပါတယ်ဆိုတဲ့ ရဟန်း တော်တွေတောင်မှ နိဗ္ဗာန်ကိုရဖို့ဆိုတာ မလွယ်ကူလှပါဘူး တို့တစ်တွေဟာ ဘုရားပွင့်စဉ်ကာလမှာ လူဖြစ်ကြရသူတွေမဟုတ်ဘူး။ ဘုရားရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒတရားတော်တွေကို တစ်ဆင့်ပြီးမှတစ်ဆင့် ကြားနာခဲ့ကြရသူတွေဖြစ်တယ်။ ဒါတောင်မှပဲ အကုန်အစင် လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ခြင်းမရှိကြသေးဘူး။ ဒီတော့ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ဖို့အတွက် ဘဝများစွာ ကျင်လည်ကြရဦးမယ်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၄၃

အဲဒီအချိန်တွေမှာ တို့တွေဟာ ကောင်းမှုကို များများပြုရင် ကောင်းတဲ့ဘဝတွေကို ရောက်ကြမယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကောင်းမှုကိုချည်းပြုကြပြီး ဘဝများစွာ ဖြတ်သန်းပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်မယ်။ ဒီတော့ အဝေးကြီးကို မျှော်မှန်းရင်း အနီးဆုံးဘဝမှာ ကောင်းမွန်အောင် ကြိုးစားကြရမယ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုသိမြင် နိုင်မှတော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမှုမင်္ဂလာတွေ ကို များများပြုကြရမှာပေါ့ ကလေးတို့ရယ်။

ဒီဘဝမှာကတည်းက ဘုရားမနှစ်သက်တဲ့ အလုပ်တွေကို တပ်မက်နေကြမယ်ဆိုရင်တော့ အန်တီ စောစောက ရှင်းပြခဲ့တဲ့ အပါယ်လေးပါးဆီကို ရောက်သွား မှာပဲ။ နိဗ္ဗာန်နဲ့ ပိုပြီးဝေးကွာသွားမှာပေါ့ကွယ်။

တချို့ကတော့ နောက်မှဖြစ်မှာ လာမပြောနဲ့။ စုဘဝမှာ ပျော်အောင်နေမယ်ဆိုတာမျိုးတွေ ရေရွတ်တတ် ကြတယ်။ ပျော်အောင်နေတာ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိမိရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုအတွက် သူတစ်ပါးရဲ့ မျက်ရည်တွေကို အသုံးမချမိစေဖို့ လိုပါတယ်။ မိမိကိုယ်တိုင် ဒုက္ခမတွေ့ ချင်ရင် သူတစ်ပါးဒုက္ခရောက်အောင်လည်း မလုပ်ကြရ ဘူး။ မိမိကိုယ်နဲ့ စာနာစဉ်းစားဆင်ခြင်ကြရမယ်။

ကလေးတို့ မကြိုက်တာတွေရှိလိမ့်မယ်။
 ကလေးတို့ နာမှာကြောက်သလား။ သူများကိုလည်း နာ
 အောင်မလုပ်ရဘူး။ ကလေးတို့ ပစ္စည်းဥစ္စာကို နှမျော
 သလား။ သူများလည်း နှမျောလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကိုယ်ချင်း
 စာကြည့်ပါ။ မိမိပစ္စည်းမဟုတ်တာနဲ့ မရိုမသေတန်ဖိုး
 မထား ပစ္စလက္ခတ် မလုပ်ကြရဘူးနော်။ နေရာတိုင်းမှာ
 မိမိကိုယ်ကို စံနမူနာပြုပြီး ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်တတ်ကြ
 ရမယ်။ ဒါမှလည်း ဖျတမှန်ကန်မယ်။

၃၅။ ဖုဋ္ဌဿလောကဓမ္မေဟိ
[လောကဓံနှင့် ကြုံသော်လည်း
စိတ်မတုန်လှုပ်ခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

အခုလောက်ဆို ရင် ကလေးတို့တော်တော်
ကလေး ဘဘောပေါက်ကြရောပေါ့နော်။ ဘယ်အရာကမှ
မမြဲဘူးဆိုတာ သိနေကြလောက်ပြီလို့ အန်တီထင်ပါ
တယ်။ ကဲ ဒီတော့ ကလေးတို့ လောကကြီးရဲ့ ဖြစ်ခြင်း၊
ပျက်ခြင်းသဘောတရားတွေအပေါ်မှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချား
မှုရှိနေကြသေးသလား။

မနက်ဖြန် ဘာဖြစ်မလဲဆိုတာ ဘယ်သူကမှ မပြောနိုင်ဘူး ကလေးတို့ရေ။ ကံကြမ္မာဆိုတာ လူက မမြင်သာဘူး။ အဲဒီလိုပဲ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဆိုတာ ကိုလည်း လူတွေဘယ်လိုမှ မခန့်မှန်းနိုင်ဘူး။ အရေးကြီး တာကတော့ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးကိုပဲ ကြုံတွေ့လာ ပါစေ စိတ်ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ထားနိုင်ဖို့ပဲ လိုပါတယ်။

မိမိရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ကြံ့ခိုင်မှုရှိအောင် လေ့ကျင့် နိုင်ခဲ့ရင် ကြုံတွေ့ခံစားရမယ့် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကို ကျော် လွှားနိုင်ပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်တဲ့သူဟာ ပတ်ဝန်း ကျင် အနေအထားအောက်မှာ ပြောင်းလဲမသွားတတ်ဘူး။ သူကပဲ သူ့ဆန္ဒနဲ့ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲ ယူတတ်တယ်။ သူ့ကံကြမ္မာကို သူဖန်တီးတတ်တဲ့လူမျိုး ပဲ။ ကလေးတို့ ကြိုးစားလေ့ကျင့်ကြည့်ကြပါ။

ကံထမ်းလာတာကို မမြင်ရဘူး၊ လုံ့ထမ်းလာ တာကိုပဲ မြင်ရတယ်ဆိုတဲ့ စကားပုံကို ကလေးတို့ကြား ဖူးမှာပေါ့။ ထီပေါက်တယ်ဆိုတာ ကံပေါ့ကွယ်။ အေး မြွေပေါက်တယ်ဆိုတာလည်း ကံပါပဲ။ အန်တီပြောတာ နားလည်ရဲ့လား။

ကံက ဘယ်အချိန်ကောင်းမှာလဲ၊ ဘယ်အချိန် မှာ ကံဆိုးမှာလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ဘူးနော်။

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၄၇

ဒါကြောင့် လောကကြီးမှာ လူရယ်လို့ဖြစ်လာမှတော့ လူတစ်ယောက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်သွားရလိမ့်မယ်။ အကောင်းကိုဖြစ်စေ အဆိုးကိုဖြစ်စေ သတ္တိရှိရှိ ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်။

လူတွေမှာ ဘာလုပ်လုပ် အဆင်ကိုမပြေပါဘူး ဆိုတဲ့သူမျိုးတွေဟာ သတ္တိနည်းတဲ့သူတွေပါ ကလေးတို့ ရှေ့။ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး လုပ်နေမှတော့ တစ်မျိုးကဖြင့် အဆင်ကိုပြေရမှာပဲ။ အဲသည်လောက် ကံဆိုးနေရင်လည်း လူတောင်ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ အရေးကြီးတာက စိတ်ဓာတ်မကျဖို့ပါ။

တစ်ခါတစ်လေမှာတော့ အောင်မြင်မှုတွေ အများကြီးရင်ဆိုင်ခဲ့ရသူဟာ ရုတ်တရက်ကြုံတွေ့လာရတဲ့ ရှုံးနိမ့်မှုကို ခံနိုင်ရည်မရှိတတ်ကြဘူး။ စိတ်တွေ တုန်လှုပ်ပြီး ယူပစ်လိုက်သလို ကျဆင်းသွားကြတယ်။ ဒါဟာ မပြည့်ဝမှုရဲ့ သင်္ကေတဖြစ်တယ်။ လေ့ကျင့်မှုမရှိခဲ့တဲ့ သာဓကဖြစ်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျက်သရေမင်္ဂလာ မရှိတဲ့အလုပ်တွေ အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ ဘဝကို ရေစုန်မျောပစ်တတ်ကြတယ်။

ကလေးတို့ သတိထားကြရမယ်နော်။ လူဟာ ဘယ်တော့မှ အမြင့်ဆုံးမှာ မရှိနိုင်သလို ဘယ်တော့မှ

လည်း အနိမ့်ဆုံးမှာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ သဘာဝတရားကိုက
 နေ့ပြီးရင် ညလာမယ်၊ ညပြီးရင် နေ့ရောက်မှာပဲ။ ည
 ရောက်မှာကိုကြောက်စရာ မလိုသလို နေ့ကိုရောက်တိုင်း
 လည်း မြောက်စရာမလိုဘူး ကလေးတို့ရေ။

လောကခံကို ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်းဟာ မင်္ဂလာ
 တစ်ပါးဖြစ်တယ်တဲ့။ ဈေးတိုင်းလည်း မပျော့နဲ့၊ ဈေးက
 တိုင်းလည်း မကြောက်နဲ့၊ သတိနဲ့ဆင်ခြင်ရမယ်နော်။

၃၆။ အသောက်

[စိုးရိမ်သောက မရှိခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

အဲဒီလို လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ရုံပြီဆိုမှတော့
စိုးရိမ်သောကဆိုတာ ဘယ်မှာရှိစရာလိုပါတော့မလဲ။
အစိုးရိမ်လွန်တဲ့သူတွေဟာ မိမိသောကကို မိမိဝယ်ယူ
နေတဲ့သူတွေပါပဲ ကလေးတို့ရယ်။

စိုးရိမ်စိတ်အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ အဝေးမှာရောက်
နေသူအတွက် ပူပန်ခြင်းကတော့ သံယောဇဉ်ရဲ့ ထိုးနှက်
မှုဖြစ်တယ်။ မျက်ရည်ကို မွေးဖွားစေတယ်။ စိတ်ဆင်းရဲ
မှုကို ပေးတယ်။

ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလားဆိုတဲ့ စိုးရိမ်မှုကတော့
သံသယဖြစ်တယ်။ စစ်မရောက်ခင် မြားကုန်တာနဲ့
အတူတူပေါ့ကွယ်။ လုပ်မကြည့်ရသေးဘူး ဒွိဟစိတ်က
ဝင်နေပြီမို့ အဲဒီအလုပ်ဟာ ရာနှုန်းပြည့် အောင်မြင်နိုင်
ပါတော့မလား။

နောက်တစ်မျိုးကတော့ ဖြစ်လာရင် ဒုက္ခပဲဆိုတဲ့
ပူပန်စိတ်ပေါ့။ မတွေ့သေးခင်က ကြိုတင်တွေးပူနေတတ်
တဲ့ သူမျိုးတွေပါပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှာကြံစိတ်ဆင်းရဲ
အောင် ဖန်တီးနေသူပေါ့။

အဲဒီလိုလူမျိုးတွေဟာ ဘယ်မှာ မင်္ဂလာရှိနိုင်ပါ့
မလဲ။ အမြဲတမ်း သောကအပူတွေနဲ့ လုံးထွေးနေကြသူ
တွေပဲဖြစ်မယ်။ ကလေးတို့ရော အမြဲပူပင်နေကြမှာလား။

အန်တီပြောခဲ့ပြီးပြီနော်။ မိမိဘဝကို မိမိတည်
ဆောက်ကြရမယ်ဆိုပေမယ့် ဘဝဆိုတာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်
သလို ဖန်တီးချင်တိုင်းမရနိုင်တဲ့ ကံတရားရဲ့သားကောင်
ပဲ။ ကြိုးစားရမှာက ကိုယ့်တာဝန်၊ ဖြစ်မဖြစ်က ကံတရား

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၅၁

ဆိုတာလေ။ ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါ့မလား၊ ဖြစ်လာရင်တော့ ဒုက္ခပဲဆိုတဲ့ စိုးရိမ်သောကတွေ ကလေးတို့ ဦးနှောက်ထဲ ဝင်မလာပါစေနဲ့။

ချော်လဲမှာ ကြောက်နေရင်တော့ ဘယ်လမ်းကိုမှ မလျှောက်နဲ့တော့။ လမ်းတိုင်မှာတော့ ဆူးညှောင့် ဓလုတ်ဆိုတာ ရှိမှာပဲ။ အကွေ့အကောက်ဆိုတာ ရှိမှာပဲ။ လှေကားထစ်တွေပေါ်ကို တက်တဲ့အခါ မောမှာပဲ၊ ညောင်းမှာပဲ၊ အဲဒါကို စိုးရိမ်နေရင်တော့ အောက်မှာသာ ထိုင်နေဖို့ ရှိတော့တယ်။

စွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ သတ္တိ၊ ခံနိုင်ရည်ဆိုတာ တွေဟာ ဘဝကို မြင့်မားတိုးတက် အောင်မြင်လိုသူတွေ အတွက် အင်အားတွေဖြစ်တယ်။ စိုးရိမ်စိတ်၊ ဒွိဟစိတ်၊ သံသယစိတ်တွေကတော့ အနှောင့်အယှက် အတားအဆီး တွေဖြစ်တယ်။ ရဲရင့်တဲ့ကလေးတွေ ဖြစ်ကြရမယ်နော်။ ဒါမှလည်း မင်္ဂလာရှိမယ်။

တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ စိုးရိမ်သောက မရှိရဘူး ဆိုတာနဲ့ပဲ တုံးတိုက်တိုက်၊ ကျားကိုက်ကိုက် ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်ဆိုပြီး လုပ်ချင်တာကိုတော့ ဇွတ်အဓမ္မ မလုပ်ကြရ ဘူးနော်။ လောကမှာ ကန့်သတ်ချက်ဆိုတာရှိတယ်။ တားမြစ်ချက်ဆိုတာရှိတယ်။ သတ်မှတ်ချက်ဆိုတာရှိ တယ်။ အဲဒီအတွင်းမှာပဲ လှုပ်ရှားရုန်းကန်ရမယ်။

အန္တရာယ်ရှိမှန်း သိလျက်နဲ့ မကြောက်ပါဘူး
 ကွာ၊ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ဆိုတာမျိုး ဆင်ကန်းတောတိုင်း မလုပ်ရ
 ဘူးနော်။ ကြိုတင်တွေးတော ဆင်ခြင်တဲ့အမှုကိုတော့
 ပြုရမယ်။ အဲဒါဟာ စိုးရိမ်စိတ်မဟုတ်ဘူး။ အသိဉာဏ်
 ဖြင့် ဆင်ခြင်တဲ့တရားဖြစ်တယ်။ သဘောပေါက်ကြရဲ့လား။

၃၇။ ဝိရစ်
[ရမ္မက်မြူမှ ကင်းခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

ရမ္မက်ဆိုတာ တပ်မက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ ရမ္မက် အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ လောဘရမ္မက်၊ ဒေါသရမ္မက်၊ ကိလေသာရမ္မက် စသဖြင့်ပေါ့။ ရမ္မက်ဆိုတာ မြူမှုန်တွေလိုပဲ မစင်ကြယ်ဘူး ကလေးတို့ရေ။ အလိုဆန္ဒတွေ များလွန်းတဲ့အခါ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခကိုရစေတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း မြတ်စွာဘုရားက ရမ္မက်မြူမှ ကင်းဝေးခြင်းသည် မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်သည်လို့ ဟောပြောခဲ့တာပေါ့ကွယ်။

လူသားတွေမှာတော့ ရမ္မက်မြူ ကင်းဝေးဖို့ ဆိုတာ အင်မတန်မှ ခဲယဉ်းလှပါတယ်။ လူတိုင်းမှာ လိုအင်ဆန္ဒဆိုတာတော့ ရှိနေတတ်ကြတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရရှိနိုင်သော အတိုင်းအတာထက် ပိုပြီးတပ်မက်ခြင်းဟာ အမင်္ဂလာဖြစ်တယ် ကလေးတို့ရေ။

တချို့လူတွေဟာ သူတစ်ပါးပစ္စည်းဥစ္စာကို လိုချင်တပ်မက်စိတ်ရှိကြတယ်။ ခိုးယူပိုင်ဆိုင်လိုတတ်ကြတယ်။ လုယက်ယူငင်လိုတတ်ကြတယ်။ အဲဒီလူတွေဟာ မတရားမှုကို ကျူးလွန်တတ်ကြသူတွေပေါ့။ အကုသိုလ်သမားတွေပါပဲ။ သူတို့ဟာ နိဗ္ဗာန်နဲ့လားလား မျှမထိုက်သူတွေပေါ့။ ကလေးတို့များ အဲသည်လို ယောင်လို့တောင် မပြစ်မှားကြရဘူးနော်။

ဆန္ဒကို ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းဟာ ပညာဖြစ်တယ်။ သောကကို ချုပ်တည်းနိုင်ခြင်းဟာ မင်္ဂလာဖြစ်တယ်။

လောကဓမ္မတာကို နားလည်သဘောပေါက်အောင် ကြိုးစားကြည့်ကြပါ။ သဘာဝတရားကို စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ခုခံနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ကြည့်ကြပါ။

ပြည့်ဝတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ မျက်ရည်မကျတတ်ကြဘူး ကလေးတို့ရေ။ မျက်ရည်ဆိုတာ ကြေကွဲခြင်းရဲ့

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၅၅

သင်္ကေတ တစ်မျိုးဖြစ်တယ်။ ကြေကွဲမှုဆိုတာ ဆုံးရှုံးရခြင်းကို ခံနိုင်ရည်မရှိတဲ့ ပြယုဂ်ဖြစ်တယ်။ အရေးကြီးတာက မိမိအလုပ်ကို မိမိဆက်လုပ်သွားဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

ကလေးတို့ရေ။ ကလေးတို့ ဘာအတွက် အသက်ရှင်နေကြသလဲ။ သေဖို့အတွက် ရှင်နေကြရတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ကြပါ။ သေခြင်းတရားဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားတောင်မှ မလွန်ဆန်နိုင်ဘူး။ ဟုတ်ပြီ။ တစ်ခုစဉ်းစားကြည့်ရအောင်။

မြတ်စွာဘုရားဟာ အခုသက်ရှိထင်ရှား မရှိတော့ဘူးနော်။ ဒါပေမယ့် တို့တွေ မြတ်စွာဘုရားကို တစ်နေ့တစ်ရက်မှ မေ့မထားကြဘူး။ ဘုရားနဲ့ တရားတော်တွေကိုလည်း အစဉ်အမြဲလက်ကိုင်ထားကြတယ်။ အဲဒါဘာကြောင့်လဲ။

ဒီလောကကြီးထဲမှာ လူသေသည့်တိုင် နာမည်မသေဘဲ ထင်ကျန်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ သူတို့ဘာဖြစ်လို့ နာမည်တွင်ရစ်သလဲ၊ သူတို့ ဘာလုပ်ခဲ့ကြသလဲ၊ ကလေးတို့ လေ့လာကြည့်ကြပါ။

သူတို့ဟာ မိမိရဲ့ကိုယ်ကျိုးကို စွန့်လွှတ်ပြီး လူသားတွေအတွက် ကောင်းကျိုးတစ်ခုခု ပြုခဲ့ကြသူတွေ

ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကလေးတို့ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ဟာ
ရမ္မက်ကင်းနိုင်သူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ မင်္ဂလာ
ကျက်သရေရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါပဲ။

ကလေးတို့လည်း ဖြစ်အောင်ကြိုးစားကြရမယ်
လေ။ ဟုတ်ပြီလား။

၃၈။ ခေမံ

[ဘေး မရှိခြင်း]

ကလေးတို့ရေ ...။

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်ရဲ့ နောက်ဆုံးမင်္ဂလာကတော့ ဘေးမရှိခြင်းဖြစ်တယ်။ ဘေးမရှိခြင်းဆိုတာ လုံခြုံစိတ်ချရခြင်းကို ဆိုလိုတယ်။ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ ရန်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးခြင်းပေါ့ကွယ်။ ဘယ်လောက်မင်္ဂလာရှိလိုက်ပါသလဲ ကလေးတို့ရေ။

ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းသူတွေဟာ ချမ်းသာ
 သူ့ကို ခံစားကြရတဲ့သူတွေပေါ့။ လူချစ်လူခင်ပေါများ
 ပြီး ဝန်တိုသူ ကင်းတယ်။ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းခံရသူ
 ဖြစ်ပြီး ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှုကိုလည်း ခံရသူဖြစ်တယ်။ သူဟာ
 နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းက စောင့်ရှောက်ခြင်းခံရသူဖြစ်တယ်။
 သောကကင်းဝေးပြီး ချမ်းမြေ့သာယာသောဘဝကို
 ပိုင်ဆိုင်ရသူဖြစ်တယ်။

အဲဒီလိုဘဝမျိုးကို ရရှိပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် သူဟာ
 အများကြီးလေ့ကျင့်ခဲ့ရတယ်။ စောင့်ထိန်းခဲ့ရတယ်။ ချုပ်
 တည်းခဲ့ရတယ်။ သည်းခံခဲ့ရတယ်။ ခြိုးခြံခဲ့ရတယ်။
 ရောင့်ရဲခဲ့ရတယ်။ ခံနိုင်ရည်မွေးခဲ့ရတယ်။ ကောင်းသော
 အကျင့်များကို ကျင့်ကြံပြီး မကောင်းမှုတွေကို ရှောင်ကြဉ်
 ခဲ့ရတယ်။ ဘုရားရဲ့ တရားတော်တွေကို လိုက်နာခဲ့ရ
 တယ်။

လူဆိုတာ လိုချင်တာရှိရင် ပေးဆပ်ကြရစမြဲပါ
 ပဲ ကလေးတို့ရယ်။ ဘယ်အရာကိုမှ အရင်းအနှီးမပြုဘဲ
 အလွယ်တကူ ရယူနိုင်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကလေး
 တို့ နားလည်အောင် ပြောပြရင် ဖြစ်ချင်တာတစ်ခုအတွက်
 ကြိုးစားအားထုတ်ရတာမျိုးပေါ့။ သည့်ထက်ပိုပြီး လွယ်ကူ
 အောင် ပြောရရင် စာကျက်မှ စာမေးပွဲအောင်မယ်လေ။

ဘဝတစ်ခုကို မြင့်မားတိုးတက်အောင် ပြုဖို့
 ဆိုရင် ပိုပြီးတော့ အရင်းအနှီးကြီးတာပေါ့။ ဈေးစက်

မင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဆီသို့ . . . ၁၅၉

တွေ၊ သွေးစက်တွေ၊ မျက်ရည်တွေကို အသုံးပြုပြီး လက်ညှိုးတွေ၊ မျက်စောင်းတွေ၊ မဲ့ပြုံးတွေကို ကျော်လွှား ခဲ့ရတယ်။ အထူးသဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကို ခိုင်မာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ရတယ်။

လုံခြုံမှုတစ်ခုကို ရရှိဖို့ဆိုတာ အကာအရံလို တယ်။ အဆီးအတားလိုတယ်။ အစောင့်အရှောက်လို တယ်။ သတိ ဝီရိယ လိုတယ်နော်။ ကလေးတို့ ငယ်စဉ် ကာလမှာ ဘေးရန်ဆီးကာဖို့ မိဘနဲ့ ဆရာသမားတို့က စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြတယ်။ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ တော့ တဝတစ်ခုလုံခြုံမှုရှိဖို့ဆိုတာ ဘာသာတရား ကိုင်း ရှိုင်းမှုအပေါ်မှာ မူတည်သွားတယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားဒေသနာတော်တွေဟာ လူသားတွေရဲ့ အကာ အကွယ် အစောင့်အရှောက်တွေပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဘေးမရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒရဲ့အောက်မှာ ရှင်သန် ကြီးပြင်းရသူတွေသာ ဖြစ်တယ်။

အချုပ်ဆိုရရင်တော့ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိသော ကလေးများဖြစ်နိုင်ဖို့အတွက် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ မိန့်မှာမှု များကို လိုက်နာကျင့်သုံးကြဖို့ပါပဲ။ ဓက်ခဲမယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြိုးစားကြရမှာ ကလေးတို့ တာဝန်ပါပဲ။

မင်္ဂလာရှိကြပါစေ ကလေးတို့ရေ။

(၃၈) ဖြာ မင်္ဂလာ

လူမိုက်ဆိုလျှင် ရှောင်သွေလွဲလို့
 မမှီဝဲနဲ့ ကင်းအောင်နေ
 ပညာရှိကို အရှည်တွဲလို့
 မှီဝဲဆည်းကပ် နည်းယူစေ။
 သုံးပါးရတနာ မိဘများနှင့်
 ဆရာသမားကို ပူဇော်လေ
 ချမ်းသာကိုပေး ဆက်ဆံရေး
 မျှော်တွေး သုံးချက်ပေ
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။
 ကုသိုလ်ပညာ ဥစ္စာရဖို့
 သင့်ရာဒေသ အမြဲနေ
 ရှေးကတင်ကြို ပြုခဲ့ဖူးသည့်
 ကောင်းမှုအထူး ရှိပါစေ။
 မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ထိန်းလို့
 မတိမ်းစေနဲ့ ဆောက်တည်လေ
 ဥစ္စာကိုပေး နေထိုင်ရေး
 မျှော်တွေး သုံးချက်ပေ
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။

တတ်ကောင်းတတ်ရာ ဟူသမျှကို
 ကြားမြင်သူတ ရှိပါစေ။
 အိုးအိမ်ထောင်ရေး ဝမ်းစာရေးနဲ့
 အသက်မွေးဖို့ အတတ်သင်လေ
 လူနှင့်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို
 ကောင်းစွာ သင်ကြားနားလည်စေ
 မှန်ကန်ယဉ်ကျေး ချိုသာအေး
 ဆိုရေးတတ်ပါစေ
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။
 မြင်းမိုရ်ရွှေတောင် မိဘကြွေးကို
 ကောင်းစွာဆပ်ပေး ဝတ်ကျေကျေ။
 ကြွေးသစ်ချကာ သားနှင့်မယားကို
 မြှောက်စားချီးမြှင့် ဝတ်ကုန်စေ။
 အလုပ်တာဝန် မလစ်ဟင်းနဲ့
 အပြစ်ကင်းအောင် လုပ်ပါလေ
 စည်းစိမ်ကိုပေး ပြုစုရေး
 မျှော်တွေး သုံးချက်ပေ
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။

သုံးတန်စေတနာ ဖြူစင်လန်းလို့
ပေးကမ်းဝေမျှ လှူနှိုင်းစေ။
ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြံ မမိုက်မှားနှင့်
သုစရိုက်တရားကို ကျင့်ပါလေ။
ဆွေမျိုးတွေကို ပြင်ပမထားနဲ့
သင်္ဂဟတရားနဲ့ ရှိမြောက်လေ
သန့်စင်ပြစ်မျိုး လူထုအကျိုး
သယ်ပိုးရွက်ဆောင်စေ
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။
မကောင်းမှုတွေ ဟူသမျှကို
မတွေ့စင်က ရှောင်ကြဉ်လေ။
တွေ့ကြုံလာလျှင် မလွန်ကျူးနဲ့
အထူးသဖြင့် စောင့်စည်းနေ
အရက်သေစာ မသောက်စားနဲ့
မှောက်မှားတတ်တဲ့ အရာပေ
လုပ်ကိုင်ပြောကြား သတိထား
တရားမမေ့စေ
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။

အသက်ဂုဏ်ဝါ ကိုယ့်ထက်ကြီးက
 ဆည်းကပ်စား ရိုသေလေ
 မာနတံခွန် ဂုဏ်မကြွနဲ့
 ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ အမြဲနေ
 လောဘအပို အလိုမလိုက်နဲ့
 ကိုယ်ထိုက်တာနဲ့ ကျေနပ်လေ
 ကိုယ့်ပေါ်ပြုဖူး သူ့ကျေးဇူး
 အထူးသိတတ်စေ
 ကောင်းကျိုးဆင့်ပွား မြတ်တရား
 နာကြားမပြတ်ပေ။
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။
 ဝတ်စားနေထိုင် ရန်ခပ်သိမ်း
 စိတ်ကိုချုပ်ထိန်း သည်းခံလေ
 ကျိုးကြောင်းပြည့်န် ဆုံးမစကားကို
 ပြောကြားလာက နာလွယ်စေ
 သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှကို
 မကြာခဏ တွေ့ဆုံလေ
 သဘာဝတွေ မှန်ကန်ရေး
 ဆွေးနွေးမပြတ်ပေ။
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။

လောကီအာရုံ ဖိမ်ယစ်မှူးလို့
အပျော်မကျူးနဲ့၊ မြိုးခြံလေ
မေတ္တာဗြဟ္မာစိုရ် လက်ကိုင်သုံးလို့
နှလုံးလှအောင် နေနိုင်စေ
လေးပါးသစ္စာ ဉာဏ်မြင်ကြည့်လို့
အမှန်သိအောင် ကြိုးစားလေ
ဒုက္ခလွတ်ကင်း နိဗ္ဗာန်ချဉ်း
အလင်းပေါက်နိုင်စေ
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။
ဆင်းရဲချမ်းသာ သဘာဝ
တွေ့ကြုံနေကြ လူတိုင်းပေ
ကောင်းကျိုးနှစ်တန် အစုံတွဲလို့
တစ်လှည့်စီလည်း အမြဲနေ
လောကခံကြုံ မဖြိုတန်းပါ
မတုန်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်လေ
သောကကိုထိန်း ရမ္မက်သိမ်း
ဘေးငြိမ်းချမ်းသာစေ
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့ မင်္ဂလာတွေ။

၃၈-ပြာမင်္ဂလာတရားတော်ကို
ကလေးများ အလွယ်တကူသိရှိ
နားလည်နိုင်ရန်အတွက်
ရှင်းလင်းတင်ပြထားသည်

မင်္ဂလာရှိသောကလေးများဆီသို့

ဖြိုးသာရ

